Jasielskie szkoły podstawowe

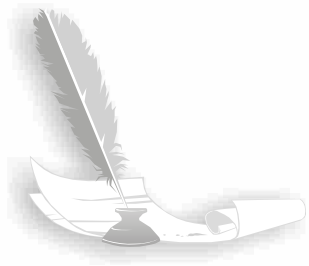

WYDAWCA:
STOWARZYSZENIE MIŁOŚNIKÓW JASŁA I REGIONU JASIELSKIEGO
JASŁO 2002

ISBN 83-917660-04

REDAKCJA
Felicja Jałosińska - przewodnicząca
Wiesław Hap

KOREKTA
Małgorzata Piekarska

RECENZJA
Zbigniew Budziak

PROJEKT OKŁADKI
Andrzej Gawlewicz

Redakcja składa najszczersze, z serca płynące wyrazy wdzięczności naszym drogim i wiernym Sponsorom - reklamodawcom

Copyright by Stowarzyszenie Miłośników Jasła
i Regionu Jasielskiego
38-200 Jasło, Kołłątaja 1

SKŁAD I OPRACOWANIE KOMPUTEROWE
Bożena Jurkowska
Dariusz Koś

DRUK
Drukarnia "Jasło" Kosiba Sp.j., ul. Kasprowicza

Nakład: 1.500 egz.

WSTĘP

Przekazujemy do rąk Szanownych Czytelników kolejną pozycję wydawniczą Stowarzyszenia Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego pod tytułem "Jasielskie szkoły podstawowe".

Stowarzyszenie nasze podjęło przed kilkunastu laty piękny i godny najwyższego uznania plan badania, dokumentowania i opracowywania materiałów w formie pozycji książkowych. Dotyczą one przeszłości i teraźniejszości Jasła i Ziemi Jasielskiej, są autorstwa miejscowych regionalistów, zakochanych bez reszty w tym wszystkim, co dotyczy dziedzictwa kulturowego i historycznego naszej "Małej Ojczyzny".

Kilkanaście wydanych dotychczas opracowań książkowych stanowi poważny dorobek edytorski autorów wywodzących się ze środowisk społeczno - kulturalnych i młodych regionalistów jasielskich szkół.

Naszej bogatej działalności wydawniczej towarzyszą również inne przedsięwzięcia i akcje adresowane do społeczności regionu jasielskiego, w tym również do młodzieży. Przykładem na to są organizowane od wielu lat Turnieje Wiedzy o Jaśle i Regionie dla uczniów ze wszystkich poziomów nauczania, sesje popularnonaukowe, spotkania autorskie oraz akcje charytatywne.

Materiałem wyjściowym do opracowania historii jasielskich szkół podstawowych były albumy pt. "Moja szkoła" opracowane przez młodzież szkolną pod kierunkiem nauczycieli w ramach "X Jubileuszowego Turnieju Wiedzy o Jaśle", który odbył się w dniach 8 - 9 listopada 2001 roku.

Ze względu na brak zbiorowej publikacji dotyczącej jasielskich szkół podstawowych uznaliśmy, że opracowane materiały będą stanowiły cenną publikację poszerzającą wiedzę o ich dorobku i roli jaką odegrały w miejscowym środowisku. Uzupełni ona też lukę informacyjną dotyczącą początków, rozwoju, roli i osiągnięć szkolnictwa podstawowego i da wszystkim wychowankom tych szkół możliwość przeżywania wspomnień i pogłębiania wiedzy o "ich szkole".

Ważnym aspektem tego wydawnictwa jest fakt, że historia jedenastu szkół została opracowana przez młodzież i nauczycieli tych placówek.

Dla uzupełnienia obrazu historii jasielskiego szkolnictwa podstawowego należy wspomnieć o dwóch placówkach, które już nie istnieją. Pierwsza to Szkoła Powszechna im. Stanisława Staszica - szkoła męska przy ulicy Basztowej

spalona przez Niemców w 1944 roku, która nie doczekała się odbudowy. Druga to szkoła im. Tadeusza Kościuszki w Kaczorowach odbudowana około 1905 roku, będąca od 1945 do 1978 roku filią Szkoły Podstawowej Nr 1 im. Romualda Traugutta. Następnie w budynku tej szkoły mieściło się przedszkole, a obecnie służy potrzebom społecznym mieszkańcom Osiedla Kaczorowy.

Nie było rzeczą łatwą ująć w jednej pozycji wydawniczej pełne dane dotyczące utworzenia, rozwoju, stanu liczbowego uczniów, zmian personalnych kadry nauczycielskiej, ilości pomieszczeń szkolnych, zasobów pomocy naukowych i dokumentacji archiwalnej. Okres zaborów i dwóch wojen światowych dokonał ogromnych zniszczeń materialnych i w dużej mierze zasobów archiwalnych.

Na ile realizacja tego przedsięwzięcia spełniła oczekiwania Czytelników niniejszej publikacji, okaże się po lekturze przez Szanownych Nabywców. Wydawcy pozostaje nadzieja, że trud gromadzenia materiałów dotyczących poszczególnych szkół, wzajemnych między nimi relacji i zasięgu oddziaływania na miejscowe środowisko nie poszły na marne i spotkają się z aprobatą i życzliwym przyjęciem.

Do nauczycieli i uczniów poszczególnych szkół biorących udział w opracowaniu historii swojej szkoły kieruję w imieniu Zarządu Stowarzyszenia słowa głębokiego szacunku i szczerego podziękowania.

Należy mieć nadzieję, że oddane do rąk Czytelnika wydawnictwo stanie się nie tylko cenną i poszukiwaną publikacją, lecz także twórczą inspiracją do poszukiwań źródłowo - archiwalnych oraz badań nad przeszłością, teraźniejszością i przyszłością Jasła i Ziemi Jasielskiej.

Felicja Jałosińska

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 1
IM. ROMUALDA TRAUGUTTA
W JAŚLE

Dzieje Szkoły Podstawowej Nr 1 im. Romualda Traugutta w Jaśle sięgają tradycją 1918 roku. Pierwsza wzmianka o szkole pochodzi z 1788 roku. Była to szkoła z jednym nauczycielem. W roku 1792 została przeniesiona z Dukli do Jasła czteroklasowa szkoła główna po ukończeniu, której uczniowie mogli przejść do gimnazjum. Nauka odbywała się w języku niemieckim. Od 1875 roku została przemianowana na szkołę pospolitą męską z czterema nauczycielami. Nosiła nazwę „Szkoły pod dzwonkiem." W czasie I wojny światowej budynek szkoły uległ zniszczeniu, uratowano tylko akta szkolne.

W 1918 roku szkoła została przekształcona na siedmioklasową szkołę powszechną. Wprowadzono nowe programy nauczania. Szkole nadano imię bohatera narodowego Romualda Traugutta. Pamięć bohatera powstania styczniowego, wybitnego dowódcy i polityka mocno trwała w narodzie. Całe miasto żyło urządzaniem pracowni przyrodniczej, robót ręcznych, organizowaniem świetlicy dla biednych dzieci.

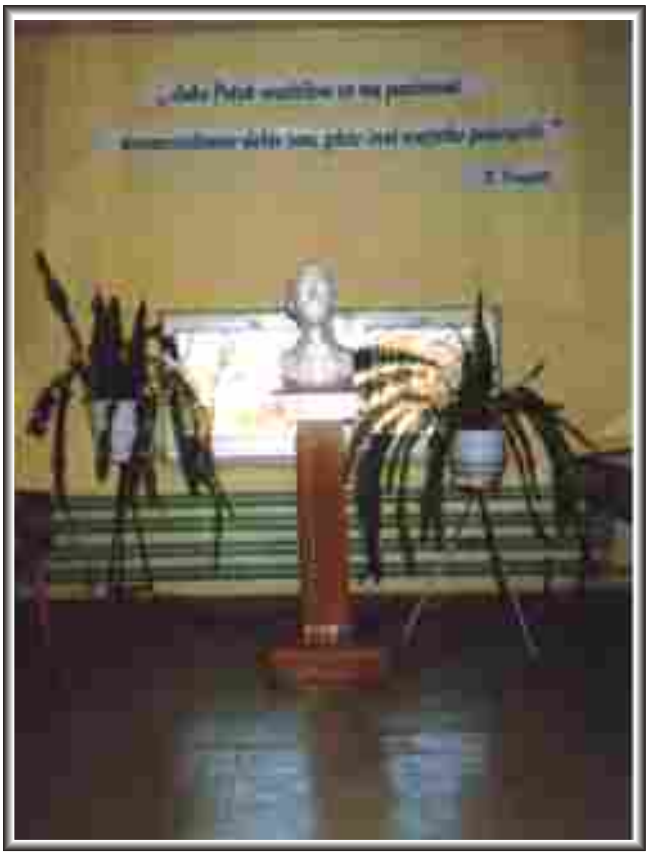

Miejsce poświęcone Patronowi Szkoły

Z dniem 1 sierpnia 1930 roku kierownictwo szkoły objął Wojciech Świgut. Od 1868 roku funkcję tę pełnili kolejno: Michał Zacharyasz, Jan Markiewicz, Stanisław Kaniowski, Jan Śmietana, Antoni Mielicki, Marcin Pasterczyk, Jan Nowak, Leon Gontek.

W szkole kierowanej przez Wojciecha Świguta działały między innymi: Związek Harcerstwa Polskiego, Polski Czerwony Krzyż, Szkolna Kasa Oszczędności oraz Spółdzielnia Uczniowska. Przedstawienia teatrzyku kukiełkowego oglądała młodzież całego Jasła. Nauka odbywała się na dwie zmiany. Szkoła należała do najlepiej wyposażonych, miała salę epidiaskopową, pracownię fizyko- chemiczną i robót ręcznych.

Działalność szkoły przerwał wybuch II wojny światowej. Budynek został zajęty przez wojska hitlerowskie, które wkroczyły do Jasła 8 września 1939 roku. Zniszczone zostały pomoce naukowe i księgozbiór. W okresie okupacji w roku szkolnym 1939/1940 nauka się nie odbywała.

9 września 1940 roku rozpoczęto nauczanie w prywatnym budynku przy ulicy Piotra Skargi. Wkrótce został on zajęty przez wojska hitlerowskie. Dzięki staraniom nauczycieli do dyspozycji wszystkich szkół powszechnych przydzielono dwie sale w domu ochronki. Nauka odbywała się co drugi dzień. W roku szkolnym 1941/1942 szkoła otrzymała w swoim dawnym budynku sześć sal. W 1943 roku klasy lekcyjne przeznaczono na magazyn zbożowy. Nauka odbywała się w pomieszczeniach szkoły imienia Stanisława Staszica. Po zajęciu jej przez wojsko, nauczanie rozpoczęto w szkole w Sobniowie.

W styczniu 1945 roku nastąpił koniec wojny. Szkoła im. Romualda Traugutta liczyła wówczas 475 uczniów, zajęcia odbywały się w godzinach popołudniowych w budynku szkoły im. Marii Konopnickiej. Powoli poprawiały się warunki lokalowe, zaczęto gromadzić księgozbiór i pomoce.

W roku 1951/1952 pierwsi absolwenci zdali pomyślnie egzamin, młodzież reprezentowała szkołę w igrzyskach sportowych, zajmowała czołowe miejsca w konkursach.

9 listopada 1955 roku szkoła przeniosła swoją siedzibę do wyremontowanego budynku przy ulicy Sokoła. Zajmowała siedem sal lekcyjnych i korzystała z dwóch w Szkole im. Marii Konopnickiej. W 1956 roku odszedł na emeryturę kierownik szkoły Wojciech Świgut, a kierownictwo objął Kazimierz Lejpras. Od 1962 roku szkoła, dotychczas męska, stała się koedukacyjną.

W roku szkolnym 1964/1965 kierownictwo szkoły na okres jednego roku objął Antoni Sawicz, a po nim Stanisław Sancewicz. W 1970 roku dyrektorem

szkoły został Mieczysław Żygłowicz. Po siedmiu latach usilnych starań dyrektora Żygłowicza oraz Komitetu Budowy Szkoły 22 sierpnia 1975 roku dokonano uroczyście otwarcia nowego budynku Szkoły Podstawowej Nr 1 w Jaśle przy ulicy Piotra Skargi.

Budynek posiadał odpowiednią ilość sal lekcyjnych, pracownie, salę gimnastyczną, świetlicę ze stołówką, boiska sportowe, bieżnię, skocznię. Rodzice, nauczyciele i uczniowie wspólnie porządkowali teren wokół szkoły. Grono nauczycielskie liczyło 24 osoby. Uczniowie brali udział w konkursach przedmiotowych, olimpiadach oraz zawodach sportowych. Dużą wagę przywiązywano do sportu.

W 1978 roku szkoła obchodziła 60- lecie swego istnienia. Dla uczczenia tego ważnego wydarzenia Komitet Rodzicielski 22 lutego 1978 roku postanowił ufundować sztandar dla szkoły.

Uroczyste przekazanie nastąpiło w dniu 28 maja 1978 roku. Został on wykonany według projektu nauczyciela Stanisława Rębisza.

Uroczyste przekazanie sztandaru dla szkoły

W tym samym roku szkolnym na emeryturę przeszła zastępca dyrektora Janina Król, a funkcję objęła Władysława Czeluśniak. W dalszym ciągu działały

działały organizacje uczniowskie i liczne kółka zainteresowań.

Rok szkolny 1979/1980 przyniósł wiele radości harcerzom i sportowcom. Nauczyciel, komendant Szczepu „Orląt", harcmistrz Jacek Smolik został odznaczony Krzyżem „Za zasługi dla ZHP."

Harcerze za akcję „Stop dziecko na drodze" otrzymali dyplom Ministra Oświaty i Wychowania oraz nagrodę pieniężną jako jedyna w województwie szkoła podstawowa. Reprezentacja szkoły brała udział w rozgrywkach sportowych z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka. Za zajęcie I miejsca zdobyła Puchar Inspektora Wydziału Oświaty i Wychowania w Jaśle.

W roku 1981 nastąpiły pewne zmiany w oświacie. Nauka trwała pięć dni w tygodniu, czas pracy nauczycieli skrócono z 26 do 22 godzin. Szkoła liczyła 805 uczniów i 35 nauczycieli. Uczniowie byli podzieleni na trzy grupy wiekowe: „Pacholęta", „Sztubacy", „Żacy."

Tradycyjnie obchodzone były uroczystości szkolne i imprezy, młodzież uczestniczyła w olimpiadach i konkursach zdobywając czołowe miejsca.

15. 09. 1982 r. uroczyste pasowanie uczniów klas pierwszych, którego dokonali dyrektor szkoły M. Żygłowicz i zastępca W. Czeluśniak

Z początkiem roku szkolnego 1984/1985 zamknął się pewien ważny rozdział w historii szkoły. Na emeryturę odszedł dyrektor szkoły Mieczysław Żygłowicz, pełniący tę funkcję w latach 1970-1984. Za jego kadencji szkoła była jedną z najlepszych szkół w Jaśle. Obowiązki dyrektora przejął Władysław Depczyński.

Dyrektor szkoły Władysław Depczyński

11 października 1985 roku wizytę w szkole złożyła delegacja pracowników słowackich placówek oświatowo- wychowawczych. W 1985 roku drugim zastępcą dyrektora szkoły został Jacek Smolik, który pełnił tę funkcję do 1991 roku. Rok później dyrektor Władysław Depczyński przeszedł na emeryturę, a kierownictwo szkoły przejął Jan Betlej, który pełni tę funkcję do dzisiaj.

Dyrektor Jan Betlej i zastępca Jacek Smolik

Lata 1990-2002 to nowe zmiany w oświacie i w Szkole Podstawowej Nr 1. Radykalnie zmieniła się rola dyrektora szkoły. Został on autentycznym realizatorem polityki oświatowej w szkole, odpowiada za działalność dydaktyczno - wychowawczą, zapewnia właściwe warunki działalności szkoły.

W 1991 roku zastępcą dyrektora została Barbara Pilawska. Uczniowie klas piątych rozpoczęli naukę języka angielskiego. Od 1997 roku uczyły się go klasy III i IV, a dwa lata później wszyscy uczniowie.

Wprowadzono także drugi język obcy, nadobowiązkowy język niemiecki w klasach od IV - VI. Z wymiernych sukcesów nauczania języka angielskiego należy wymienić czterech uczniów w czołówce Ogólnopolskiego Konkursu Języka Angielskiego, I nagrodę w V Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki Angielskiej w Brzegu. Od początku wprowadzenia konkursów przedmiotowych uczniowie chętnie brali w nich udział i byli do nich dobrze przygotowani. W roku szkolnym 1997/1998 wzięło w nich udział 82 uczniów na 113 w klasach VIII. Po raz pierwszy najlepsi uczniowie z języka polskiego sprawdzali swoją wiedzę w konkursie „Alfik". Kolejny raz uczniowie brali udział w „Kangurze" i „Alfiku" z matematyki. Szkoła zajęła również I miejsce w Konkursie Wiedzy o AIDS organizowanym w Młodzieżowym Domu

Kultury w Jaśle.

Nastąpiły zmiany kadrowe. Ze szkoły odeszła zastępca dyrektora Barbara Pilawska, nowym zastępcą została Grażyna Idzik.

1 kwietnia 1998 roku zainicjowała swoją działalność świetlica socjotera - peutyczna, obecnie klub „Jedynka". Celem działań jest umożliwienie dzieciom przeżycia sukcesu, danie poczucia akceptacji, stworzenie przyjaznego dziecku miejsca, w którym można spędzić wolny czas. W klubie działa zespół wokalny, teatrzyk, szkółka szachowa.

Dzieci z klubu "Jedynka" przedstawiają jasełka

Dla wybijających się ponad przeciętność uczniów z klas piątych i szóstych przyznawane jest stypendium naukowe. Od wielu lat szkoła rozwija zainteresowania dzieci w różnych kółkach.

Duży nacisk kładzie się na rozwijanie samorządności i asertywności uczniów przez ich uczestnictwo w działaniach różnych organizacji: Związek Harcerstwa Polskiego „ Szczep Orląt„ znakomicie potrafi zaakcentować swoją obecność na terenie szkoły i miasta.

Opieka nad grobami lotników, Betlejemskie Światło Pokoju, Festiwal Piosenki Harcerskiej, Tydzień Bohatera Hufca - to maleńka cząstka działalności harcerzy.

Harcerze w czasie rajdu - przerwa na naukę

Samorząd szkolny wybierany w demokratycznych wyborach, organizuje imprezy szkolne, przeprowadza akcje charytatywne między innymi: zbiórkę pieniędzy dla fundacji „Pomoc Dzieciom Pokrzywdzonym przez Los" i na rzecz domów dziecka oraz konkursy „Ludzie, tolerancja, AIDS", „Przemocy stop" i wiele innych. W ogólnopolskim konkursie „Plusssza" zajął III miejsce.

- Szkolna Kasa Oszczędności w 2000 roku zajęła I miejsce w województwie podkarpackim w oszczędzaniu, organizuje konkursy.
- Polski Czerwony Krzyż - rok 1999/2000 I miejsce w olimpiadzie rejonowej i wojewódzkiej promującej zdrowy styl życia.
- Klub Europejski - uczniowie poznają państwa Unii Europejskiej, ich kulturę, życie; klub organizuje Eurowiosnę - konkurs wiedzy o Unii Europejskiej w formie zabawy, konkursów.
- Szkolne Koło Krajoznawczo Turystyczne - organizuje rajdy, uczy czynnego spędzania wolnego czasu.
- Klub Młodego Przyrodnika - organizuje międzyszkolne i szkolne konkursy ekologiczne, zdobywa nagrody.
- Koło Miłośników Jasła - uczniowie poznają historię Jasła, uczestniczą w Turniejach Wiedzy o Jaśle.

- Uczniowski Klub Sportowy - nagrody w zawodach sportowych, rok 2000/2001- I miejsce w województwie w mini piłce siatkowej.

Szkoła już od czterech lat działa w Europejskiej Sieci Szkół Promujących Zdrowie. Realizowany jest program wychowania zdrowotnego opracowany przez naukowców Akademii Medycznej w Lublinie. Od 1999 roku została wprowadzona innowacyjna forma sprawdzania prac pisemnych poprzez „Kalkoplik". Wdraża ona ucznia do samokontroli i samooceny.

Od trzech lat w maju odbywa się impreza dla dzieci i ich rodziców- Piknik Rodzinny.

Piknik Rodzinny - popisowy występ na scenie

Szkoła w roku 2000 nawiązała współpracę ze Szkołą Podstawową w Csanadpalota z Węgier. Dokonano wzajemnej wymiany młodzieży i nauczycieli. Wyjazdy na Węgry są dla uczniów motywacją do nauki języka angielskiego, a dla nauczycieli jest to okazja do wymiany doświadczeń pedagogicznych.

We wrześniu 1999 roku na zasłużoną emeryturę przeszła zastępca dyrektora Władysława Czeluśniak, a stanowisko to objęła Bożena Anna Jureczko.

Od 1 września 1999 roku została wprowadzona reforma szkolnictwa. W czerwcu 2000 roku mury szkolne opuściła ostatnia ósma klasa. Od tej pory szkoła jest sześcioklasową szkołą podstawową. W roku szkolnym 2001/2002 uczyło się w niej 688 uczniów.

Kadra nauczycielska liczy 59 nauczycieli:

Jan Betlej - dyrektor
Grażyna Idzik - zastępca dyrektora
Bożena Anna Jureczko - zastępca dyrektora
Krystyna Barzyk
Erita Berkowicz
Aneta Bobula
Bogdan Budzaj
Władysława Czeluśniak
Izabela Chart
Beata Cygnar
Bronisława Dobrowolska
Krystyna Dziadosz
Renata Erban
Helena Galimska
Maria Gabańska
Ewa Gawlik
Ryszard Gryboś
Agnieszka Grzesiak
Jerzy Janusz
Tomasz Janusz
Agata Jaracz
ks. Julian Jarząb
Grażyna Kizińska
Elżbieta Konopka
Małgorzata Kosiba
Elżbieta Kras
Bogumiła Kraus
ks. Eugeniusz Królik
Krystyna Kwiatkowska
s. Zofia „Nazariusza" Leśniak
Edyta Madej

Kinga Matuszewska
Maria Mikoś
Bogusława Mordawska
Katarzyna Moskal
Małgorzata Mroczka
Grażyna Nalepa
Jolanta Nawracaj
Halina Nowak
Janina Nowak
Adam Pasterz
Halina Pasterz
Grażyna Pawluś
Maria Rojkowska
Paweł Rutana
Maria Rysz
Marta Samborska
Jacek Smolik
Małgorzata Szewczyk
Mirosława Ślusarczyk
Irena Szweda
Maria Tocka
Grzegorz Tomkiewicz
Maria Wadach
Łucja Wałach
Grażyna Wójcik
Alicja Ziaja
Halina Zięba
Katarzyna Żelińska.

Wiek XXI to nowe zadania i wyzwania dla uczniów i nauczycieli. Nie zapomina się o tradycji i wartościach, które wnieśli poprzedni dyrektorzy, nauczyciele i uczniowie. Bez nich nie istniałaby Szkoła Podstawowa Nr 1 w Jaśle.

Opracowała Grażyna Wójcik
oraz uczniowie: Magdalena Baran
Natalia Jach
Adrian Jarosz

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 2
IM. MARII KONOPNICKIEJ
W JAŚLE

Początki istnienia szkoły

Budynek szacownej Szkoły Podstawowej Nr 2 w Jaśle im. Marii Konopnickiej, jednej z najstarszych placówek oświatowych w powiecie jasielskim, został oddany do użytku w 1904 roku. Liczy więc prawie sto lat. Najstarszym mieszkańcom naszego miasta, Szkoła Podstawowa Nr 2 kojarzy się z żeńskim szkolnictwem powszechnym w Jaśle.

Początki nauczania dziewcząt w Jaśle sięgają roku 1788. Od roku 1817 istniała już w Jaśle dwuklasowa szkoła żeńska, podlegająca szkole męskiej. Dopiero w 1856 roku powstała czteroklasowa szkoła żeńska, której kierownikiem została (dzięki staraniom burmistrza Antoniego Koralewskiego) Emeryka Małachowska. Dwadzieścia lat później nauczycielki wykonały pierwszy sztandar szkolny. W latach 1888-1891 w wyniku zmian organizacyjnych, powstała Szkoła Wydziałowa Żeńska w Jaśle. Kierownikiem nowej szkoły został Teodor Bernardzikiewicz. W 1904 roku, jak już wspomniano, oddano do użytku nowy budynek szkolny przy ulicy Koralewskiego (do dziś widnieje napis „Szkoła Wydziałowa Żeńska"). W czasie pierwszej wojny światowej uległa zniszczeniu część majątku szkolnego, budynek zajęło wojsko.

Okres międzywojenny

W dniu 3 listopada 1918 roku powstał nowy zarząd miasta z doktorem Józefem Baranowskim na czele. Do zarządu wszedł nowy kierownik szkoły Stanisław Kaniowski. W roku 1921 powstała nowa struktura szkoły - szkoła siedmioklasowa połączona została z wyższą trzyklasową Szkołą Wydziałową. Ważny dla szkoły był rok 1923. Wtedy to został ufundowany przez Komitet Rodzicielski nowy sztandar szkolny (uroczystość jego wręczenia odbyła się 11 listopada). W tym samym roku kierownictwo szkoły przejęła Alfreda Breitmeierowa, wybitna polonistka i dobra organizatorka pracy szkolnej.

Wojenne losy szkoły

8 września 1939 roku o godzinie 14.30 Niemcy opanowali Jasło. Budynek szkolny został zajęty przez żołnierzy niemieckich, pochodzących z Bawarii

i Śląska, którzy zdewastowali sale i gabinety. Część majątku szkolnego uratowała kierowniczka Alfreda Breitmeierowa, która uzyskała zgodę na przewiezienie książek i innych pomocy dydaktycznych do mieszkania przy ulicy Wincentego Pola 3.

Naukę wznowiono po rocznej przerwie, 1 września 1940 roku. W latach 1940 -1944 odbywała się ona przeważnie w budynkach zastępczych. Korzystano np. z pomieszczeń lokalowych w budynkach przy ulicy Asnyka 1, Szkoły im. Królowej Jadwigi i Szkoły im. Romualda Traugutta.

Następowały duże przerwy w nauce, spowodowane oszczędnościami opałowymi bądź decyzją okupanta. Tak np. 3 września 1943 roku władze okupacyjne nakazały opuścić budynek szkolny, nie zapewniając innych pomieszczeń. Bardzo szybko zakończył się rok szkolny 1944/1945, bo już 12/13 września 1944 roku władze niemieckie ogłosiły wysiedlenie Jasła. Budynek szkolny przy ulicy Koralewskiego został spalony, nie było okien i drzwi, ale ocalały sufity i podłogi. Mimo zniszczeń, już 3 marca 1945 roku rozpoczęła się nauka w czterech salach, dla wszystkich dzieci szkół powszechnych. Nauka trwała do końca lipca, w sumie dzieci uczyły się przez 50 dni.

Program szkoły powszechnej został przez władze okupacyjne bardzo okrojony. Oficjalnie nie nauczano literatury, historii i geografii ojczystej. Podręcznikiem do języka polskiego, narzuconym przez okupanta, był dla klas wyższych „Ster", a dla niższych - „Mały Ster".

W latach wojennych dodatkowym utrudnieniem w pracy szkoły był wzmożony ruch kadrowy. Niemcy „zredukowali" przedwojenną kierowniczkę szkoły Alfredę Breitmeierową. Jej stanowisko zajął 1 września 1940 roku Stanisław Stasiak, a po wywiezieniu go do obozu zagłady w styczniu 1941 roku kierownictwo przejęła Kazimiera Janicka, zaś od 1 marca 1942 roku - Jan Sobota.

W trudnych doświadczeniach wojennych sprawdzały się charaktery. Niektórzy nauczyciele Szkoły Podstawowej Nr 2 w obliczu zagłady kultury i bytu narodowego, włączali się w antyhitlerowski ruch oporu, zwłaszcza w tajne nauczanie, jak np. przyszła kierowniczka Paulina Werecka. Helena Chwalibożanka - długoletnia nauczycielka Szkoły Podstawowej Nr 2 za pracę niepodległościową w Związku Walki Zbrojnej - Armii Krajowej została aresztowana i stracona w Oświęcimiu w 1943 roku. Do Oświęcimia wywieziono także Stanisława Stasiaka- kierownika szkoły.

Tablica poświęcona Helenie Chwalibożance, kościół oo. Franciszkanów w Jaśle

Lata powojenne 1945-1950

Lata powojenne to nowy rozdział w życiu szkoły - konieczność znalezienia się w zmienionej rzeczywistości, nadzieje i rozczarowania.

W pierwszym po okupacji roku szkolnym 1945/1946 nauka odbywała się w czterech odremontowanych izbach lekcyjnych w budynku przy ulicy Koralewskiego. Lekcje rozpoczynały się o godzinie 7.30, ponieważ budynek zajmowały także inne szkoły. Kierownictwo objęła ponownie Alfreda Breitmeierowa, oprócz niej uczyły: Kazimiera Janicka, Helena Kucharska, Stefania Stawarz, Stanisława Szelążanka i Paulina Werecka. W roku szkolnym 1946/1947 funkcję kierowniczki pełniła Stanisława Szelążanka. Podczas wakacji zostały odremontowane ostatnie sale i dzięki temu nauka odbywała się w miarę normalnych warunkach. Dzieci uczyły się na dwie zmiany: rano klasy IV - VII, po południu I - III. W 1947 roku na urlop dla poratowania zdrowia udała się Stanisława Szelążanka, a funkcję kierowniczki objęła Kazimiera Janicka. W roku szkolnym 1948/1949 Szkoła Podstawowa Nr 2 została przeniesiona z własnego budynku przy ulicy Koralewskiego do nowo

odbudowanego budynku Szkoły im. Królowej Jadwigi. 1 września 1948 roku kierownictwo objęła ponownie Alfreda Breitmeierowa, a 11 lutego 1949 roku, po jej ponownym wyjeździe do Rzeszowa, Paulina Werecka, która pełniła tę funkcję około 14 lat.

Dzieje szkoły w latach 1951-1963

W roku szkolnym 1951/1952 Szkołę Podstawową Nr 2 łączono ze Szkołą Podstawową Nr 3. W tym samym roku szkoła powróciła do własnego budynku, gdzie otrzymała pięć sal lekcyjnych i kancelarię na II piętrze. Resztę budynku zajęła Szkoła Podstawowa Nr 1 i Szkoła Zawodowa. Do 10 oddziałów uczęszczało 417 dziewcząt. Klasy liczyły do 61 uczennic, nauka odbywała się na dwie zmiany. W tej sytuacji piętrzyły się problemy dydaktyczne i wychowawcze. Przez cały ten czas ogromną pomocą służył Komitet Rodzicielski, który ufundował pomoce dydaktyczne dla szkoły oraz nowy sztandar. Uroczystość jego wręczenia nastąpiła 1 maja 1955 roku.

Bardzo uroczyście rozpoczął się rok szkolny 1956/1957. 31 sierpnia odbył się pochód młodzieży ulicami miasta, a wieczorem zorganizowano ognisko. 1 września, po wysłuchaniu przemówienia Ministra Oświaty, młodzież ruszyła ponownie ulicami miasta. Po południu odbyły się na stadionie zawody sportowe.

W roku szkolnym 1957/1958, staraniem Wydziału Oświaty, został przeprowadzony remont kapitalny wewnątrz budynku, co poprawiło estetykę izb lekcyjnych i korytarzy. Parter nadal zajmowała Szkoła Podstawowa Nr 1, dlatego 17 oddziałów musiało się zmieścić w 10 salach, a nauka odbywała się nadal na dwie zmiany. Lata pięćdziesiąte to okres wytężonej pracy w szkole, i dużej ofiarności nauczycieli. Szkoła rozwijała bardzo ożywioną działalność artystyczną, wyróżniały się w pracy organizacje uczniowskie.

W roku szkolnym 1960/1961 młodzież włączyła się do obchodów 1000-lecia Państwa Polskiego. Z tej okazji wystawiono sztukę pt. „O krasnoludkach i o sierotce Marysi", według baśni Marii Konopnickiej. W przedstawieniu wzięło udział 60 uczennic, a całość przygotowała Franciszka Nowakowa.

W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych prężnie działała Spółdzielnia Uczniowska „Pszczółka", która zajęła I miejsce w międzyszkolnym konkursie na najlepiej prowadzoną spółdzielnię uczniowską. W roku szkolnym 1962/1963 w progi szkolne wkroczyli także chłopcy, gdyż placówka została

przekształcona w szkołę koedukacyjną, podobnie jak wszystkie szkoły podstawowe w Jaśle. Po reformie do szkoły uczęszczało 632 uczniów. Uruchomiono 17 oddziałów oraz dwa oddziały specjalne.

3 września 1963 roku kierownictwo szkoły przejął Władysław Leś.

Kierownik szkoły Władysław Leś wśród uczniów

Dzieje szkoły w latach 1964-1979

W zasadzie od początku istnienia szkoła borykała się z brakiem sali gimnastycznej. 12 grudnia 1963 roku, z inicjatywy kierownika szkoły, na zebraniu Komitetu Rodzicielskiego wybrano Komitet Budowy Pawilonu Sportowego, który zajął się gromadzeniem środków finansowych i opracowywaniem dokumentacji. Zespół projektowy tworzyli wyłonieni spośród rodziców inżynierowie i technicy. Trzy lata później rodzice zobowiązali się do dobrowolnego zbierania składek, po 100 zł od dziecka. Niestety, budowa sali przeciągała się z powodu zmiany projektu przez władze sportowe, które zarządziły powiększenie sali. Wreszcie, 1 września 1972 roku, poprawiła się sytuacja lokalowa szkoły. Oddano wtedy do użytku salę gimnastyczną, nową bibliotekę i mieszkania służbowe dla nauczycieli.

Za kierownictwa Władysława Lesia na terenie szkoły działały następujące organizacje: Samorząd Uczniowski, Związek Harcerstwa Polskiego, Spółdzielnia Uczniowska, Szkolne Koło Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, Szkolne Koło Polskiego Czerwonego Krzyża i Szkolne Koło Odbudowy Warszawy. Młodzież ze Szkoły Podstawowej Nr 2 brała udział w imprezach środowiskowych, włączyła się np. w obchody 600 - lecia Jasła. W czerwcu 1965 roku 100-osobowy chór wykonał pieśń „Jasielski marsz" do słów Henryka Zycha.

Z początkiem roku szkolnego 1974/1975 na emeryturę odszedł dyrektor Władysław Leś, a jego funkcję przejął Tadeusz Kopera, długoletni zastępca inspektora szkolnego w Wydziale Oświaty. W szkole pracowało 29 nauczycieli.

Dzięki staraniom nowego kierownictwa rozbudowano szkołę. W 1976 roku nastąpiły zmiany w sytuacji lokalowej. Oddano wtedy do użytku cztery sale, dwa gabinety, kuchnię i świetlicę w dobudowanym skrzydle.

Chór szkolny prowadzony przez Danutę Nieznańską. Podczas Wojewódzkiego Przeglądu Zespołów Artystycznych, w maju 1976 r., zajął II miejsce

Od wakacji 1978 roku budynek szkolny poddany został kapitalnemu remontowi, podczas którego zainstalowano centralne ogrzewanie, wymieniono instalację elektryczną, założono nowe okna i położono parkiety. Niestety,

remont się przeciągał i budynek został wyłączony z użytkowania. Od 20 sierpnia do 2 września 1979 roku lekcje odbywały się w budynku Liceum Ogólnokształcącego i w Zespole Szkół Ekonomicznych. 3 września uczniowie powrócili do remontowanego budynku i uczyli się w tak trudnych warunkach aż do 1981 roku, kiedy to zakończył się remont.

W Kronice odnotowano sukcesy młodzieży w konkursach i zawodach. Uczniowie Szkoły Podstawowej Nr 2, w roku szkolnym 1975/1976 zajęli I miejsca w konkursach przedmiotowych na szczeblu wojewódzkim, z następujących przedmiotów: język polski, język rosyjski, matematyka. Chór szkolny zajął II miejsce w Przeglądzie Zespołów Artystycznych Województwa Krośnieńskiego.

W roku szkolnym 1977/1978 Kuratorium Oświaty w Krośnie uznało Szkołę Podstawową Nr 2 za najlepszą szkołę w sporcie wyczynowym i masowym, nagrodą był puchar i sprzęt sportowy.

W tym samym roku siatkarki zostały mistrzyniami województwa krośnieńskiego, również zespół chłopców zajął I miejsce w rozgrywkach piłkarskich.

16 listopada 1978 roku do szkoły przybyła delegacja nauczycieli i uczniów ze Szkoły Podstawowej Nr 103 z Krakowa z albumową Sztafetą Przyjaźni Szkół im. Marii Konopnickiej. Podczas przejmowania materiałów odbyła się impreza urozmaicona recytacją wierszy Marii Konopnickiej. W dniu 28 listopada nastąpił wyjazd sztafety ze Szkoły Podstawowej Nr 2 do następnej Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej w miejscowości Dębno (koło Leżajska).

W roku szkolnym 1979/1980 odbyło się kilka ważnych wydarzeń kulturalnych na terenie szkoły.

Z dziejów szkoły w latach 1980-1989

Doniosłe i dramatyczne zdarzenia, które wstrząsnęły naszym krajem w latach 80- tych nie mogły pozostać bez wpływu na atmosferę pracy w szkole. Nauczyciele nadal ofiarnie realizowali zadania w dziedzinie kształcenia i wychowywania młodego pokolenia.

Rok szkolny 1980/1981 upłynął pod znakiem zagospodarowywania sal lekcyjnych. Szkoła przeszła na system klasopracowni.

9 maja 1980 roku odbyła się w szkole sesja historyczna, w 35 rocznicę zwycięstwa nad faszyzmem. Zorganizowali ją członkowie koła historycznego, pod opieką Zofii Rębisz. W sesji udział wzięli przedstawiciele świata nauki, kombatanci, nauczyciele i młodzież. Była to szczególna „lekcja" patriotyzmu.

1 października 1984 roku kierownictwo szkoły przejął Jan Sojka.Uwieńczeniem wieloletniej pracy dydaktyczno- wychowawczej szkoły była podniosła uroczystość wręczenia szkole sztandaru ufundowanego przez zakład opiekuńczy Przedsiębiorstwo Poszukiwań Nafty i Gazu oraz Komitet Rodzicielski, która odbyła się 24 maja 1986 roku. Dzień 24 maja ustanowiono Świętem Szkoły i Patronki (urodziny Marii Konopnickiej) oraz zdecydowano, by corocznie w tym dniu dokonywać podsumowania pracy, w czasie uroczystej akademii i ogłaszać klasę sztandarową, tj. najlepszą w szkole.

Uroczystość wręczenia szkole sztandaru w dniu 24 maja 1986 r.

Młodzież aktywnie uczestnicząca w zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych brała udział w olimpiadach i konkursach przedmiotowych. Szczególnie duży sukces odniosła uczennica Agnieszka Gawlewicz, która w roku szkolnym 1986/1987została złotą medalistką w VI Międzynarodowej Olimpiadzie Języka Rosyjskiego w Moskwie. Inni uczniowie też z powodzeniem rywalizowali ze swoimi rówieśnikami w licznych konkursach. W roku szkolnym 1986/1987 w konkursach przedmiotowych szkoła zajęła I miejsce w Jaśle i województwie.

Szkoła może poszczycić się tym, że jej praca doczekała się wysokiej oceny nie tylko w środowisku lokalnym. 19 listopada 1987 roku przyjęto ją do Ogólnopolskiego Klubu Przodujących Szkół.

AKT

Akt przyjęcia do Klubu Przodujących Szkół

Podczas uroczystości Święta Szkoły, w dniu 24 maja 1988 roku, dokonano odsłonięcia tablicy pamiątkowej o treści: Uczestnik Klubu Przodujących Szkół. 27 listopada 1989 roku cała Polska mogła obejrzeć drużynę ze Szkoły Podstawowej Nr 2 w teleturnieju wiedzy i sprawności „Rambit". Przygotowani przez Lecha Polaka i Ryszarda Szczygła uczniowie odnieśli zwycięstwo nad młodzieżą z Białegostoku i Ozorkowa.

Najnowsza historia szkoły

W okresie transformacji ustroju państwa nowe plany i nadzieje szybko ustąpiły miejsca niepokojom. Nauczyciele zaczęli obawiać się zwolnień, choćby z powodu planowanej podwyżki godzinowego pensum. Życie szkoły toczyło się jednak swoim rytmem.

W maju 1990 roku placówka dostąpiła zaszczytu przyjęcia do Towarzystwa im. Marii Konopnickiej, czyli do Rodziny Konopniczan.

1 września 1991 roku dyrektorem szkoły została Barbara Dmitrzak. Pod jej kierownictwem nauczyciele nadal pracowali sumiennie i owocnie.

Ku radości wszystkich uczących prasa lokalna doniosła, że w roku szkolnym 1993/1994 Szkoła Podstawowa Nr 2 znów zdobyła I miejsce w Jaśle, pod względem liczby „olimpijczyków", mimo że wówczas posiadała najmniejszą ilość uczniów w mieście, tj.716. To tylko jeden przykład sukcesów dydaktycznych szkoły w pierwszej połowie lat 90 - tych. Obecnie zaś dumę i satysfakcję budzi sukces ucznia Igora Szostaka, który zdobył I miejsce w ogólnopolskim konkursie „Kangur 2001" i II miejsce w województwie w konkursie „Alfik 2001". Uczeń ten pracuje pod kierunkiem Grażyny Stawarz. Poza „ćwiczeniami umysłu" uczniowie Szkoły Podstawowej Nr 2 mają możliwość ćwiczyć ciało i sprawność fizyczną.

Zespół wokalno - taneczny, prowadzony przez Krystynę Biernacką, rok 2001/2002

Prawie dziesięć lat liczy sobie zespół taneczny „Biedronki", który prowadzi Krystyna Biernacka. Zespół ten reprezentuje naszą szkołę w imprezach środowiskowych i przeglądach artystycznych.

Przy szkole działało także, przez okres około 5 lat, koło turystyki rowerowej. Prowadził je do chwili przejścia na emeryturę w roku 2000, nauczyciel muzyki Jan Nowosielski. Rajdy rowerowe odbywały się w dni wolne od nauki szkolnej. Wyprawą, o której warto wspomnieć, była wycieczka na Słowację. Jej trasa liczyła 112 km.

Od lat odbywają się również rajdy piesze, organizuje je Irena Szerląg.
Kolejne pokolenia nauczycieli i uczniów rozwijają tradycje konopnicjańskie. W roku szkolnym 2000/2001 powstała Izba Patrona, w której znajduje się stała ekspozycja poświęcona Marii Konopnickiej.

Maria Konopnicka - Patronka Szkoły. Portret pędzla Kazimierza Jugowca, 1999 r.

Dzięki usilnym staraniom, kierującej przez 10 lat szkołą, Barbary Dmitrzak, udało się pozyskać środki na remonty i zakupy (np. naprawa dachu, wymiana grzejników, remont łazienek, sali gimnastycznej, zakup komputerów i kserokopiarek).

W roku szkolnym 2001/2002 dyrektorem została Marta Baran. W strukturze szkoły funkcjonują obecnie klasy I-VI. Szkoła liczy 930 uczniów, skupionych w 35 oddziałach. Proces dydaktyczno - wychowawczy realizuje 65 nauczycieli, aż 98% posiada wykształcenie wyższe.

Pod czujnym okiem nowej pani dyrektor młodzież i nauczyciele przygotowali bogaty program artystyczny, który w ramach akcji „Noworoczny Dar" zaprezentowano w styczniu 2002 roku w Jasielskim Domu Kultury.

Występy uczniów Szkoły Podstawowej Nr 2 w Jaśle, w JDK, w ramach akcji „Noworoczny Dar", styczeń 2002 r.

Do wytężonej pracy mobilizuje nauczycieli i młodzież szacowna Patronka Szkoły Maria Konopnicka, która pisała: „Cokolwiek czynim, czyńmy tak, by przyszłość rosła z pracy…"

Lista nauczycieli w roku szkolnym 2001/2002:

Ewa Armatys
Maria Augustyn
Beata Banaś
Marta Baran
Józef Betlej
Krystyna Biernacka
Jolanta Bilska
Kazimiera Błyskal
Monika Bobula
Anna Bobula
Anna Czekańska
Teresa Dranka
Bożena Dunaj
Bożena Dziadzio
Marta Frydrych
Maria Fundakowska
Agnieszka Furmanek
Barbara Goleń
Aleksandra Guzik
Małgorzata Kaleta
Dorota Kamińska
Małgorzata Kasprzyk
Anna Kita
Bożena Kobylińska- Byczek
Halina Kois
Małgorzata Kolanko
Ewelina Książkiewicz
Halina Kurek
Aleksandra Laskowska- Krupa
Anna Lewiarz
Jerzy Łącki
Elżbieta Maziarz
Barbara Morawska
Maria Nawrocka
Jacek Nawrocki
Irena Nowak
Mariola Ochałek
Anna Ostalecka
Monika Owczarska
Lucyna Palar
Renata Pankiewicz
ks. Józef Pańczuk
Małgorzata Pięta
Maria Pleban
Robert Podkulski
Elżbieta Poliwka
Agnieszka Rydarowicz- Szpak
Bogusława Skrzypek
Elżbieta Skrzypiec
ks. Piotr Słowik
Grażyna Stawarz
Jolanta Strzępek
Urszula Szawan
Ryszard Szczygieł
Irena Szerląg
Małgorzata Szetlak
Małgorzata Szwast
Mariola Ślawska
Bożena Tarnawska
Jolanta Terwicz
Małgorzata Tłuściak
Barbara Urban
Ewa Wachel
Zbigniew Wojtaszuk
Iwona Wójcik
Renata Zagórska

Opracowali: Teresa Dranka i Jacek Nawrocki
oraz uczniowie: Radosław Łupkowski, Kamil Ruszała i Konrad Zych

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 3
IM. WŁADYSŁAWA BRONIEWSKIEGO
W JAŚLE

Wstęp

Jasło zostało bestialsko zniszczone, pomimo że nie toczyły się w nim żadne działania wojenne. Sytuację szkolnictwa podstawowego w Jaśle, zaraz po zakończeniu wojny, opisuje kronika prowadzona przez Sewerynę Janicką, kierownika szkoły. Korzystając z jej zapisków dowiadujemy się następujących faktów. Po powrocie z wysiedlenia miasto przedstawiało straszny widok. Mieszkańcy jednak w ciągu półtora miesiąca zdołali przywrócić parter budynku szkoły im. Marii Konopnickiej do stanu używalności. Był on zniszczony i częściowo spalony. 3 marca 1945 roku rozpoczęła się nauka. W czterech klasach pracowały wszystkie szkoły jasielskie. Na zmiany (w innych dniach) uczyły się szkoły żeńskie i męskie. Od 7.00 do 12.00 Szkoła im. Marii Konopnickiej, a od 12.15 Szkoła Królowej Jadwigi. W tej sytuacji nauka obejmowała 50 dni i rok szkolny trwał do końca lipca. Brakowało podręczników, uczono mając często do dyspozycji tylko jeden podręcznik. Początkowo korzystano z "Płomyka", a później wydanych „Płomyków" i „Płomyczków". W roku szkolnym 1945/1946 oddano do użytku w tym budynku 1 i 2 piętro. W związku z tym naukę podjęły w nim dodatkowo następujące szkoły: gimnazjum, Szkoła im. Romualda Traugutta i Szkoła im. Stanisława Staszica. Uruchomiono bibliotekę, co wydatnie podniosło poziom nauczania. Pierwszoplanową sprawą był problem dożywiania dzieci, ubranie ich i dezynfekcja pomieszczeń. Olbrzymią rolę odegrały: Komitet Rodzicielski, UNRRA, Caritas, Polski Czerwony Krzyż. Klasy uprawiały działki i plony były własnością dzieci. W roku szkolnym 1946/1947 szkoły powiększyły swą bazę o 4 sale lekcyjne. Komitet Rodzicielski i Magistrat ufundowały: 27 ławek, 2 stoły i 2 tablice. Dalsze 2 tablice zakupiono za pieniądze uzyskane z opłat wpisowych. Z kwot przysłanych z Kuratorium zakupiono wieszaki. Szafy dla biblioteki zakupiono z pieniędzy uzyskanych z festynu zorganizowanego przez 4 szkoły, przy pomocy Komitetu Rodzicielskiego. Na terenie szkoły działało harcerstwo i Polski Czerwony Krzyż. Obchodzono następujące wydarzenia: wybuch Powstania Listopadowego, Święto Pracy, 3 Maja i 9 Maja jako święto niepodległości, które rozpoczynało się nabożeństwem. Rok 1947/1948 charakteryzował się wielkimi kłopotami w obsadzie nauczycieli, co miało związek z ówczesną sytuacją polityczną. Wśród uczniów działało Koło Polskiego Czerwonego Krzyża (119 członków), harcerstwo (23 harcerek i 27 zuchów) i Spółdzielnia Uczniowska

(52 członkinie), która uzyskane fundusze dzieliła na cele związane z działalnością szkoły. Wobec dramatycznego braku książek niezwykle ważną rolę odgrywała biblioteka. Zbiory zostały podzielone na część nauczycielską (188 pozycji) oraz uczniowską (628 książek).

Rok szkolny 1948/1949 rozpoczął się od uroczystości oddania do użytku budynku Szkoły Królowej Jadwigi. Odbudowany on został z Funduszu Wojewódzkiego Komitetu Odbudowy Stołecznego Miasta Warszawy, przy dużym zaangażowaniu mieszkańców Jasła. Na uroczystość przybyli miedzy innymi: wojewoda rzeszowski Jan Mirek, kurator Tadeusz Gruszyński, przedstawiciel Naczelnego Komitetu Odbudowy Warszawy Grabowski, starosta Franciszek Stępień, inspektorzy: Marian Sawicki i Kazimierz Lejpras. Poświęcenia budynku dokonał proboszcz jasielski ksiądz A. Kwolek. Przeniosły się tam 2 szkoły żeńskie. Właściciele zajęli piętro, a Szkoła im. Marii Konopnickiej parter. Sprzęt uzyskano dzięki pomocy kolejarzy, Zarządu Miasta, darom Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych. Powstały nowe organizacje: Koło Przyjaciół Żołnierza Polskiego, Szkolne Koło Odbudowy Warszawy i Koło Przyjaźni Radziecko - Polskiej.

W roku szkolnym 1949/1950 kronikę prowadziła Cecylia Pankowicz, ponieważ Seweryna Janicka przebywała na urlopie zdrowotnym. W tym czasie organizowano proces wychowania w duchu komunistycznym. Duży nacisk położono ma działalność organizacji młodzieżowych. Obchodzono m.in. następujące rocznice: 100- lecie śmierci Aleksandra Puszkina, 70- lecie urodzin Józefa Stalina, 32- rocznicę Rewolucji Socjalistycznej w Rosji, 100- lecie śmierci Juliusza Słowackiego, 1 Maja, Dzień Dziecka itp.

W roku szkolnym 1950/1951 wprowadzono nowe programy realizujące światopogląd marksistowsko-leninowski. Wydane zostały nowe podręczniki, zgodne z tym programem. Język rosyjski został wprowadzony do wszystkich klas jako obowiązkowy. Wprowadzono nowy regulamin, kładący nacisk na dyscyplinę ucznia. Od 1 października zorganizowano dożywianie uczniów. Nauczyciele i uczniowie zobowiązani zostali do manifestowania poparcia dla zmian zachodzących w kraju. Uczczono 33 - rocznicę Rewolucji Październikowej. Obchodzono Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. W związku z tym uczennice najstarszych klas zobowiązały się do oglądania wszystkich filmów radzieckich, wyświetlonych w ramach festiwalu.Uczniowie brali udział w masówkach organizowanych przez Związek Młodzieży Polskiej. Organizowano posiedzenia Rady Pedagogicznej oraz aktywu klasowego,

poświęcone socjalistycznemu wychowaniu i założeniom planu 6-letniego.

Szkoła Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Jaśle

W połowie 1951 roku budynek Szkoły Królowej Jadwigi, w którym mieściły się dwie szkoły, został przejęty przez Szkołę Podstawową Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Według innych źródeł mieściła się ona przy ul. Asnyka. Jej hasło: "Nasza szkoła jest szkołą świecką", realizowało marksistowski światopogląd oparty o tzw. metodę dialektyczną. Uczniowie nowopowstałej Szkoły Towarzystwa Przyjaciół Dzieci byli dziećmi członków partii, robotników, inteligencji pracującej, przeważnie kierowników różnych zakładów pracy i instytucji oraz nauczycieli. Na terenie tej szkoły otwarto świetlicę, w której prowadzono dożywianie, z podziałem na grupę starszą i młodszą. Organizowano różne imprezy najczęściej mające charakter ideologiczny: marsze jesienne, choinkę noworoczną, rocznicę bitwy pod Lenino, Rewolucji Październikowej, Miesiąc Odbudowy Warszawy, Miesiąc Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, 1-Maja, Święto Kobiet i Dzień Dziecka. Prowadzono też szkolenie ideologiczne. Działały kółka: języka polskiego, matematyczne, taneczne, modelarstwa lotniczego. Podczas wakacji zorganizowano kolonię w Łoscie i Bobowej.

W roku szkolnym 1952/1953 26 października odbywały się wybory do Sejmu. Zgodnie z wytycznymi władz, Szkoła prowadziła akcję poparcia dla Frontu Narodowego. Za odpłatnością dzieci mogły skorzystać z drugiego śniadania. Nadal bardzo istotny był problem higieny i czystości.

W kolejnym roku szkolnym 1953/1954 dyrektorem został Stanisław Sancewicz. Władze uparcie dążyły do oparcia nauki na tzw. światopoglądzie naukowym (marksistowskim) - nasycając tematykę internacjonalizmem, ideologią walki o pokój itp. Na terenie szkoły utworzono świetlicę międzyszkolną dla dzieci matek pracujących 3 szkół, ponieważ część funduszy przekazano do Nowego Żmigrodu, musiano przeprowadzić rekrutację a dożywianie wprowadzić za odpłatnością. Świetlica odgrywała dużą rolę zarówno ideologiczną, jak i szkoleniową. Następny rok był bardzo podobny. Zorganizowane zostały wycieczki do Łańcuta i Folusza. Walczono o poprawę higieny, przeprowadzając między innymi 2 konkursy czystości zorganizowane przez Polski Czerwony Krzyż.

Grono pedagogiczne imłodzież (lata 50-te)

W następnym roku szkolnym 1955/1956 7 listopada dokonano otwarcia nowego budynku szkolnego. Teren został zabrany rodzinie Łączyńskich. W nowym budynku odbywały się Ogniska Niedzielne. Bardzo silne mrozy spowodowały zawieszenie nauki w okresie od 12 - 19 lutego.

Szkoła Podstawowa Nr 3

Rok 1956 był okresem odchodzenia od stalinizmu. Szkoła przyjęła nową nazwę: Szkoła Podstawowa Nr 3 w Jaśle. W październiku odbyło się zebranie rodziców, na którym wysunięto żądanie przywrócenia nauczania religii w szkole. Spełniono je, przydzielając do pracy w szkole księdza Rysza. W tym okresie powiększyła się liczba oddziałów. Nauka odbywała się na 3 zmiany, ponieważ z budynku korzystało Liceum Przedszkolanek. W szkole mieściła się świetlica międzyszkolna. Nauczyciele ponownie zostali zobligowani do czynnego udziału w przygotowaniach do wyborów do Sejmu i Rad Narodowych, między innymi organizując masówki. Zakończenie roku szkolnego poprzedziło szereg imprez i wycieczek szkolnych.

Szkoła Podstawowa Nr 3 w Jaśle. Zakończenie roku szkolnego

W pierwszym okresie roku szkolnego 1958/1959 nauka była dalej prowadzona na 3 zmiany. W pierwszych dniach lutego Liceum dla Wychowawczyń Przedszkoli przeniosło się do własnego budynku. Poprawiło to znacznie sytuację lokalową.W ramach wychowania patriotycznego zorganizowano spotkanie z żołnierzami, którzy zapoznali dzieci z bronią. W tym czasie trzech nauczycieli podniosło swoje kwalifikacje kończąc Zaoczne Studium Nauczycielskie. Duży nacisk położono na sprawy sanitarne. Wyświetlono 20 filmów, przeprowadzono konkurs czystości, założono apteczkę szkolną itp.

Rok szkolny 1959/1960 rozpoczął się od zniesienia nauczania religii, szkoła stała się ponownie świecką. Nauczanie prowadzono na bazie filozofii marksistowskiej. Uczniowie zbierali makulaturę, złom i butelki. Uzyskane w ten sposób fundusze przeznaczali na potrzeby klasowe. Grono podnosiło poziom merytoryczny i dydaktyczny, odbywając lekcje pokazowe, wymieniając doświadczenia i konsultując się z nauczycielami z innymi placówek oświatowych.

Rok 1961 był związany z obchodami Roku Rzeszowszczyzny. Rozpoczęły się one od Ziemi Jasielskiej, której poświęcony był maj. Podczas uroczystości

1- Majowych uczniowie byli ubrani w historyczne stroje: kosynierów, Słowian, husarii, żołnierzy Księstwa Warszawskiego, robotników i żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego. Szkoła zorganizowała szereg wycieczek do zakładów pracy w ramach tzw. małej reformy, mającej zwiększyć oddziaływanie wychowawcze szkoły, zwłaszcza w dziedzinach matematyczno- przyrodniczych. Miało to powiązać teorię z praktyką. Zbierano składki na fundusz budowy Szkół Tysiąclecia. Na terenie szkoły działały różne organizacje: Szkolny Klub Sportowy, Szkolna Kasa Oszczędności, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Szkolny Fundusz Odbudowy Szkół, Spółdzielnia Uczniowska, świetlica międzyszkolna oraz biblioteka. Szkoła otrzymała telewizor, aparat filmowy i dźwiękowy. Nauczyciele zapoznali się ze sposobem korzystania z tych urządzeń.

W czasie ferii zimowych 1962/1963 zorganizowano wczasy i zajęcia w świetlicy szkolnej. Bardzo poważnym problemem istniejącym w kraju była wszawica i grzybica. Dlatego też w szkołach prowadzona była akcja podnosząca poziom higieny. Szkoła Podstawowa Nr 3 cały czas prowadziła akcję uświadamiającą w tym zakresie z dobrym skutkiem. Nie zaniedbywano też spraw wychowawczych, nawiązując ścisły kontakt z rodzicami dzieci sprawiających trudności. Przy szkole działał zespół teatralny, który wyjeżdżał do Jedlicza i Glinika. Rok ten zapoczątkował rejonizację na terenie Jasła. Duży nacisk położono na działalność organizacji szkolnych, apele i wycieczki. Dzięki temu wielu uczniów odwiedziło ciekawe miejsca naszego kraju.

W roku szkolnym 1964/1965 przeprowadzono porządkowanie zbiorów bibliotecznych. Ciekawy był fakt, iż nauczyciele mimo starań nie otrzymali pełnopłatnych obiadów w stołówce. Przy szkole działał gabinet dentystyczno-lekarski, gdzie pracowały cztery osoby. W godzinach wieczornych i popołudniowych odbywało się wiele różnych kursów. Szkoła działała w kierunku nowatorstwa pedagogicznego: problemowa metoda nauczania, korzystanie ze środków masowego przekazu, lekcje pokazowe, itp.

Kolejny rok szkolny był związany z obchodami Tysiąclecia Państwa Polskiego. Podczas tych uroczystości zasadzono Dąb Tysiąclecia. Odbyło się też wiele uroczystych akademii a także akcja solidarności z Wietnamem. Jak w całym tym okresie, bardzo duży nacisk kładziono na sprawy związane ze zdrowym trybem życia i higieną: Konkurs Czystości, akcja antyalkoholowa, aktywnie działał klub "Wiewiórka" prowadzony przez dentystkę i higienistkę szkolną.

Początkiem roku szkolnego 1966/1967 wprowadzono reformę, zwiększającą o jedną klasę nauczanie na poziomie szkoły podstawowej. Przybyły trzy klasy ósme. Ze Szkoły Podstawowej Nr 2 przesunięto dwa oddziały klasy specjalnej. Szkoła liczyła 27 oddziałów (860 uczniów), z których 12 uczyło się na drugiej zmianie, a 2 na trzeciej. Przeprowadzono 17 lekcji otwartych dla nauczycieli powiatu i 2 dla instruktorów wychowania muzycznego. Ogniskowymi tematami pracy wychowawczej były: 1000 - lecie Państwa Polskiego, 25 - lecie Polskiej Partii Robotniczej, 50 - lecie Rewolucji Październikowej. Uczniowie urządzali lodowisko, przygotowywali plac na rozbudowę szkoły, pomagali personelowi w kuchni. Prowadzono akcję pedagogizacji rodziców w ramach Uniwersytetu Rodzicielskiego, co przyniosło bardzo pozytywne skutki.

W kolejnym roku szkolnym 1967/1968, pomimo odejścia części uczniów do nowej szkoły w Krajowicach, ilość oddziałów nie zmniejszyła się. W tej sytuacji przystąpiono do rozbudowy budynku szkolnego i podwórze zostało zajęte na skład materiałów budowlanych. Naczelne zadanie szkoły tego okresu to "Aktywizacja młodzieży ze szczególnym uwzględnieniem organizacji młodzieżowych". Spowodowało to ożywienie wszystkich organizacji: Polskiego Czerwonego Krzyża, chóru szkolnego i zespołu mandolinistów, Związku Harcerstwa Polskiego, Szkolnego Klubu Sportowego, itp.

Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Władysława Broniewskiego

1 września roku szkolnego 1968/1969 odbyła się uroczystość nadania Szkole Podstawowej Nr 3 w Jaśle imienia Władysława Broniewskiego. Podczas jej trwania wręczono młodzieży sztandar ufundowany przez Komitet Rodzicielski. Jednocześnie oddano do użytku nowe skrzydło. Szkoła liczyła 26 oddziałów, 825 uczniów, 38 nauczycieli. Podobnie, jak i w następnym roku odbyła się duża ilość uroczystości związanych z Polską Rzeczpospolitą Ludową.

W roku szkolnym 1970/1971 wydzielono ze Szkoły Podstawowej Nr 3, Szkołę Podstawową Specjalną. Od dłuższego czasu działały liczne kółka zainteresowań: polonistyczne, filmowe, fizyczne, modelarskie, muzyczne, chór szkolny. Dużą aktywność przejawiały organizacje młodzieżowe: Spółdzielnia Uczniowska (kurs spółdzielczości), Związek Harcerstwa Polskiego (apele, konkursy piosenki, alerty, zbiórka makulatury, kurs na kartę rowerową). Odbył się kurs tańca. Dziewczęta wywalczyły I miejsce na szczeblu wojewódzkim

w koszykówce.W kolejnych latach, jak zwykle odbywało się dużo uroczystości szkolnych i państwowych. Zorganizowano zabawę dochodową oraz wystawę z okazji 500 - rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika. Szkoła przygotowała uroczystą akademię podsumowującą Dni Kopernikowskie. Dni Oświaty Książki i Prasy zbiegły się z obchodzonym przez UNESCO Międzynarodowym Rokiem Książki.

Młodzież Szkoły Podstawowej Nr 3 w pochodzie pierwszomajowym w połowie lat siedemdziesiątych

Rok 1973/1974 przebiegał pod hasłem "Rzetelną pracą i nauką pomożemy naszej Ojczyźnie". Przeprowadzono apele z okazji 30- rocznicy wyzwolenia Warszawy i Jasła. Uczniowie zajęli I miejsce w powiatowej "Zgaduj zgaduli" na temat zdrowia. Obchodzono Międzynarodowy Dzień Kobiet. Przeprowadzono Konkurs Pieśni Szkoły.

Kolejne lata przebiegały pod hasłem "Będziemy wzorowymi gospodarzami naszej szkoły". Położono większy nacisk na symbolikę i obrzędowość. Uczniowie wykonali proporczyki do wielu pracowni. Drużyna Harcerska

i Zuchowa oraz Samorząd Szkolny stały się podstawowymi organizacjami szkoły. Związek Harcerstwa Polskiego przepracował na rzecz szkoły 600 godzin, a na rzecz miasta 120 godzin. Realizowano hasło Polskiego Czerwonego Krzyża "Czy znasz i rozumiesz problemy ludzi starszych i samotnych", Szkolna Kasa Oszczędności prowadziła akcję "Dziś oszczędzasz w SKO, a jutro w PKO". Wprowadzono nowy Kodeks Ucznia. Każda klasa posiadała: nazwę, proporczyk, patrona, stroje i emblematy apelowe. Obchodzono nowe uroczystości: imieniny w klasie, Święto Pieczonego Ziemniaka, Dzień Chłopca, Mikołajki (dawniej dziadek Mróz). Początkiem tygodnia odbywał się obowiązkowy apel, a dzień nauki rozpoczynał się oddaniem czci godłu. Położono nacisk na współpracę z rodzicami. W ramach kół zainteresowań uczono języka angielskiego i niemieckiego.

Rok szkolny 1977/1978 rozpoczął się 20 sierpnia. Poświęcona jest mu cała kronika zaczynająca się wpisem dokonanym przez ówczesnego I sekretarza Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Edwarda Gierka. Zawiera ona wiele zdjęć klasowych. Nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora. Odszedł Julian Bal, a jego miejsce zajął Mieczysław Barut. Od 4 do 7 października młodzież pracowała przy wykopkach oraz na rzecz szkoły i środowiska.

Rok szkolny 1978/1979 przebiegał pod hasłem przygotowania do wprowadzenia 10- letniej szkoły podstawowej. W związku z tym na plan pierwszy wysunęły się kwalifikacje grona pedagogicznego. Na 37 osób, 11 miało ukończone studia wyższe. Ze względu na Międzynarodowy Rok Dziecka i Rok Korczakowski położono nacisk na prawa dziecka. Obchodzono 60- rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę i 30- lecie zjednoczenia ruchu robotniczego. Sporo czasu i energii poświęcono pracy z uczniem słabym.

Hasło kolejnego roku szkolnego brzmiało "Szkoła naszym drugim domem". Przykładano dużą wagę do współpracy z domem i rodziną. Odbyło się 30 imprez zorganizowanych przez organizacje i kółka zainteresowań.

Szkoła w latach 1980-1990

W szkolnej kronice nie ma żadnej informacji dotyczącej stanu wojennego. W okresie zimowym nauka została zawieszona na pewien okres. W czasie stanu wojennego, praca wychowawcza nastawiona była na walkę o młodzież. Nauczyciele mieli zwracać baczną uwagę na postawy ideowe, popierające socjalizm. Uroczyście obchodzono 100- rocznicę śmierci Cypriana

Kamila Norwida. Hasło Kwiecień - Miesiącem Pamięci Narodowej - stało się cząstką tradycji szkoły. Zorganizowano uroczysty apel z okazji 300- rocznicy Odsieczy Wiedeńskiej. Okres ten charakteryzował się dużą ilością imprez i apeli.

W 1984 roku nowym dyrektorem szkoły został Jan Kopeć. Pod nową dyrekcją bardzo prężnie przygotowano nowy rok szkolny. Szkoła była bardzo przeciążona (1247 uczniów). Działało 8 organizacji młodzieżowych, 7 kółek zainteresowań, 6 komisji przedmiotowych i 3 grupy klasowe. Odbyło się uroczyste pożegnanie nauczycieli odchodzących na emeryturę. Uczczono rocznicę wybuchu II wojny światowej. Uczniowie obejrzeli sztukę Stefana Żeromskiego "Turoń". Szkoła została zobligowana do zagospodarowania wolnych sobót. Ponownie zaoferowano młodzieży oglądanie filmów radzieckich. Zebrano składkę na rzecz głodującej ludności Etiopii. Teatr dziecięcy Jasielskiego Domu Kultury wystawił baśń "Królowa Śnieżka", gdzie aktorami byli uczniowie naszej szkoły. Sytuacja gospodarcza spowodowała, że nastąpiły ograniczenia w odbiorze energii, co utrudniało naukę w szkołach. W czerwcu 1985 roku odbywał się turniej Jasło-Iława. Jednym z punktów tej imprezy była zbiórka książek, w czym aktywnie uczestniczyła nasza młodzież.

W roku szkolnym 1985/1986 Rada Pedagogiczna wysunęła hasło: "Służymy ci Ojczyzno już od najmłodszych lat". W szkole działało: 6 komisji przedmiotowych, 12 organizacji młodzieżowych, 21 kółek zainteresowań, 4 grupy wiekowe. W Dniu Nauczyciela 26 osób odznaczono Medalami Pamiątkowymi Miasta Jasła. Kadra świętowała ten dzień na terenie leśniczówki w Hałbowie, odbyło się pieczenie barana, zostawiono gdzieś daleko kłopoty i troski. Po pewnej przerwie ponownie obchodzono 3 -Maja. Szkoła położyła duży nacisk na sprawy wychowawcze: Klub Postępu Pedagogicznego, innowacje w wychowaniu itp.

1986/1987 podczas wakacji w budynku działało Szkolne Schronisko Turystyczne. Jednocześnie wykonany został remont generalny przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego. Początek roku połączony był z "Marszem Pokoju", w którym wzięła udział młodzież najstarszych klas. Bardzo poważnym problemem stało się przepełnienie naszej szkoły. Przewidziana na 600 uczniów musiała ich pomieścić 1480. W związku z tym nauka odbywała się na trzy zmiany. Ta sytuacja znalazła odbicie w artykułach prasowych (wycinki znajdują się w kronice). 29 października odbyło się

“Spotkanie z piosenką” i prezentacja twórczości artystycznej Leona Sęka. 10 listopada odbyła się Konferencja Wojewódzka "Innowacje w wychowaniu" z udziałem nauczycieli z innych szkół, połączona z lekcjami otwartymi. Szkoła zorganizowała wieczór poezji i pieśni dla "Klubu Seniora". W marcu dotychczasowy dyrektor, Jan Kopeć został dyrektorem nowopowstałej Szkoły Podstawowej Nr 9. Na jego miejsce powołano Jana Osikowicza.

Zastępca dyrektora Władysława Winnicka ze swoją klasą terapeutyczną, 1989 r.

W roku szkolnym 1987/1988 otwarto szkołę filialną na terenie osiedla przyzakładowego "Gamrat". Nasze uczennice, zawodniczki sekcji akrobatycznej Ludowego Klubu Sportowego "Igloopol" brały udział w międzynarodowym turnieju w Danii. Występ został oceniony bardzo wysoko. 2 maja odbył się apel poświęcony Konstytucji 3 Maja. 3 czerwca odbyło się spotkanie z redaktorem naczelnym "Płomyka". W następnym dniu konferencja nauczycieli "Wychowanie patriotyczno - obronne naszym obywatelskim i moralnym obowiązkiem”. Obchodzono Dzień Seniora. Szkoła wzięła też

udział w "Konkursie nieobojętnych " zorganizowanym przez Ministerstwo Obrony Narodowej. Bardzo wysoko oceniona została mini sesja popularno-naukowa "Droga Polski do wolności" z okazji 70- rocznicy odzyskania niepodległości. Następny, 1989 rok to rok wielkich zmian ustrojowych. Z kalendarza imprez szkolnych zniknęła część uroczystości związanych z poprzednim ustrojem. Szkoła nawiązała współpracę z siostrami albertynkami.

Lata dziewięćdziesiąte i likwidacja szkoły

Grono pedagogiczne podczas spotkania z ks. biskupem Kazimierzem Górnym

Po wielkim przełomie ustrojowym następował okres dalszych zmian zachodzących w szkolnictwie. Demokratyzacja państwa spowodowała też zmiany w szkołach. Duży nacisk położono na kształtowanie postaw opartych na partnerstwie i tolerancji.W roku szkolnym 1991/1992 24 września odbyło się uroczyste pasowanie na ucznia klasy pierwszej. Uczniowie obchodzili

Mikołajki. Rozgrywali zawody sportowe: NBA Mała Liga, mecze uczniowie - nauczyciele itp. Pojawiają się sponsorzy, czyli osoby lub firmy prywatne, które pomagają szkole (Andrzej Grun - TeleMar, Krzysztof Kozendra - "Waldi"). Nowym dyrektorem szkoły został Kazimierz Mikrut. Kolejne lata charakteryzowały się dużą ilością zawodów sportowych, imprez kulturalnych, ekologicznych itp. Szkoła największe sukcesy zanotowała w koszykówce i szachach. Reprezentacja szachowa szkoły zajęła 7 miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Podstawowych. Grała w składzie: Joanna Hawilczek, Małgorzata Wilk, Robert Waśko i Andrzej Lech. Przeprowadzono wiele konkursów i uroczystości: plastyczny "Młodość - Trzeźwość", Konkurs Wiedzy o AIDS, uroczystości związane z patronem szkoły, występy Indian boliwijskich, podejmowano problemy ekologiczne. Pojawiła się szkolna gazetka "Domel" podejmująca sprawy i zainteresowania uczniowskie. Przeprowadzono Konkurs plastyczny "Zagrożenia wynikające z palenia papierosów, picia alkoholu, i brania narkotyków" oraz "Karykatura między nami". Uczniowie prowadzili mini listę przebojów. Szkoła zebrała i przekazała 750 000 zł na 2 Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Klasy piąte i szóste stworzyły zespół wokalny urozmaicający uroczystości szkolne. Na pożegnanie lata zorganizowano Święto Latawca. Przeprowadzono szkolne spotkanie z mitologią oraz konkurs na najlepszą klasę. Z okazji Dnia Oświaty Książki i Prasy uczniowie przygotowali montaż "Andersen i jego baśnie".

Rok szkolny 1995/1996 przyniósł bardzo istotną zmianę, jaką było stworzenie pracowni komputerowej. Szkołę wizytował kurator Marian Duda. Wszystkie klasy uczestniczyły w wycieczkach krajoznawczych.

W roku 1996/1997 Szkoły przechodzą pod zarząd samorządów. Uczniowie zaznajamiają się z testami, które staną się obowiązkowe podczas egzaminów i przyszłej matury 2001. Szkoła uczestniczy w konkursach "Kangur" i "Alfik" dla matematyków.

W roku 1997/1998 trwają przygotowania do nowej reformy szkolnictwa: badanie kompetencji uczniów ma zastąpić dotychczasowe egzaminy wstępne do szkół średnich. W szkole oprócz organizacji działających stale : Spółdzielnia Uczniowska, Związek Harcerstwa Polskiego, Liga Ochrony Przyrody, Szkolna Kasa Oszczędności pojawia się nowy zespół muzyczny i kółko teatralne. Przeprowadzony zostaje konkurs: Mistrz Ortografii. Wśród niektórych uczniów pojawia się problem alkoholu i tytoniu oraz nowy - narkotyków. W tej

sytuacji odbyło się szkolenie Rady Pedagogicznej: "Dlaczego dzieci sięgają po alkohol". Odbyła się dyskusja nad sposobami udzielania im pomocy.

Początkiem roku szkolnego 1999/2000 powołano do życia Gimnazjum Nr 1 w budynku Szkoły Podstawowej Nr 3 w Jaśle. Dyrektorem nowopowstałej szkoły został Kazimierz Mikrut, a likwidowanej Szkoły Podstawowej Nr 3 Kazimierz Gozdecki. Część nauczycieli została przeniesiona do nowopowstałej szkoły. Uczniowie klas 1- 3 wraz z nauczycielami rozpoczęli naukę w sąsiednich szkołach podstawowych. Większość nauczycieli gimnazjalnych uzupełniała etaty w Szkole Podstawowej Nr 3. Przeprowadzono badanie wyników nauczania z wielu przedmiotów. W następnym roku szkolnym Szkoła Podstawowa Nr 3 (7 klas) funkcjonowała przy Gimnazjum Nr 1. Szkoły te ściśle współpracowały ze sobą. Po otrzymaniu nowej pracowni komputerowej młodzież zaczęła korzystać z internetu. Rok szkolny 2001/ 2002 był ostatnim rokiem funkcjonowania tej szkoły. Przestała ona istnieć wraz z ostatnimi opuszczającymi ją klasami. Budynek przejęło Gimnazjum Nr 1 w Jaśle jako nowa jednostka organizacyjna.

Podsumowanie

X Turniej Wiedzy o Jaśle spowodował, że sięgnęliśmy po stare kroniki szkolne. Praca została napisana przez przez uczniów ostatnich klas Szkoły Podstawowej Nr 3: Karolinę Czyżowicz, Monikę Kopeć i Mateusza Lechwara, pod kierunkiem nauczyciela historii Ryszarda Kumika. Korzystaliśmy z kronik szkolnych i protokołów Rady Pedagogicznej z ostatnich lat. Dotarliśmy także do emerytowanych nauczycieli, którzy pracowali w naszej szkole. Dzięki nim zdobyliśmy wiele cennych informacji o naszej placówce. Dziękujemy im, a w szczególności: Władysławie Winnickiej, Janowi Osikowiczowi i Janowi Końskiemu oraz starszym nauczycielom pracującym jeszcze w Gimnazjum Nr 1 w Jaśle.

Dowiedzieliśmy się jakie problemy istniały w nauce i życiu naszych poprzedników. Prześledziliśmy zmiany, które zachodziły w szkolnictwie, na przykładzie naszej szkoły.

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej Nr 3

Seweryna Janicka
1949 -1950

Tadeusz Jankowski
1950 -1952

Bazyli Łaska
1952 -1953

Stanisław Sancewicz
1953 -1965

Antoni Sawicz
1965 -1970

Jan Koński
1970-1974

Julian Bal
1974-1977

Mieczysław Barut
1977-1984

Jan Kopeć
1984-1987

Jan Osikowicz
1987-1991

Kazimierz Mikrut
1991-1999

Kazimierz Gozdecki
1999-2002

Wykaz nauczycieli Szkoły Podstawowej Nr 3 w roku szkolnym 2001/2002:

Kazimierz Gozdecki - dyrektor
Alicja Bal
Elżbieta Dubiel
Janina Kaczmarska
Krzysztof Kozłowski
Maria Krupa
Ryszard Kumik

Agnieszka Lignar
Jan Osikowicz
Ks. Tadeusz Paszek
Tomasz Sopalski
Lucyna Tuchowska
Maria Warchoł
Krystyna Zięba
Jolanta Zoła
Jadwiga Żygłowicz

Opracował Ryszard Kumik
oraz uczniowie: Karolina Czyżowicz
Monika Kopeć
Mateusz Lechwar

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 4
IM. KS. BPA IGNACEGO KRASICKIEGO
W JAŚLE

Hymn Szkoły

Niebo błękitne nad nami,
a dalej góry i las.
Słońce się do nas uśmiecha,
a nocą tysiące gwiazd.

Ach ojczyzno, jakaś piękna,
gdzie jest taki drugi kraj?
Tu przeżyjesz chwile cudne,
Tutaj poznasz życia czar.

Jakże nie kochać tej ziemi,
gdy serce do niej się rwie.
Wszystko tu swojskie i bliskie,
i tutaj wrócisz, bo gdzie?

Ach ojczyzno ...

"POWIEDZ MI, ZAPOMNĘ
POKAŻ, MOŻE ZAPAMIĘTAM.
ZAANGAŻUJ MNIE W TO, A ZROZUMIEM."

Baza szkoły

Szkoła funkcjonuje w dwóch budynkach. Budynek „A" mieści się przy ulicy Wincentego Pola 9. Uczęszczają do niego uczniowie klas III - VI.

Budynek „B" znajduje się przy ulicy Kopernika 8. Uczą się w nim uczniowie klas I - II.

Do Szkoły Podstawowej Nr 4 w Jaśle uczęszcza łącznie 900 uczniów. Placówka posiada ogólną powierzchnię 753 m^2, 28 klasopracowni, salę gimnastyczną z kompleksem boisk szkolnych (bosko do piłki ręcznej, koszykowej, siatkowej).

W budynku „A" znajdują się: gabinet dyrektora i wicedyrektorów, sekretariat, księgowość, gabinet higienistki szkolnej oraz gabinet dentystyczny. W szkole funkcjonuje biblioteka szkolna oraz stołówka. Obok szkoły znajduje się budynek, w którym mieści się harcówka.

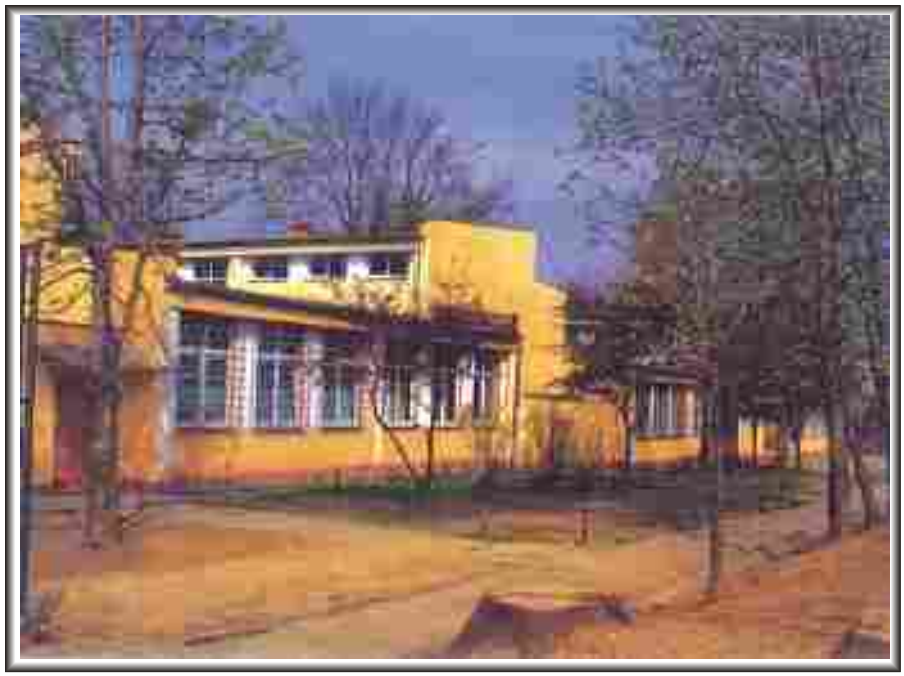

Budynek “A”

Budynek “B”

Historia szkoły

Szkoła Podstawowa Nr 4 w Jaśle liczy już sobie 40 lat. Inicjatorem jej budowy był ówczesny Wydział Oświaty, a prace budowlane rozpoczęto w 1959 roku i trwały one trzy lata. 23 sierpnia 1962 roku dokonano odbioru technicznego budynku. 3 września 1962 roku nastąpiło uroczyste otwarcie szkoły, która otrzymała imię Janka Krasickiego. W uroczystościach wzięli udział przedstawiciele władz rządowych i oświatowych, grono nauczycielskie, młodzież i rodzice. Pierwszym kierownikiem szkoły był Tadeusz Frączek, a zastępcą Cecylia Pankowicz. Grono pedagogiczne liczyło wówczas 30 osób. Szkoła była doskonale wyposażona, posiadała gabinety: lekarski i stomatologiczny, bibliotekę, czytelnię, świetlicę i stołówkę.

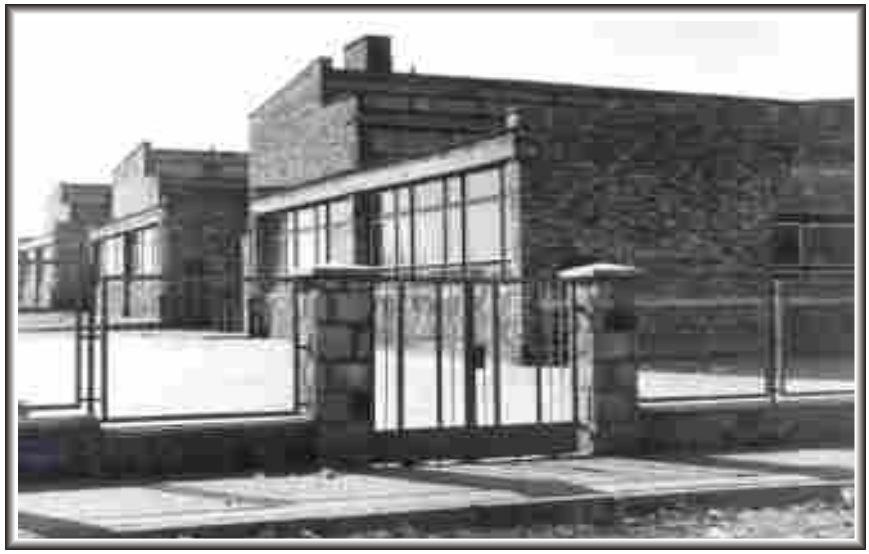

Szkoła Podstawowa Nr 4 1966 r.

W roku szkolnym 1962/1963 naukę rozpoczęło 874 uczniów. Zajęcia dydaktyczne odbywały się w systemie dwuzmianowym, działały liczne kółka zainteresowań. Mijały lata. W 1973 roku odszedł na emeryturę wieloletni kierownik i dyrektor szkoły: Tadeusz Frączek, a stanowisko to objął Leszek Dranka.

W piękny słoneczny dzień 23 września 1973 roku „Czwórka" otrzymała sztandar ufundowany przez Komitet Rodzicielski. W czasie uroczystej akademii dzieci składały ślubowanie i przyrzeczenie uczniowskie.

23. 09. 1973 r. szkoła otrzymała sztandar ufundowany przez Komitet Rodzicielski

Od 1976 roku dyrektorem szkoły zostaje Maria Cichy. Czwórka „rozrastała się". Z roku na rok przybywało dzieci, powiększało się grono pedagogiczne, coraz więcej było osiągnięć w pracy dydaktyczno-wychowawczej, w konkursach przedmiotowych coraz więcej sukcesów.

W 1979 roku po odejściu na emeryturę Marii Cichy, funkcję dyrektora przejmuje Władysław Batycki.

„Czwórka" już na dobre wrosła w obraz miasta. Coraz silniej akcentuje swoją obecność na różnego typu konkursach i zawodach, bierze czynny udział w życiu Jasła.

W 1987 roku przeżywa swoje „srebrne gody", mija bowiem 25 lat jej istnienia. Jest piękna akademia, mnóstwo gości, nagrody i odznaczenia dla wielu pedagogów za ich wzorową pracę dydaktyczno-wychowawczą.

Nie mieścimy się już w murach jednego budynku. W 1988 roku szkoła wydzierżawia budynek dawnego internatu żeńskiego Zespołu Szkół Zawodowych Nr 2 przy ulicy Staszica. Tam znajdą miejsce dla siebie oddziały klas I- III. Ale budynek trzeba odnowić, wyposażyć, przygotować dla potrzeb szkoły. Stają więc do pracy nauczyciele, rodzice i obsługa szkoły. Nie zważając na okres wakacji, przygotowują budynek na przyjęcie małych uczniów.

Od roku 1991 dyrektorem szkoły zostaje Anna Kamińska- Grzesiak, która pełni tę funkcję po dzień dzisiejszy. Jest to najtrudniejszy okres dla oświaty. Cięcia w budżecie szczególnie odczuwają szkoły podstawowe. „Czwórka" również, ale „żyć to działać", a więc zaczynamy szukać sponsorów, ludzi dobrej woli, którzy pomogą nam przetrwać te burzliwe lata. Pomagają nam jasielskie zakłady pracy, Urząd Miejski i rodzice, nie szczędzą swych sił nauczyciele i inni pracownicy szkoły.

W dniach 19- 20 czerwca 1993 roku obchodzono 30- lecie istnienia szkoły. Z tej okazji przygotowano wiele atrakcyjnych imprez dla mieszkańców miasta, rodziców i uczniów.

W programie znalazły się: zawody sportowe, konkursy, quizy, występy artystyczne, aukcja „dzieł sztuki szkolnej", dyskoteka z niespodziankami. Ukoronowaniem obchodów była dwudniowa loteria fantowa, w której głównymi nagrodami były: kolorowy telewizor, wieża stereo, rower. Dochód z imprezy w całości został przeznaczony na zakup pomocy dydaktycznych.

Społecznie prowadzone są w szkole zajęcia pozalekcyjne: koła zainteresowań, przedmiotowe i artystyczne, Szkolne Koło Turystyczno - Krajoznawcze, Polski Czerwony Krzyż, Liga Ochrony Przyrody, Związek Harcerstwa

Polskiego, działa Spółdzielnia Uczniowska i wiele innych. Organizowane są dla młodzieży różnego typu atrakcyjne wycieczki, dyskoteki, imprezy kulturalne i sportowe. Szkoła tętni życiem.

Rok szkolny 1996/1997 to kolejna przeprowadzka. Tym razem klasy I- II otrzymały budynek dawnego przedszkola przy ulicy Kopernika 8. I znów nowy remont. Z trzytygodniowym poślizgiem klasy młodsze rozpoczęły naukę w pięknie odnowionych pomieszczeniach.

Szkoła Podstawowa Nr 4 w Jaśle zapisała się na trwałe w pamięci jaślan jako ta, której uczniowie celowali w osiągnięciach z różnych dziedzin wiedzy. W poprzednim podziale administracyjnym kraju zajmowali wysokie miejsca w wojewódzkich konkursach przedmiotowych w Rzeszowie. Tę tradycję podtrzymywali i podtrzymują również w województwie krośnieńskim i podkarpackim.

Osiągnięcia w wojewódzkich eliminacjach konkursów przedmiotowych są wynikiem pracy uczniów i ogromnego zaangażowania nauczycieli. A oto liczby, które mówią same za siebie:

Język polski- od 1974 roku to aż 30 laureatów i finalistów,
Historia- od 1992 roku to 7 laureatów,
Chemia- od 1984 roku to 15 laureatów,
Biologia- od 1978 roku to 4 laureatów,
Geografia- od 1984 roku to aż 52 laureatów i finalistów - co stanowi wyjątek w całym województwie,
Matematyka- od 1965 roku to aż 55 laureatów,
Fizyka- od 1974 roku to 11 laureatów i finalistów,
Wychowanie techniczne- od 1984 roku to 5 laureatów,
Wiedza o sztuce- to 3 laureatki.

Dwukrotnie: w roku szkolnym 1992/1993 i 1995/1996 „Czwórka" zajęła pierwsze miejsce w województwie pod względem ilości laureatów olimpiad przedmiotowych. W 1996 roku na liście rankingowej najlepszych szkół podstawowych w Polsce, opublikowanej przez „Płomyczek", znaleźliśmy się na 18 miejscu.

Powyższe zestawienie wskazuje, że uczniowie „Czwórki" głęboko do serca wzięli sobie słowa bohatera „Syzyfowych prac" Stefana Żeromskiego: „Nauka jest jak niezmierne morze ...im więcej jej pijesz, tym bardziej jesteś spragniony" i realizują je w toku kształcenia.

Wiele uwagi poświęca się też sztuce, muzyce, tańcowi, plastyce. Serię osiągnięć w dziedzinie twórczości plastycznej rozpoczyna Halina Błażej w 1971 roku, laureatka III miejsca w „Międzynarodowym Konkursie Rysunków Dziecięcych" w Belgii. Mieszkańcy miasta na pewno pamiętają liczne wystawy plastyczne prezentowane w witrynach sklepów i w parku miejskim.

W ostatnich latach aktywnie działa teatrzyk „Wagant", zespół wokalno-taneczny „Czwóreczka" oraz zespół wokalny „Beskid".

Dzięki wspólnym wysiłkom „Czwórka" plasuje się na pierwszych miejscach w konkursach plastycznych, muzycznych, wiedzy o mieście i regionie czy w międzyszkolnych konkursach ortograficznych i literackich. Na tym polu wyróżnić należy twórczość młodych adeptek literatury: Elżbiety Grzesiak, Barbary Grzesiak, Joanny Pec. Uczennice te zostały laureatkami XVI Ogólnopolskiego Konkursu Literackiej Twórczości Dzieci i Młodzieży Gimnazjalnej w Słupsku.

Przejdźmy teraz do historii sportu w Szkole Podstawowej Nr 4, której liczni wychowankowie w dorosłym życiu kontynuowali kariery sportowe w klubach naszego miasta oraz ligowych zespołach sportowych.

W latach siedemdziesiątych bardzo mocną grupę stanowili akrobaci, zdobywali oni tytuły mistrzów kraju, przywozili medale z mistrzostw świata i Europy. Wielu jasielskich piłkarzy swą karierę rozpoczynało właśnie w „Czwórce". Reprezentacja szkoły w „szóstkach" piłkarskich zdobyła w 1990 roku złoty medal w mistrzostwach Polski w Brodnicy koło Torunia.

Wyjątkową pozycję w historii sportu naszej szkoły zajmują piłkarze ręczni, którzy już w latach sześćdziesiątych dwukrotnie startowali w eliminacjach mistrzostw Polski. Po utworzeniu województwa krośnieńskiego piłkarze ręczni, aż 14 razy z rzędu zdobywali mistrzostwo województwa. Powstają klasy o poszerzonym programie wychowania fizycznego, a w 1979 roku założono Międzyszkolny Klub Sportowy „Olimpia". Klub ten odgrywał znaczącą rolę w latach osiemdziesiątych. Chłopcy z „Czwórki" pięciokrotnie awansowali do finału centralnego Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Szkolnej, zajmując czwarte i piąte miejsce.

Nie byłoby tylu osiągnięć szkoły, zarówno w pracy dydaktyczno-wychowawczej, jak i w konkursach przedmiotowych czy zawodach sportowych, gdyby nie pełna zaangażowania i poświęcenia praca nauczycieli i wychowawców oraz pozostałych pracowników szkoły, którzy potrafili wzbudzić w uczniach ambicje naukowe i artystyczne, zachęcić do wytężonej pracy.

30 kwietnia 1998 roku Szkoła Podstawowa Nr 4 obchodziła jubileusz 35- lecia, połączony ze zmianą imienia patrona szkoły.

Rada Miasta Jasła specjalną uchwałą nadała jej imię Księdza Biskupa Ignacego Krasickiego. Ufundowano również nowy sztandar poświęcony uroczyście na Mszy świętej w Kościele Ojców Franciszkanów. Szkoła otrzymała imię zasłużonego biskupa, współtwórcy Konstytucji 3 Maja, księcia poetów polskich- Ignacego Krasickiego, którego patriotyczny cytat utrwalono na szkolnym sztandarze:

„Święta miłości kochanej Ojczyzny,
Czują cię tylko umysły poczciwe!"

Ksiądz Biskup Ignacy Krasicki - jego imię nosi szkoła

Jasielska „Czwórka" celuje nie tylko na polu dydaktycznym. Zgodnie z duchem czasu wychowankowie szkoły uczestniczą czynnie w życiu miasta i regionu, na miarę swych sił pomagając tym, którzy tej pomocy potrzebują ludziom chorym i dzieciom. Od 1998 roku nasza szkoła jest współorganizatorem akcji charytatywnej „Noworoczny Dar", którą od początku kierował jej pomysłodawca i inicjator ojciec Leszek Rześniowiecki. Współorganizatorami koncertów charytatywnych i kwest ulicznych są: Parafia Ojców Franciszkanów, Urząd Miasta Jasła, Jasielski Dom Kultury oraz Szkoła Podstawowa Nr 4. Na uwagę zasługuje fakt, że fundusze zebrane w czasie dorocznej kwesty są w całości przeznaczone na zakup nowoczesnego sprzętu medycznego dla Szpitala Specjalistycznego w Jaśle. Pomysł tak bardzo spodobał się lokalnej społeczności, że rok później do artystycznych prezentacji przyłączyły się prawie wszystkie jasielskie szkoły.

Dzień powszedni „Czwórki" to nie tylko ciężka praca, sukcesy, ale i zmaganie się z przeciwnościami losu. Takiej próby sił szkoła doświadczyła pamiętnego dnia 17 lipca 2000 roku, kiedy to około 9.30 w korytarzu szkolnym wybuchł pożar. Zaalarmowana straż pożarna nadjechała w ciągu kilku minut. Rozpoczęła walkę z ogniem, którą przerwał nagle potężny wybuch butli z gazem spawalniczym. Trzech strażaków z Jasielskiej Straży Pożarnej doznało poważnych obrażeń w wyniku wybuchu butli z acetylenem. Z poparzeniami I i II stopnia trafili do Specjalistycznego Szpitala w Siemianowicach Śląskich.

Szkoła wyglądała jak pobojowisko. Zawaliły się niektóre ścianki działowe, prawie w całym budynku wyleciały szyby z okien, zniszczeniu uległa część wyposażenia klas. Naruszona została konstrukcja części budynku. Przez 45 dni nauczyciele, rodzice i funkcjonariusze Straży Miejskiej pełnili przez całą dobę dyżury, pilnując szkoły bez okien, drzwi i niektórych ścian. Liczne firmy, instytucje i osoby prywatne włączyły się w dzieło odbudowy, dzięki czemu rok szkolny mógł rozpocząć się prawie w terminie. Dzisiejszy wygląd w dużej mierze szkoła zawdzięcza władzom miejskim oraz jaślaninowi Wicemarszałkowi Sejmu Stanisławowi Zającowi, który uzyskał dotację z rezerwy finansowej. Dzięki wielkiemu zaangażowaniu tak wielu osób, udało się wyremontować szkołę i z niewielkim opóźnieniem rozpocząć rok szkolny 2000/2001.

Głęboką wdzięczność i podziękowanie dla wszystkich ludzi dobrej woli oraz prawdziwych przyjaciół „Czwórki" cała społeczność szkoły wyraziła koncertem zatytułowanym „Czwórka przyjaciołom". Symbolem koncertu,

jakże wymownym, stało się serce a mottem słowa Jana Pawła II:

„Człowiek jest wielki,
nie przez to, co posiada,
lecz przez to, kim jest,
nie przez to, co ma, lecz przez to,
czym dzieli się z innymi".

W czasie uroczystości, która zgromadziła wielu gości, rodziców i nauczycieli, uczniowie przyznali szkolne ordery uśmiechu. Słowem, piosenką i tańcem wyrazili swą wdzięczność za pomoc i wsparcie podczas remontu.

Grono pedagogiczne Szkoły Podstawowej Nr 4

Czterdzieści lat pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej Szkoły Podstawowej Nr 4 w Jaśle to trwały wkład w rozwój nauki i kultury Jasła. Należy sobie życzyć, aby dorobek następnych lat działalności szkoły wypadł równie imponująco.

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej Nr 4:

Tadeusz Frączek
1962-1973

Leszek Dranka
1973 -1975

Maria Cichy
1975 - 1979

Władysław Batycki
1979-1991

Od roku 1991- Anna Kamińska - Grzesiak

Wicedyrektorzy: Lucyna Polak
Antoni Wanat
Teresa Wilczak

Lista nauczycieli Szkoły Podstawowej Nr 4 w roku szkolnym 2001/2002:

Anna Bełda
Wioletta Buglewicz
Ewa Bystrzanowska
Mariusz Delikat
Władysława Dobrzyńska
Renata Duda
Renata Dzik
Barbara Falendysz-Worwa
Lidia Firak
Krystyna Folwarczna
Teresa Furmanek-Wnęk
Małgorzata Gajda
Urszula Jamrogiewicz
Anna Kamińska-Grzesiak
Jolanta Konieczna
Anna Kosiek
Kazimiera Kutyna
Bożena Lechowicz
Ewa Leśniak

Ewa Łyczko
Rafał Maczuga
Magdalena Majka
Ewa Marcak
Lucyna Markuszka
Nina Matwiej
Barbara Mazur
Maria Michalska
Helena Myca
Celina Najbar
Anna Osińska
Małgorzata Pasterczyk
Alicja Pawlik
Ewa Pietraszek
Aleksandra Piękoś
Anna Piotrowska
Lech Polak
Lucyna Polak
Barbara Potera
Małgorzata Rak
Barbara Rączka
Bożena Sekunda
Zuzanna Siemiączko
Katarzyna Skicka
Beata Sochacka
Danuta Steliga
Władysława Stusowska
Małgorzata Szajna
Danuta Szeliga
Elżbieta Szpak
Magdalena Szurlej
Danuta Tatarewicz
Robert Tatarewicz
Genowefa Truszkowska
Renata Trygar
Marek Trzeciak

Beata Urban
Antoni Wanat
Anna Wickowska
Teresa Wilczak
Maria Wlezień
Adam Wnęk
Krystyna Wolska
Alicja Wójcikiewicz- Eröss
Małgorzata Wygonik
Dorota Zabawa

Koła zainteresowań:

Uczniowski Klub Sportowy „Olimpia"
Szkolne Koło Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego „Ignasie"
Kółko wędkarskie
Kółko historyczne
Kółko literackie
Szkolne Koło Turystyczno- Krajoznawcze- Klub Spacerowicza
Chór szkolny
Kółka informatyczne
Kółko tkackie
Zespół wokalny „Czwóreczka"
Zespół teatralny „Wagant"
Na terenie szkoły funkcjonuje świetlica szkolna oraz świetlica socjoterapeutyczna, działa gazetka szkolna „Pegazik"

Opracowali: Teresa Furmanek-Wnęk
Anna Kamińska- Grzesiak
Danuta Tatarewicz
Adam Wnęk
przy współudziale uczniów: Katarzyny Kluz
Doroty Szpak

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 5
SPECJALNY OŚRODEK
SZKOLNO - WYCHOWAWCZY
IM. JANUSZA KORCZAKA
W JAŚLE

"Idą z wadami i zaletami
Dajcie warunki, by wzrastali lepsi"
Janusz Korczak

W dniu 1 września 1970 roku decyzją Kuratorium Okręgu Szkolnego Nr I - 0141/209/69 został powołany Państwowy Zakład Wychowawczy w Jaśle w skład którego weszła Szkoła Podstawowa Nr 5 zlokalizowana początkowo w budynku Szkoły Podstawowej Nr 3 użytkująca skrzydło od strony zachodniej w budynku wyżej wymienionej szkoły. Szkoła prowadziła klasy od drugiej do ósmej do których uczęszczało w roku szkolnym 1970/1971 121 uczniów. W skład Państwowego Zakładu Wychowawczego wchodził również internat zlokalizowany w budynku dawnego Państwowego Domu Dziecka przy ulicy Piotra Skargi 25. Rok szkolny 1970/71 był rokiem organizacji od podstaw bazy dydaktyczno-wychowawczej szkolnictwa specjalnego na terenie Jasła i powiatu jasielskiego. Dyrekcja szkoły mieszcząca się początkowo w budynku Szkoły Podstawowej Nr 3 musiała stworzyć bazę do nauczania i wychowania dzieci specjalnej troski. Ówczesne władze raczej przychylnie patrzyły na tworzenie tego typu placówki na terenie Jasła, ponieważ w tamtym okresie zapełniła ona lukę, która w sposób naturalny tworzyła się w szkołach masowych, nieprowadzących w tym czasie nauczania w zakresie szkolnictwa specjalnego stricte. Jedynie w wyjątkowych przypadkach prowadzone było nauczanie w zakresie klas terapeutycznych lub klas specjalnych (SP Nr 2, SP Nr 3). Uczniowie tych szkół oraz uczniowie z innych szkół jasielskich jak również z powiatu jasielskiego, stworzyli pierwsze klasy w Szkole Podstawowej Nr 5. Pierwszym dyrektorem utworzonego Państwowego Zakładu Wychowawczego była Zofia Kosiek, a kierownikiem internatu Wacław Rydarowski.

Z dniem 1 września 1971 roku nastąpiły zmiany na stanowisku dyrektora Państwowego Zakładu Wychowawczego. W związku z odejściem z funkcji Zofii Kosiek dyrektorem została Zofia Zając. Początkowo nauka odbywała się na dwóch zmianach i trwała od 8^{00} do 18^{00}. Warunki lokalowe internatu były szalenie trudne, zamiast 22 wychowanków mieszkało ich 40. W ramach prac zwanych w tamtych czasach "czynami społecznymi" udało się wybudować przy internacie boisko do piłki ręcznej, które w znacznym stopniu umożliwiło realizacje programu z wychowania fizycznego, szczególnie lekkiej atletyki i zespołowych gier sportowych. Od początku istnienia Państwowego Zakładu

Wychowawczego rolę zakładu opiekuńczego spełniała Spółdzielnia Inwalidów "Jasiołka" w Jaśle, głównie dzięki nadzwyczaj szczerej i otwartej postawie ówczesnych władz spółdzielni; prezesa Władysława Barczentewicza oraz prezesa ds. rehabilitacji Stanisławy Majkowej. Właśnie dzięki nim udało się uruchomić praktykę zawodową dla absolwentów szkoły o specjalności ciastkarz-cukiernik, a w przyszłości stworzyć im również możliwość zatrudnienia w wyżej wymienionej spółdzielni. Głównym zadaniem dyrekcji było podjęcie działań zmierzających do pozyskania w budynkach będących pod zarządem Powiatowej Rady Narodowej w Jaśle lokum, które pozwoliłoby szkole funkcjonować niezależnie i stać się właścicielem budynku. Udało się to, dzięki staraniom ówczesnej dyrektorki Państwowego Zakładu Wychowawczego Zofii Zając. Otrzymaliśmy w użytkowanie budynek po Szkole Podstawowej Nr 1 przy ulicy Marchlewskiego 23 (obecnie Sokoła 3), natomiast Szkoła Nr 1 przeniosła się do pięknego, nowego budynku przy ulicy Piotra Skargi. Stary budynek był naznaczony zębem czasu, ale był własnością szkoły. Co prawda w godzinach popołudniowych mieli tu zajęcia uczniowie jasielskiej Szkoły Muzycznej, ale i oni po dwóch latach przenieśli się do Szkoły Budowlanej, byliśmy wreszcie gospodarzami u siebie. Rozpoczęły się remonty, przebudowy, naprawy, które - jak zawsze - sponsorowała i wspierała wierna dzieciom specjalnej troski Spółdzielnia Inwalidów "Jasiołka" w Jaśle.

W zasadzie od 1 września 1970 roku zaczęła działać w naszej szkole drużyna harcerska. Pierwszą jej drużynową była Zofia Zając. To właśnie ona była duszą, natchnieniem i organizatorką obozów, zgrupowań, zjazdów, złazów i szkoleń harcerskich. A nade wszystko była człowiekiem który nie szczędził własnego czasu, aby pracować z młodzieżą "Nieprzetartego Szlaku". Z chwilą powstania województwa krośnieńskiego została kierownikiem Wydziału "Nieprzetartego Szlaku", a w naszej szkole powstał V Szczep Drużyn im. Szarych Szeregów, którego komendantem została Irena Pastuszczak. W maju 1979 roku Spółdzielnia Inwalidów "Jasiołka" w Jaśle ufundowała harcerzom sztandar, a w dniu 6 listopada 1979 roku Ministerstwo Oświaty i Wychowania pismem nr DWS-BR-005-231/79 wyraziło zgodę na nadanie naszemu Zakładowi imienia Janusza Korczaka. Od tej chwili rozpoczęliśmy w szkole i internacie działalność pod hasłem "Bohater", przygotowując inscenizację pod tytułem "Janusz Korczak". Spektakl był znakomicie przygotowany i pozwolił nam przybliżyć społeczeństwu, rodzicom i ówczesnym władzom sylwetkę człowieka, który dla dzieci poświęcił najwyższą wartość - swoje życie. Dzień

29 września 1981 roku był dniem szczególnym dla Państwowego Zakładu Wychowawczego. W tym dniu odbyła się uroczystość nadania Zakładowi imienia Janusza Korczaka - wielkiego wychowawcy i przyjaciela dzieci i młodzieży. W pracy z dziećmi położono w tym okresie nacisk na poznanie patrona oraz samorządność, której ogromnym zwolennikiem był Janusz Korczak. Praca z uczniami koncentrowała się na wyposażaniu ich w podstawową wiedzę i umiejętności niezbędne do samodzielnego funkcjonowania w środowisku.

W 1982 roku decyzją Kuratorium Oświaty i Wychowania Nr O.V-1130/64/82 powołano wicedyrektora Państwowego Zakładu Wychowawczego w Jaśle Marię Sikorę. W październiku 1983 roku odbyła się w Zakładzie uroczystość z okazji 25-lecia działalności Drużyn "Nieprzetartego Szlaku" połączona z montażem słowno-muzycznym i wręczeniem odznaczeń i nagród zasłużonym instruktorom i sympatykom harcerstwa. Działające od lat drużyny harcerskie i zuchowe odnosiły szereg sukcesów w turniejach warcabowych, olimpiadach sportowych, przeglądach artystycznych organizowanych na terenie województwa krośnieńskiego. Harcerze wyjeżdżali również na obozy i biwaki poznając piękno naszego kraju m.in. Wybrzeże, Śląsk, Warszawę oraz Bieszczady.

Kolejna ważna data w historii placówki to dzień 24 kwietnia 1984 roku. To właśnie wtedy pismem Urzędu Wojewódzkiego w Krośnie Nr O.III-5031/10/84 w miejsce Państwowego Zakładu Wychowawczego powołano Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Jaśle, w skład którego weszła Szkoła Podstawowa Nr 5 i internat. Rok 1985 to rok przełomowy w historii Ośrodka. Ciężka choroba dyrektora Zofii Zając spowodowała, że nastąpiły zmiany w kadrze kierowniczej. Jednocześnie z funkcji wicedyrektora z dniem 15 września 1985 roku odeszła na własną prośbę Maria Sikora. Od 16 września 1985 roku funkcję dyrektora objął Wacław Rydarowski, będący do tej pory kierownikiem internatu, a kierownikiem internatu została Krystyna Dzik. W tym samym czasie w budynku szkoły przy ul. Sokoła nastąpiła poważna awaria instalacji gazowej, która spowodowała zamknięcie dopływu gazu oraz konieczność rozpoczęcia prac remontowych. Dzięki uprzejmości i pomocy dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych Romana Kędziora oraz dyrektora Liceum Ogólnokształcącego Juliusza Jankisza, którzy udostępnili sale lekcyjne w swoich szkołach w godzinach popołudniowych, uczniowie Szkoły Podstawowej Nr 5 mogli bez przeszkód rozpocząć rok szkolny 1985/86. Na teren szkoły weszły ekipy remontowo-budowlane. 17 października 1985 roku

zakończył się okres długoletnich starań o rozbudowę internatu przy ulicy Piotra Skargi. W tym to właśnie dniu na teren internatu wkroczyło Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego w Jaśle, rozpoczynając budowę nowego budynku. 22 lutego 1986 roku zakończono prace przy remoncie szkoły. Była nowa instalacja centralnego ogrzewania, były pięknie wymalowane sale, a w szkole było ciepło. Uczniowie i nauczyciele wreszcie mogli wrócić do siebie.

Rozpoczęła się wytężona praca zarówno na lekcjach, jak i w kołach zainteresowań takich jak: Szkolny Klub Sportowy, koło fotograficzne, chór szkolny i zespół recytatorski. Efektem tej pracy było I miejsce naszych uczniów na Wojewódzkim Przeglądzie Dorobku Artystycznego, zorganizowanym przez Wydział "Nieprzetartego Szlaku" Krośnieńskiej Chorągwi ZHP. W okresie wakacji uczniowie wypoczywali na obozie w Polańczyku, a w szkole wprowadzono dalsze zmiany. Z dużych pomieszczeń klasowych wydzielono bibliotekę szkolną oraz gabinet rewalidacyjny do prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych oraz terapii logopedycznej.

Rok szkolny 1986/87 Ośrodek rozpoczął od wizytacji kuratoryjnej, która wysoko oceniła pracę dydaktyczną i opiekuńczo-wychowawczą placówki. Od września 1986 roku poszerzyła się również kadra kierownicza Ośrodka, wicedyrektorem została Janina Książkiewicz, której głównym zadaniem było czuwanie nad prawidłową realizacją zadań dydaktyczno-wychowawczych. W dalszym ciągu trwały prace przy budowie internatu, mury nowego budynku widać już było z daleka. W okresie ferii zimowych uczniowie wypoczywali na zimowisku w Ustrzykach Dolnych, a w okresie wakacji na obozie w Polańczyku.

Początek roku szkolnego 1987/88 to kolejne zmiany w organizacji pracy Ośrodka. Od 1 września utworzono etat pedagoga szkolnego. Od tej pory to on przejął wszystkie sprawy związane z pomocą materialną dla uczniów oraz poprowadził działalność wychowawczą, terapeutyczną i profilaktyczną. Od tego też roku szkoła może pochwalić się asfaltowym boiskiem, które powstało dzięki pomocy i życzliwości Urzędu Miejskiego oraz osobistym staraniom Jana Stanuli i Jana Bełdy.

28 września 1987 roku to bardzo bolesna data w historii Ośrodka. Po długiej i ciężkiej chorobie odeszła Zofia Zając, długoletnia dyrektorka placówki, wspaniały organizator oraz wielki przyjaciel dzieci i nauczycieli. W ostatniej drodze towarzyszyli jej wszyscy uczniowie oraz pracownicy Ośrodka. W marcu 1988 roku w Ośrodku zorganizowano wielkie święto Patrona Ośrodka. Półroczna praca z uczniami zaowocowała wspaniałymi

pracami plastycznymi oraz szeroką wiedzą uczniów o Januszu Korczaku. Lipiec 1989 roku - to wielki dzień dla Ośrodka. Po czterech latach prac budowlanych oraz staraniach dyrekcji związanych z zakupem wyposażenia zostaje oddany nowy budynek internatu.

Od 1 września 46 wychowanków internatu zamieszkało w przestronnych, jasnych, dobrze wyposażonych salach. 1 września 1989 roku został oddany do modernizacji i rozbudowy stary budynek internatu, w którym mieściła się kuchnia i stołówka. Przez najbliższych parę lat nasi wychowankowie byli zmuszeni korzystać z wyżywienia poza terenem Ośrodka. Dzięki życzliwości dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych Romana Kędziora oraz jego pracowników uczniowie korzystali z kuchni i stołówki. Początek roku szkolnego 1989/90 to również rozwiązanie problemu nauki dwuzmianowej w szkole. Z pomocą Ośrodkowi i dzieciom przyszedł ks. dziekan Stanisław Kołtak, który nieodpłatnie oddał do dyspozycji sale katechetyczne w budynku plebani Parafii św. Stanisława przy ul. Krasińskiego. To właśnie tam, na 3 lata, znalazły schronienie młodsze klasy. Od tego też momentu datuje się wprowadzenie lekcji religii w naszej szkole, wyprzedzając o rok rozporządzenie MEN w sprawie nauczania religii. W czerwcu 1991 roku został ogłoszony konkurs na stanowisko dyrektora Ośrodka. Gdy dzieci w czasie wakacji odpoczywały na obozie w Woli Michowej, Rada Pedagogiczna oczekiwała wyników konkursu. I znów od dnia 26 sierpnia 1991 roku Ośrodkiem kierował Wacław Rydarowski.

Lata 1990-1992 to okres prac związanych z rozbudową i modernizacją starego budynku internatu. Jest to również okres wytężonej pracy dydaktycznej i opiekuńczo-wychowawczej. W tym czasie uczniowie brali udział w wielu wycieczkach (Kraków, Teleśnica), rajdach i biwakach. Odnosili sukcesy w organizowanych przez Kuratorium Oświaty w Krośnie Olimpiadach Sportowych Szkół Specjalnych. We wrześniu 1992 roku został oddany do użytku pięknie zmodernizowany i wyremontowany budynek internatu. Wychowankowie mieli nową stołówkę, a uczniowie klas młodszych jasne, wesołe sale lekcyjne. Młodzieżowy Dom Kultury w Jaśle w osobach dyrektora Zbigniewa Dranki i Małgorzaty Piotrowskiej, wystąpił z inicjatywą podjęcia współpracy z Ośrodkiem. W wyniku tych starań powstał Teatr Lalki i Aktora Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego, który od października 1992 roku rozpoczął swoją działalność pod opieką Krystyny Dzik i Tomasza Szota. Wyniki tej pracy były bardzo wymierne - od 1993 do 1998 roku wychowankowie internatu, którzy tworzyli grupę teatralną otrzymywali rok rocznie wyróżnienia na Wojewódzkich Przeglądach Dorobku Artystycznego Ośrodków Szkolno-Wychowawczych woj. krośnieńskiego, a w roku 1996 otrzymali wyróżnienie na V Przeglądzie Teatrów Amatorskich "Michalinalia" w Krośnie za najciekawszą interpretację utworu scenicznego.

Od 1993 roku datuje się w Ośrodku tradycja organizowania na terenie szkoły

rekolekcji wielkopostnych dla wszystkich wychowanków Ośrodka. W roku szkolnym 1993/94 w szkole rozpoczął swoją działalność zespół "Półnutka", którego opiekunem jest Jolanta Jaracz. Od początku swego istnienia zespół odnosił spore sukcesy. Co roku towarzyszył Teatrowi Lalki i Aktora w Przeglądach Dorobku Artystycznego Szkół Specjalnych woj. krośnieńskiego, za każdym razem otrzymując nagrody i wyróżnienia. Od 1997 roku "Półnutka" brała udział w Konkursie Kolęd i Pastorałek "Na nutę kantyczek", gdzie również zdobywała nagrody. W roku 2000 zespół rywalizo-wał z innymi jasielskimi zespołami szkół podstawowych w konkursie organizo-wanym przez Jasielski Dom Kultury "Piosenka jest dobra na wszystko".

W 1994 roku rozpoczęto prace związane z wybudowaniem przy internacie boiska sportowego. Wychowankowie internatu, pod czujnym okiem dyrektora, wychowawców i nauczycieli, wiele godzin spędzali przy porządkowaniu terenu wokół internatu. Na początku czerwca 1995 roku świętowano Dzień Dziecka na pięknym, nowym trawiastym boisku. Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy jest otwarty na swoje środowisko, chętnie podejmuje różnorakie działania mające na celu prezentację własnych dokonań. W wyniku takich działań w styczniu 1995 roku Ośrodek był organizatorem Wojewódzkiej Zabawy Integracyjnej "Bal z Koszałkiem Opałkiem" dla uczniów niepełnosprawnych woj. krośnieńskiego oraz delegacji uczniów jasielskich szkół podstawowych. W okresie ferii zimowych internat gościł w swoich murach 90 osobową grupę z Gdańska. Byli to podopieczni Domów Pomocy Społecznej i Ośrodków Rehabilitacyjno-Adopcyjnych, którzy przyjechali do naszego miasta na zimowy wypoczynek. W czasie wakacji 1995 roku Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy nawiązał współpracę z Jasielskim Domem Kultury i Stowarzyszeniem "Wspólnota Polska". To dzięki tej współpracy Ośrodek był współorganizatorem "Letniej Szkoły Języka Polskiego" i gościł w swoich progach grupę uczniów z Ukrainy z Towarzystwa Kulturalno- Oświatowego im. Adama Mickiewicza w Czortkowie. Goście z Ukrainy zadowoleni z pobytu w lipcu 1995 roku, przyjeżdżali do Ośrodka także w okresie wakacji 1996 i 1997 roku.

W roku szkolnym 1996/97 rozpoczęto w Ośrodku działalność związaną z organizacją turnusów rehabilitacyjnych. Pierwszy turnus to listopadowo-grudniowy wyjazd do Kamiannej, a w maju 1997 roku do Cieniawy.

Od roku 1998 do dnia dzisiejszego organizowane są turnusy rehabilitacyjne w Pomorskim Centrum Rehabilitacji "Panorama" w Jarosławcu nad

Bałtykiem. Turnusy rehabilitacyjne to wspaniała forma wypoczynku i rehabilitacji dla dzieci niepełnosprawnych. Do tej pory wychowankowie Ośrodka 9-krotnie uczestniczyli w tych turnusach, a skorzystało z nich około 150 dzieci. Maj 1997 rok to okres wielkiego wyzwania dla placówki. Ośrodek był gospodarzem XXI Wojewódzkiej Olimpiady Sportowej Szkół Specjalnych woj. krośnieńskiego. W Olimpiadzie wzięło udział 230 uczniów niepełnosprawnych. Organizacja imprezy stała na bardzo wysokim poziomie, a osiągnięcia sportowe uczniów cieszyły nauczycieli i rodziców. Sport to w ogóle jedna z dziedzin, w której wysoko stawia się uczniom poprzeczkę.

W latach 1992-1999 pod kierunkiem nauczyciela w.f. Wojciecha Dubiela uczniowie osiągali wiele sukcesów sportowych biorąc udział w Olimpiadach Specjalnych i Turniejach Sprawnościowych woj. krośnieńskiego.

Do najważniejszych należy zaliczyć:
2 - krotne zdobycie I miejsca w piłce nożnej,
4 - krotne zdobycie III miejsca w sztafecie 4x100,
2 - krotne zdobycie I miejsca w biegach przełajowych,
2 - krotne zdobycie III miejsca w piłce ręcznej chłopców,
- zdobycie III miejsca w koszykówce oraz III i IV miejsca w Ogólnopolskich Biegach Przełajowych - Warszawa 1996 rok (Paweł Oczkowicz, Jacek Bieniek).

Od września 1997 roku zgodnie z rozporządzeniem MEN z dnia 30 stycznia 1997 roku w sprawie zasad organizowania zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie w stopniu głębokim, Ośrodek przejął opiekę nad tymi dziećmi. Z indywidualnych zajęć rewalidacyjno-wychowawczych prowadzonych przez nauczycieli Ośrodka korzystają dzieci z terenu Jasła i powiatu jasielskiego. Zajęcia odbywają się w domach rodzinnych, a dzieci te bardzo często biorą udział w imprezach i uroczystościach organizowanych w naszej szkole. Do jednej z takich imprez należy zaliczyć zapoczątkowane w 2000 roku z inicjatywy Małgorzaty Rudy zabawy integracyjne, łączące poprzez zabawę, dzieci o różnorakich niepełnosprawnościach.

Kolejny przełom w historii placówki to rok 1999. Od 1 stycznia organem prowadzącym Ośrodek zostało Starostwo Powiatu Jasielskiego, a nadzór pedagogiczny objęło Kuratorium Oświaty w Rzeszowie. Wraz z wprowadze-

niem reformy oświaty i zmianą ustroju szkolnego od 1 września 1999 roku w ramach Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego zostało utworzone Gimnazjum Specjalne. Wraz z utworzeniem gimnazjum Ośrodek wzbogacił się o 2 pracownie komputerowe z dostępem do internetu; jedna 10-stanowiskowa w budynku szkoły, druga 6-stanowiskowa w internacie. Również od 1 września 1999 roku w Ośrodku zostały utworzone zespoły edukacyjno-terapeutyczne dla dzieci głębiej upośledzonych umysłowo. Praca tych zespołów to całościowe zintegrowane nauczanie i wychowanie oparte na wielozmysłowym poznawaniu otaczającego świata w trakcie całego procesu edukacji.

Przyjmując nowe formy pracy z dziećmi niepełnosprawnymi nauczyciele odczuli "niedosyt" swojej wiedzy i umiejętności. Z inicjatywy Ireny Pastuszczak narodziła się współpraca z Zespołem Szkół Specjalnych Nr 11 przy Dziennym Ośrodku Rehabilitacyjno-Adaptacyjnym w Krakowie. Efektem tej współpracy były warsztaty metodyczne dla nauczycieli, które odbyły się w maju i grudniu 2001 roku, a tematem których było "Diagnozowanie umiejętności funkcjonalnych uczniów głębiej upośledzonych umysłowo oraz tworzenie indywidualnych planów edukacyjno-terapeutycznych" oraz "Wspomagające sposoby komunikacji". Rok szkolny 2001/2002 to okres "zbierania" plonów 3-letniej pracy z zespołami oraz klasami gimnazjalnymi. Uczniowie zespołów edukacyjnych-terapeutycznych pod okiem swoich nauczycieli i wychowawców przygotowali wspaniałe, wzruszające spotkanie opłatkowe na które zaprosili przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Jaśle. W tym też roku szkolnym zapoczątkowano w Ośrodku nowy cykl imprez sportowych.

W dniu 23 stycznia 2002 roku Ośrodek był organizatorem I Wojewódzkiego Halowego Turnieju Piłki Nożnej Ośrodków Szkolno-Wychowawczych woj. podkarpackiego. Inicjatorami tej imprezy byli: dyrektor Ośrodka Wacław Rydarowski, nauczyciel wychowania fizycznego Wojciech Dubiel oraz katecheta ks. Dariusz Weryński. Maj 2002 roku to bardzo pracowity miesiąc dla Ośrodka. W dniach 14-15 maja br. - absolwenci gimnazjum pisali swój pierwszy ważny w życiu egzamin. Był to sprawdzian ciężkiej, trzyletniej pracy nauczycieli i uczniów, a zadawalające wyniki egzaminu są nagrodą za ten trud. Również w maju, zespół muzyczny "Półnutka" brał udział w II Ogólnopolskim Festiwalu Twórczości Artystycznej Dzieci Specjalnej Troski "BUZIAK 2002" w Tomaszowie Lubelskim, skąd przywiózł wyróżnienie i nagrody, a solistka zespołu Marlena Zaława - zdobyła Grand Prix Festiwalu. Również w maju Ośrodek był organizatorem szkolenia "Wprowadzenie do psychostymulacyjnej

metody kształtowania i rozwoju mowy oraz myślenia", które z inicjatywy Ireny Pastuszczak poprowadzili dla logopedów Ośrodków Szkolno-Wychowawczych województwa podkarpackiego pracownicy naukowi Uniwersytetu Wrocławskiego. Po raz drugi reprezentacja szkoły brała udział w olimpiadzie Szkół Specjalnych Okręgu Preszowskiego na Słowacji (21-22 czerwiec 2002 roku). Zawody zaowocowały I miejscem w biegu na 100 m chłopców, I miejscem w rzucie piłeczką palantową, III miejscem w sztafecie 4x100 m, II miejscem w piłce nożnej chłopców. Uczestnicy Olimpiady Sportowej przywieźli ze sobą moc wrażeń oraz nagrody, dyplomy, puchary i medale.

Obecnie w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym pracuje wysoko kwalifikowana kadra pedagogiczna. Z 32 pracujących nauczycieli i wychowawców wszyscy posiadają wykształcenie wyższe magisterskie z przygotowaniem w zakresie oligofrenopedagogiki. Większość nauczycieli i wychowawców ukończyło studia podyplomowe (niektórzy po parę kierunków) dające dodatkowe kwalifikacje do prowadzenia zajęć w naszej placówce. I tak:

- 11 nauczycieli posiada kwalifikacje kierunkowe do nauczania przedmiotu,
- 3 nauczycieli posiada kwalifikacje w zakresie logopedii,
- 5 nauczycieli posiada kwalifikacje do usprawniania dzieci ze sprzężonymi niepełnosprawnościami,
- 2 nauczycieli posiada kwalifikacje do prowadzenia gimnastyki korekcyjnej i rehabilitacji ruchowej,
- 1 nauczyciel posiada przygotowanie do pracy z dziećmi autystycznymi.

Dzięki tak przygotowanej kadrze wychowankowie mogą otrzymać wszechstronną pomoc rewalidacyjną.

Przedstawiona w zarysie 32-letnia historia naszej placówki w pełni odzwierciedla cytowaną na początku maksymę Janusza Korczaka. Działalność ośrodka przez te wszystkie lata miała na celu stworzenie dzieciom niepełnosprawnym takich warunków, aby mogły z podniesioną głową pójść dalej w dorosłe życie. Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy to placówka, w skład której wchodzą Szkoła Podstawowa Nr 5, Gimnazjum Specjalne oraz internat SOSW. I tylko w takim zestawieniu mogą i powinny funkcjonować placówki kształcenia specjalnego, aby proces dydaktyczno-wychowawczy i rewalidacyjny przebiegał w sposób prawidłowy, a dziecko niepełnosprawne mogło zdobyć podstawowe wiadomości i umiejętności niezbędne do w miarę samodzielnego funkcjonowania w środowisku.

Opracowali: Krystyna Dzik
Wacław Rydarowski

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 6
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W JAŚLE

Początki istnienia szkoły

Szkoła Podstawowa Nr 6 położona jest na obrzeżach miasta. Istnieje od 1884 roku. Pomieszczenie jej stanowił drewniany budynek położony pośrodku Niegłowic (miejsce dzisiejszego Domu Ludowego). Początkowo funkcjonowała jako placówka jednoklasowa. Jej kierownik, Marcin Mastej, podjął usilne starania, by wybudować nowoczesną szkołę. To dzięki jego wysiłkowi, niespożytej energii i determinacji doszło do tego. Uzyskał na ten cel fundusze z podatków, jakie przedwojenna rafineria wpłacała gminie.

Otwarcie szkoły to wielkie wydarzenie, bo do tej pory nie było w pobliżu równie pięknego budynku. Uwagę przykuwała klasycystyczna fasada, przestronne sale na parterze i piętrze, duże okna. Podkreślali to 29 sierpnia 1926 roku licznie zebrani goście, a między nimi starosta dr Antoni Zoll, burmistrz dr Wilusz, dyrektorzy gimnazjów. Świadkami było około dwóch tysięcy okolicznych mieszkańców.

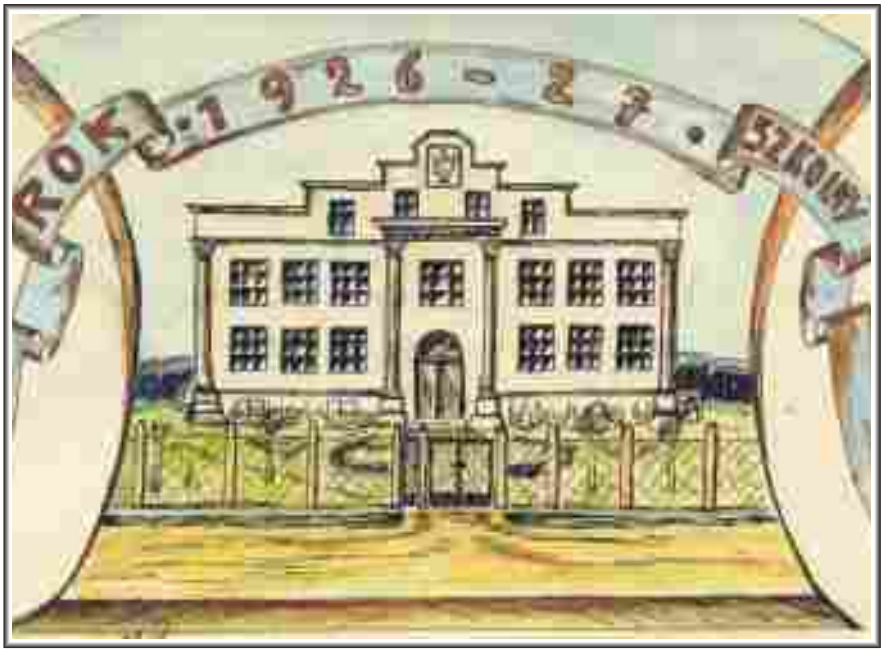

Zabytkowy budynek Szkoły Podstawowej Nr 6 w Jaśle (kartka z kroniki szkolnej z 1926 r.)

Ciekawa była reakcja miejscowej ludności, która początkowo nie wierzyła, by na wsi mogła powstać tak imponująca budowla, bez dodatkowego

ich opodatkowania. Okazało się jednak, że do tego nie doszło, a niegłowiczanie znaleźli płatne zajęcie na budowie. Co więcej, szczycili się, iż na ich terenie istnieje placówka, o której kurator Krakowskiego Okręgu Szkolnego, Dereczyński powiedział, że: *"(...) zwiedził wiele szkół podobnych, a tak nowocześnie wybudowanych na wsiach niewiele - a jeżeli podobne się znalazły, to tylko w Poznańskiem i to po miasteczkach"*.

Szkoła przyciągała uwagę nie tylko zewnętrznie. Coroczne wizytacje podkreślały wysoki poziom nauczania, a kierownik i jego żona otrzymywali listy gratulacyjne. Dowodem uznania było też zorganizowanie tu kolonii letnich dla dzieci ze Śląska, które przyjeżdżały co roku na dwa miesiące.

Wielkim wydarzeniem i wyróżnieniem było odwiedzenie szkoły przez samego prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego w dniu 29 sierpnia 1929 roku. Władze musiały uważać, że jest się czym pochwalić, bo zaszczyt taki nie spotkał żadnej innej placówki w powiecie. Prezydent był tu krótko, a po zwizytowaniu szkoły wyraził swoje uznanie.

W szkole uczyło się wówczas około 140 dzieci, a zajęcia prowadzone były przez troje, a nawet w pewnym okresie - dwoje nauczycieli. Kwitło bogate życie kulturalne, szczególnie prężnie działało amatorskie kółko teatralne. Co roku wystawiano jasełka i inne sztuki, chodzono z szopką, działał trzygłosowy

chór męski. Często prezentowano się społeczności nie tylko niegłowickiej, ale i jasielskiej. Zgromadzone fundusze wykorzystywano miedzy innymi na prenumeratę "Płomyka", wyjazdy, wycieczki (Krosno, Folusz), a część na cele charytatywne. W pamięci mieszkańców pozostały nocne pochody ze światłami z okazji 11 Listopada i coroczne "wianki" nad rzeką, w czasie których śpiewano i tańczono.

Wielkim wstrząsem była śmierć marszałka Józefa Piłsudskiego, a oznaką żalu była sześciotygodniowa żałoba uczniów i nauczycieli. W pierwszą rocznicę tego wydarzenia młodzież przygotowała w lasku nad rzeką wielki stos, który podpalono wieczorem i zaprezentowano program artystyczny. Najbardziej wymowne było milczenie przy dogasającym ogniu.

W szkole prężnie działała też świetlica, w której przeprowadzono nawet lekcję pokazową dla uczących na temat "Jak prowadzić świetlicę z młodocianymi".

W 1936 roku, z inicjatywy Heleny Kucharskiej zawiązało się Koło Czerwonego Krzyża, które aktywnie działało przez następne lata, zbierając fundusze, szyjąc fartuszki, opaski, robiąc na drutach czapki-pilotki dla najuboższych, szerząc oświatę zdrowotną.

Szkoły nie oszczędziły także kłopoty. W lipcu 1934 roku kilkudniowe

obfite deszcze spowodowały wylew Wisłoki, jakiego nie pamiętali najstarsi. Woda wdarła się do piwnic, mimo iż budynek położony jest w najwyższym punkcie Niegłowic. Klasy stały się schronieniem dla powodzian i ich dobytku. Zorganizowano wtedy pomoc materialną i całoroczne dożywianie dla dzieci.

28 czerwca 1938 roku trąba powietrzna zerwała dach i poniosła go 100 metrów w pola. Mimo problemów szkoła radziła sobie wspaniale. Była oazą kultury w tym rejonie. Często organizowano tu zajęcia pokazowe. Gospodarze dbali o estetykę otoczenia. Uwagę zwracał piękny ogród kwiatowy, sad i starannie utrzymane alejki wokół dziedzińca.

Lata wojny

Wszystko zmieniło się 1 września 1939 roku, gdy na niezbyt pogodnym niebie pojawiły się obce samoloty. Około godz. 16^{00} pięcioro młodych ludzi zginęło od bomb niemieckich podczas prac polowych. Były to pierwsze ofiary wojny. 10 września wioska została zajęta przez okupantów, a w październiku zmotoryzowane oddziały SS tzw. bataliony śmierci, weszły do budynku, dając godzinę na jego opróżnienie. Pospiesznie chowano wszelką dokumentację, zbiory biblioteczne. Niestety, już po pół godzinie wkroczyło wojsko niszcząc wszystko, co stanęło im na drodze. Wyrzucano sprzęty i pomoce, palono ławki. O wszczęciu nauki, choćby w salach wiejskich, nie mogło być nawet mowy. Nadzieja pojawiła się dopiero w 1940 roku, gdy kolejna kompania opuściła szkołę. Wtedy to pospiesznie ją uprzątnięto, zniesiono ze strychu ocalałe ławki i umieszczono je na parterze. Piętro zajmowali "Junacy", czyli młodzież pracująca pod kierownictwem niemieckim. Uczono się, jak wspomina kronika, nawet w ubikacjach. Używanie przedwojennych podręczników było surowo zakazane. Dzieci przynosiły je jednak z domów, a uczący przemycali wiadomości z historii, geografii i literatury polskiej. Było to ryzykowne, gdyż wokoło wciąż kręcili się Niemcy.

W czasie Wielkanocy 1942 roku budynek ponownie zajęło SS (tym razem w całości). Dzieci same przenosiły ławki do dwóch wynajętych izb na wsi, a nauka odbywała się co drugi dzień. Nauczyciele, którym jako mąż zaufania, przewodniczył kierownik, Marcin Mastej realizowali tajne nauczanie. Byli to: Waleria Salonek, Adela Mastej, Maria Bajorek. Początkowo było tylko pięciu uczniów, potem było ich więcej.

W 1943 roku radca szkolny Grottner nakazał usunięcie z frontu napisu "Publiczna Szkoła Powszechna im. Adama Mickiewicza". Przez budynek stale przewijali się Niemcy. Powracający ze wschodu, rozgoryczeni porażką, wetowali sobie ją, dewastując wszystko, doprowadzając budynek do ruiny. Odkryto wtedy skrytki i poniszczono ich zawartość. Najbardziej gorliwa w tym dziele okazała się przybyła w 1944 roku kompania minerów.

Front przybliżał się, a szkoła była punktem zbornym wysiedleńców. Częściowo zajęta przez artylerię niemiecką, dała schronienie dwudziestu rodzinom z dobytkiem. Jednak po dwóch dniach z rozkazu dowództwa zostało tylko cztery, które zajęły jedną klasę. Kierownik z rodziną mieszkał w kuchni.

Żołnierze, którzy systematycznie i bezwzględnie niszczyli Jasło, właśnie tu mieli bazę. Szczególnie zła sława okrywała ich dowódcę Romańskiego, który nawet w niedzielę pędził tutejszą ludność do robót w okopach.

Budynek szkoły zniszczony przez Niemców

15 styczeń 1945 roku był dniem rozstrzygającym. To na szkołę, w której stacjonowali Niemcy, skierowany był huraganowy ogień wojsk radzieckich. Większość żołnierzy uciekła, a w piwnicy ukrywało się około 50 osób. Kilku minerów na rozkaz dowództwa wysadziło prawe skrzydło. Na szczęście ludzie ukryci byli w drugim. Ogrom zniszczeń przedstawia stara fotografia.

Z inicjatywy kierownika odgruzowano pomieszczenia i już początkiem lutego dzieci zaczęły przychodzić do szkoły. W marcu udostępniono trzecią salę i zorganizowano klasę siódmą dla tych, którzy chcieli ukończyć szkołę. Pracowało wówczas czworo nauczycieli: Adela i Marcin Mastejowie, Maria Kruczak i Cecylia Młodecka.

Lata powojenne (1945 - 1966)

Lata powojenne to nowy rozdział w życiu szkoły. W pierwszym po wyzwoleniu roku szkolnym 1945/1946 nauka odbywała się w trzech pomieszczeniach. Do szkoły uczęszczało 260 uczniów, nauka odbywała się w trzech terminach od godziny 7^{30} - 17^{30}.

W roku szkolnym 1948/1949 po uzyskaniu odpowiednich funduszy, rozpoczyna się odbudowa zburzonej szkoły. 4 października 1949 roku nastąpiło uroczyste otwarcie świetlicy szkolnej i zorganizowano dożywianie dzieci. Do świetlicy uczęszczała młodzież klas III, IV, VI i VII trzy razy w tygodniu.

W 1950 roku umiera długoletni kierownik tutejszej szkoły - Marcin Mastej, a funkcję kierowniczki obejmuje Maria Kruczak. Tego samego roku zakończone zostały prace przy odbudowie szkoły. 1 września 1950 roku można było rozpocząć naukę w normalnych warunkach - w 6 salach lekcyjnych.

W dniu 1 marca 1952 roku kierownictwo szkoły obejmuje Marian Sawicki. W 1961 roku, po odejściu na emeryturę byłego kierownika szkoły, obowiązki jego obejmuje Roman Sajdak. By przygotować odpowiednie warunki lokalowe do realizacji programu ośmioklasowej szkoły podstawowej, zaistniała potrzeba rozbudowy szkoły. W grudniu 1961 roku zawiązano Komitet Rozbudowy Szkoły i rozpoczęto prace przy drugim budynku szkolnym.

W roku 1963 nastała "zima stulecia". Mrozy w styczniu, lutym, a nawet marcu dochodziły do 40°C poniżej zera. Dwukrotnie Ministerstwo Oświaty zarządzało przerwy w nauce. Wycieczki szkolne zaplanowane na maj i czerwiec nie doszły do skutku ze względu na wcześniejsze przerwy w nauce. Zaległości

odrabiano przedłużając zajęcia i organizując dodatkowe lekcje. Rok szkolny zakończono w terminie i uczniowie udali się na zasłużony wypoczynek.

W maju 1964 roku dzięki staraniom kierownika szkoły został podłączony telefon. W czasie wakacji przeprowadzono w szkole kapitalny remont budynku, doprowadzono gaz i zakupiono piecyki dzięki pomocy zakładu opiekuńczego Rafinerii Nafty - Jasło.

W lipcu 1966 roku Komenda Związku Harcerstwa Polskiego w Jaśle zorganizowała w szkole Ośrodek Szkoleniowy dla 200 harcerzy, którzy po przeszkoleniu mieli pełnić funkcje zastępowych w swoich drużynach harcerskich.

Dzieje szkoły w latach 1966 - 1980

W roku 1966 kierownictwo szkoły obejmuje, mający dziewiętnastoletni staż nauczycielski, Jan Papciak, który zajmuje mieszkanie w szkole. Udało mu się załagodzić niesnaski, które zrodziły się w gronie i środowisku. Jego troską stała się poprawa bazy lokalowej. Współpracował ściśle z Komitetem Rozbudowy Szkoły, a szczególnie jego przewodniczącym Janem Myśliwcem i zakładem opiekuńczym - Podkarpackimi Zakładami Rafineryjnymi. Już w grudniu do szkoły doprowadzono bieżącą wodę, a w styczniu 1970 roku Naftobudowa rozpoczęła budowę warsztatów szkolnych. Udało się przekonać mieszkańców, którzy wcześniej opodatkowali się na ten cel, a przede wszystkim władze, że stosunkowo niewielkim kosztem planowany wcześniej parter można powiększyć o piętro. Tak też się stało. Znalazły się tam: świetlica, dobrze wyposażona pracownia fizyko - chemiczna, klasa, mała salka gimnastyczna i toalety. Dzięki zaangażowaniu wszystkich, pracy społecznej mieszkańców już po roku, tj. 23 stycznia 1971 roku odbyła się tam inauguracyjna uroczystość powiązana z zabawą choinkową.

Następną pilną sprawą stało się zamontowanie centralnego ogrzewania. Do tej pory bywało i tak, że zajęcia prowadzono w temp. +5°C. W 1974 roku ruszył oddział przedszkolny oraz prace przy adaptacji suteren na szatnie. Szkoła włącza się też w życie polityczne kraju.

22 lipca 1969 roku odbywa się tu uroczysta sesja Gromadzkiej Rady Narodowej poświęcona otwarciu Jubileuszu 25-lecia PRL i 10-lecia Koła Gospodyń Wiejskich. W części artystycznej wystąpił zespół ludowy Rafinerii, referaty okolicznościowe wygłosił kierownik szkoły i jego żona.

W 60-tą rocznicę odzyskania niepodległości podjęto wiele cennych inicjatyw, które wpisano do specjalnej księgi. W 1977 roku Koło Gospodyń Wiejskich uczciło Rok Dziecka organizując całodzienną imprezę dla dzieci, co w przyszłości wielokrotnie powtarzano.

Dużym przeżyciem dla wszystkich stał się przejazd obok szkoły kolarzy biorących udział w XXXII Wyścigu Pokoju. Młodzież przystrajała budynek i chodniki, by gorąco ich przywitać.

Od 1966 roku oddano szkole pod opiekę płytę upamiętniającą saperów II Armii Wojska Polskiego, którzy polegli rozminowując okolicę. W tym czasie szkoła pracowała bardzo dobrze, co potwierdziły wizytacje. Nauczyciele dokształcali się, podnosząc tym samym poziom edukacji. Ze wszelkimi problemami wychowawczymi radzono sobie bez większych problemów, otaczając dzieci serdecznością, ale i konsekwentnie reagując na wszelkie objawy przemocy. Grono stanowiło zintegrowany, chętnie współpracujący ze środowiskiem zespół. Uczyło się tu około 250 dzieci.

Dzieje szkoły w latach 1981 - 1987

Uczący starali się, by napięcie panujące wówczas w kraju nie odbiło się na procesie nauczania. 80 % grona wstąpiło do "Solidarności", opowiadając się tym samym za radykalnymi reformami. Budząca wiele emocji sprawa wieszania krzyży nie wzbudziła niezdrowych sytuacji, zawisły one w każdej klasie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego i powrocie do pracy, podjęto normalne zajęcia, ograniczając jednak działalność organizacji młodzieżowych. Gdy sytuacja unormowała się, przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego Władysław Myśliwiec, zrealizował wcześniejsze obietnice i zadbał o to, by młodzież co roku wyjeżdżała na atrakcyjne wycieczki. Rafineria udostępniała autokary, a młodzież w zamian porządkowała obejście wokół Domu Kultury i dbała o cmentarz ofiar wojny w Warzycach. Często też uświetniała swoimi występami imprezy okolicznościowe.

Warto tu wspomnieć o 40-osobowym dziecięcym zespole wokalno-instrumentalnym działającym pod kierunkiem Melanii Gwiszcz. Miał on bogaty dorobek, a prowadząca wybierała ambitny i trudny repertuar muzyki dawnej i klasyczne utwory mistrzów. Zespół odniósł wiele sukcesów, zajmując co roku czołowe miejsca w przeglądach, nie tylko rejonowych, ale i wojewódzkich (w 1985 roku - II miejsce).

W 1985 roku Rada Pedagogiczna i Komitet Rodzicielski podjęły uchwałę o przywróceniu szkole imienia Adama Mickiewicza i ufundowaniu sztandaru. Trzeba było zgromadzić na ten cel ponad 200 tys. zł. Przy zdobywaniu środków dużą operatywnością wykazał się dyrektor Jan Papciak i przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego - Władysław Myśliwiec. Dzięki nim otrzymano następujące dotacje: Podkarpackie Zakłady Rafineryjne - 160 tys. zł., Naftobudowa - 100 tys. zł., Komitet Osiedlowy - 10 tys. zł., Koło Gospodyń Wiejskich - Niegłowice - 5 tys. zł., Koło Gospodyń Wiejskich - Osiedle - 5 tys. zł., rodzice - 48 tys. zł. Opracowano harmonogram prac, a także przez cały rok przybliżano wychowankom postać patrona. W tym samym roku rozpoczęto kapitalny remont starego budynku: przerobiono instalacje elektryczne, zmieniono podłogi, założono boazerię i odmalowano klasy.

18 października 1986 roku nastąpiło uroczyste przywrócenie szkole imienia i wręczenie sztandaru ufundowanego przez Podkarpackie Zakłady Rafineryjne Jasło. Akt nadania imienia odczytał Wicekurator Oświaty i Wychowania J. Klocek. Odsłonięto również tablicę pamiątkową, upamiętniającą to niezwykłe wydarzenie. Duże wrażenie na bardzo licznie zgromadzonych gościach wywarł starannie przygotowany program artystyczny. Od tego czasu sztandar towarzyszy uczniom we wszystkich uroczystościach i reprezentuje szkołę na zewnątrz np. w jasielskich obchodach Święta Niepodległości.

Uroczystość przywrócenia szkole imienia i wręczenia sztandaru

Dzień 18 października stał się Świętem Szkoły, które co roku staje się okazją nie tylko do zabawy, ale przede wszystkim do prezentacji dorobku młodzieży i uczących.

Szkoła w latach 1988 - 2001

W roku 1988 na emeryturę przeszedł Jan Papciak, a stanowisko dyrektora szkoły objął syn, Andrzej, któremu przyszło wprowadzać placówkę w okres reformy oświaty.

Już od 1991 roku wskutek zmian wprowadzonych w organizacji szkoły pełnoprawnym członkiem Rady Pedagogicznej stał się uczący religii ks. dziekan Alfred Solarski. Stosunki między szkołą a Parafią Matki Boskiej Królowej Świata zawsze były serdeczne i bezkonfliktowe. Ksiądz pozostał w pamięci wszystkich jako niezwykłej szlachetności i prawości autorytet. Wyróżnieniem dla szkoły była możliwość zorganizowania części artystycznej uświetniającej Złoty Jubileusz Kapłaństwa ks. Solarskiego.

W tym czasie młodzież i grono nauczycielskie spotkali się z ks. biskupem Stefanem Moskwą (1991) i ks. biskupem Edwardem Białogłowskim. Po śmierci ks. Solarskiego pracę duszpasterską w Parafii podjął ks. Bogusław Bogaczewicz. Szkoła i środowisko wiele zawdzięcza jego inwencji, otwartości i szczerości. Bardzo pomógł w zorganizowaniu pierwszej "zielonej szkoły". Dzieci wyjechały na trzy dni w Bieszczady. Było to wydarzenie niezwykłe, gdyż poza wycieczkami, młodzież rzadko miała możliwość poznawania własnego regionu.

Praca szkoły przebiegała pod kątem przygotowania do reformy oświaty. Dyrektor umiejętnie rozbudzał w nauczycielach ambicje, którzy stale dokształcali się, co służyło osiąganiu coraz lepszych efektów pracy (obecnie 100 % kadry ma wyższe wykształcenie). Nawiązano kontakty z Kolegium Języka Niemieckiego w Jaśle, którego studenci obserwowali pracę pedagogów i potwierdzali wysoki poziom nauczania w szkole.

1994 to rok wielkiego sukcesu zespołu "Piegowate Nutki" prowadzonego przez Aleksandrę Łukasiewicz. Zdobył on Grand Prix na XXIII Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki w Siedlcach. W szkole wychodziły dwie gazetki: Samorządu Uczniowskiego "Echo Szkoły" i kl. VIII (w ramach innowacji) "Spod Ławki". Stały się one miejscem wyrażania opinii uczniów, prezentacji własnej twórczości literackiej, przeprowadzania wywiadów z ciekawymi

ludźmi. W 1997 roku Gromada Zuchowa pozazdrościła starszym i zaczęła wydawać własne pisemko "Piegowate Nutki".

Pretekstem do podsumowania stało się 70-lecie szkoły. Przybyłe na uroczystość władze (burmistrz Janusz Rak, przewodniczący Rady Miasta Franciszek Bosak) podkreśliły wysoką pozycję szkoły, wyrażając podziękowania dyrektorowi i czternastu pedagogom.

W Roku Mickiewiczowskim obchodzonym bardzo uroczyście, uświetnianym wieloma formami prezentacji uczniowskich odbyła się uroczystość przekazania do użytku przewiązki łączącej oba budynki szkolne. Było to możliwe dzięki dobrowolnemu opodatkowaniu się mieszkańców, bezpłatnemu projektowi architektoniczno-konstrukcyjnemu, pracom społecznym przy murowaniu, a przede wszystkim dotacji Urzędu Miasta. Nie sposób przecenić tu zasług dyrektora Andrzeja Papciaka, który wiele wysiłku włożył w realizację tego projektu. Znalazły się tu: sala lekcyjna, sanitariaty oraz zaplecze kuchenne. Uroczystego otwarcia dokonał burmistrz Andrzej Czernecki.

Okazją do tworzenia uczniom pozytywnych doświadczeń i udzielania im potrzebnego wsparcia stało się otwarcie świetlicy socjoterapeutycznej, która początkowo prowadzona była społecznie. W 2001 roku dyrektor Andrzej Papciak przeszedł do pracy w Starostwie Powiatowym, a jego obowiązki przejęła Gabriela Zdunek pełniąca do tej pory funkcję pedagoga szkolnego. Wykazała się operatywnością i otwartością w kontaktach tak z uczniami, jak i z gronem pedagogicznym.

Szkoła dziś

Biblioteka szkolna posiada 7470 woluminów, które gromadzono na przestrzeni kilkudziesięciu lat. Oprócz wypożyczalni przy bibliotece funkcjonuje również czytelnia, gdzie nasza młodzież może korzystać z księgozbioru podręcznego i czasopism.

W ramach pracy biblioteki prowadzone są lekcje biblioteczne oraz liczne konkursy czytelnicze wzbogacające wiedzę młodzieży o wybitnych postaciach literatury. Biblioteka współpracuje z kołami zainteresowań działającymi na terenie szkoły, z Miejską Biblioteką Publiczną i jej filiami. Młodzież bierze czynny udział w imprezach czytelniczych na terenie miasta i szkoły. Uczniowie czynnie uczestniczą w pracy biblioteki szkolnej, organizują prezentacje

nowości wydawniczych, wieczory poezji, zbiórki książek pod hasłem "Książka dla rówieśnika". Na terenie szkoły działa również "Klub Młodego Czytelnika", gdzie młodzież ma możliwość dzielenia się swoimi opiniami na temat przeczytanych przez siebie nowości wydawniczych.

W roku szkolnym 1995/1996 uczniowie brali udział w "Turnieju Matematycznym kl. V". W następnym roku szkolnym 1996/1997 w Międzynarodowym Konkursie Matematycznym Kangur Europejski trzech uczniów uzyskało bardzo dobry wynik, byli to: Adam Bemben, Karol Pankiewicz i Przemysław Romański. Uczeń Adam Bemben w nagrodę pojechał na wycieczkę do Pragi. W roku 1997/1998 uczeń Karol Pankiewicz brał udział w etapie wojewódzkim "Konkursu Matematycznego". W roku szkolnym 2000/2001 po raz pierwszy konkurs Kangur Europejski odbył się na terenie naszej szkoły. Brało w nim udział 18 uczniów. Uczeń klasy VI zdobył II miejsce w rejonie.

Na terenie naszej szkoły od kilku lat działa również Kółko Ekologiczne, którego opiekunem jest Magdalena Nawrot. Głównym celem kółka jest szerzenie edukacji ekologicznej i kształtowanie wśród dzieci postaw przyjaznych środowisku. Na zajęciach uczniowie poznają również najbliższe środowisko i poszerzają swoje wiadomości z zakresu przyrody. Członkowie koła brali udział we wszystkich edycjach Miejskiego Konkursu Ekologicznego uzyskując:

w 1993 roku - I miejsce,
w 1994 roku - I miejsce,
w 1995 roku - III miejsce,
w 1998 roku - III miejsce.

Cenne nagrody, które uczniowie zdobyli (kolorowy telewizor, radiomagnetofony, odtwarzacz wideo), wzbogaciły bazę dydaktyczną szkoły. Co roku członkowie kółka uczestniczą w akcji "Sprzątanie Świata" oraz organizują obchody "Dnia Ziemi". Dzieci chętnie biorą udział w szkolnych konkursach przyrodniczych, które odbywają się w każdym roku szkolnym. Zwycięzcy konkursów w 1999 i 2001 roku otrzymali cenne nagrody książkowe ufundowane przez Urząd Miasta w Jaśle. W każdym roku szkolnym uczniowie uczestniczyli w konkursie biologicznym. W 1999 roku finalistą Wojewódzkiego Konkursu Biologicznego został Karol Tutaj, a w 2000 roku laureatką tego konkursu była Jolanta Dominik.

Od roku szkolnego 1996/1997 nasza szkoła uczestniczy w programie

edukacyjnym “Czysta Wisła i Rzeki Przymorza”. W ramach tego programu współpracujemy z Fundacją Centrum Edukacji Ekologicznej Wsi w Krośnie i Urzędem Miasta w Jaśle.

Uczniowie prowadzili monitoringi wody, powietrza, odpadów, obiektów i terenów przyrodniczo cennych. W styczniu 2001 roku członkowie kółka zaprezentowali wyniki swoich prac rodzicom. W maju 2001 roku dzieci odwiedziły instytucję profesjonalnie zajmującą się badaniem stanu środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie Delegaturę w Jaśle. Za swoją pracę w programie “Czysta Wisła i Rzeki Przymorza” uczniowie otrzymali w 2000 i 2001 roku cenne nagrody książkowe ufundowane przez Urząd Miasta w Jaśle.

Działalność twórcza dziecka ma doniosłą rolę w wychowaniu i nauczaniu. Sprzyja ona rozwojowi intelektualnemu, emocjonalnemu i społecznemu dziecka. Zajęcia prowadzone w Galerii “Pędzelki” przez Aleksandrę Sokołowską uatrakcyjniają i wzbogacają doświadczenia szkolne, wpływają na zwiększenie motywacji do uczenia się. Praca dzieci ma tu też wartość terapeutyczną. Mają one odreagować emocje, poznać swoje reakcje oraz podzielić się swoimi doświadczeniami.

Dzięki spotkaniom w Galerii można poznać wrażliwość dziecka na problemy, dyspozycję wrażeniową, zdolność do pozostawania w stanie gotowości wyrażającą się w otwartości i płynności myślenia. Uczniowie poznają tu samych siebie, uczestniczą w poznawaniu czegoś nowego, odprężają się, poznają radość i harmonię.

Z dużą ciekawością dzieci poznają nowe techniki pracy. Pracują na dużych formatach, malują palcami, próbują rzeźbić. Z ciekawością wykonują collage, batiki, wydzieranki i lawowanie. Uczniowie malowali też na śniegu oraz wykonali makietę swojej miejscowości.

Nauczyciele w naszej szkole uczący w bloku przedmiotów humanistycznych zawsze pracowali bardzo aktywnie. Ich ambicją było rozbudzenie w uczniach twórczej aktywności poprzez rozmaite działania. Na lekcjach dominują metody aktywne wyzwalające indywidualną osobowość każdego dziecka. Od kilku lat gośćmi na lekcjach języka polskiego są studenci i wykładowcy Kolegium Nauczycielskiego, którzy wysoko oceniają uczącą oraz jej sposób prowadzenia lekcji.

Uczniowie biorą udział w Konkursie Języka Polskiego i co roku dostają się do etapu II, a nawet III. Chętnie prezentują się na przeglądach i konkursach

recytatorskich. Nagradzani są systematycznie w Konkursie Literackiej Twórczości Dziecięcej i Młodzieżowej. Zdobywali również laury w Konkursie Młodych Talentów.

Szkoła może poszczycić się działającym Kółkiem Recytatorskim prowadzonym przez Marię Pankiewicz. Zwyczajem stało się wystawianie jasełek, a w zeszłym roku prezentowano je w wieczór poprzedzający Wigilię. Sceneria była niezwykła, gdyż dekoracja ustawiona była na zewnątrz kościoła, a oświetlały wszystko gwiazdy. Co roku Kółko prezentuje dwie, trzy premiery, a ostatnia "Nasze podwórko" była podziwiana przez władze naszego miasta.

W szkole działa Szkolne Koło Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego, którego opiekunem jest Bożena Tarnawska. Głównym celem Koła jest wprowadzenie tematyki regionalnej do programu nauczania i zajęć pozalekcyjnych. Na zajęciach uczniowie poznają najbliższą okolicę i poszerzają swoją wiedzę o regionie. Członkowie koła biorą czynny udział w konkursach plastycznych i regionalnych, zlotach organizowanych przez Jasielską Federację Regionalnych Towarzystw Kultury oraz turniejach wiedzy o Jaśle organizowanych od wielu lat przez Stowarzyszenie Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego.

Uczniowie Koła Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego na zlocie w Mrukowej

Aby uatrakcyjnić pobyt w szkole, a jednocześnie umożliwić dzieciom pożyteczne zagospodarowanie wolnego czasu, zaproponowano spotkania na zajęciach pozalekcyjnych. W ramach programu profilaktyczno-wychowawczego naszej świetlicy dzieci mogą uczestniczyć w wielu różnorodnych warsztatach zajęciowych.

Opracowali: Maria Natalia Pankiewicz
Bożena Tarnawska
oraz uczniowie: Piotr Byczek
Dagmara Pawlik
Paweł Wietecha

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 7
IM. STEFANA JARACZA
W JAŚLE

Historia szkoły w Żółkowie sięga początków XX wieku. W kronice szkolnej odnotowano, że szkołę w Żółkowie założono w roku 1908. Była umieszczona tymczasowo we dworze. Pierwszym nauczycielem był Wojciech Zwoliński. Staraniem inspektora szkolnego Jana Ciejki zakupiono 56 arów pola i zapisano w hipotece jako własność Funduszu Szkolnego Miejscowego w Żółkowie.

W Galicji naczelną władzą szkolną była C. K. Rada Szkolna Krajowa we Lwowie. Szkoła tutejsza była początkowo jednoklasowa z jednym nauczycielem, wreszcie została przekształcona w dwuklasową.

Przy pomocy subwencji Wydziału Krajowego we Lwowie wybudowano szkołę obecnie stojącą - o dwóch izbach szkolnych i mieszkaniem dla kierownika szkoły.

Budynek szkolny od strony frontowej

Wykończono ją i oddano do użytku w 1910 roku. W powstanie szkoły wiele zasług włożył ówczesny wójt Żółkowa, Michał Janik. W nowej szkole uczyło już dwóch nauczycieli. Drugą siłą była Maria Godlewska, którą później zastąpiła Helena Szóstkiewiczówna. W roku 1912 kierownikiem dwuklasowej szkoły w Żółkowie został mianowany Franciszek Trnka, a drugą nauczycielką Helena Libiżanka.

Budynek szkolny od strony zachodniej

W sierpniu 1914 roku wybuchła pierwsza wojna światowa. Kierownik szkoły Franciszek Trnka zmuszony był wstąpić do wojska austriackiego. Zastępował go, aż do powrotu w jesieni 1918 roku Jan Wawryka, później Helena Lichońska. Z dniem 31 grudnia 1937 roku Franciszek Trnka przeszedł w stan spoczynku wysłużywszy 36 lat w zawodzie nauczycielskim, a na jego miejsce Inspektorat Szkolny w Gorlicach mianował kierowniczkę Marię Trnkową.

Kronika szkolna podaje, że 1 września 1939 roku mieszkańców Żółkowa zbudziło 30 bombowców niemieckich. Naukę szkolną, przerywaną kwaterunkami wojska, rozpoczęto końcem października. Władzę nad szkołami objął niemiecki "schulrat". Zakazano uczyć geografii, historii, literatury polskiej oraz korzystania z dawnych podręczników. Pierwszego września 1940 roku kierownikiem szkoły został, wysiedlony z Gniezna, inspektor szkolny Stefan Halardziński, a nauczycielem wysiedlony z poznańskiego, Stanisław Pilch. Kierownik szkoły wraz z żoną i dwoma córkami zamieszkał w szkole, żyjąc w skrajnej nędzy: spali na gołej podłodze, nie mieli z wysiedlenia żadnych rzeczy osobistych. Dużą pomoc okazywał rodzinie Jakub Dedo i młynarz Franciszek Frączek. Dramatyczny los spotkał syna Trnków - studenta ostatniego roku prawa, który zakończył swój męczeński żywot 8 lipca 1941 roku w Oświęcimiu.

Dni 13, 14 i 15 września 1944 roku Niemcy wyznaczyli jako ostateczny termin wysiedlenia Jasła. Żółków został wysiedlony w ciągu kilkunastu minut. Jasło spalono i zburzono. Piętnastego stycznia 1945 roku rozpoczęła się ofensywa sowiecka w kierunku Majscowej, Dębowca i Osobnicy. Niemcy opuścili miasto i mieszkańcy wracali z wysiedlenia do zniszczonych domów. Trzeciego lutego 1945 roku do szczęśliwie ocalałej szkoły wróciła kierowniczka z rodziną. Wielką pomoc w przywróceniu szkoły do użytku okazała Józefa Czyżowiczowa. Zniszczone dachy bezpłatnie naprawił Edward Bemben.

W marcu pokorne i skruszone biedą dzieci rozpoczęły naukę. Zatrudniono nauczycielkę Stefanię Kamińską, dochodzącą z Sobniowa. Mieszkanie kierowniczki bezinteresownie naprawił Bronisław Duwer. Duże zrozumienie i uspołecznienie okazało Koło Gospodyń Wiejskich pod przewodnictwem światłej kobiety, Heleny Frączkowej, finansując odrestaurowanie szkoły i kupując niezbędne pomoce naukowe. Na wiosnę 1947 roku szkoła miała już wszystkie drzwi i ławki szkolne. W szkole było sześć klas, a siódmą zapisano do szkoły zbiorczej w Jaśle. Staraniem grona nauczycielskiego dzieci szkolne odegrały na Trzech Króli 1947 roku "Jasełka" Lucjana Rydla. Rozpoczęto akcję dożywiania dzieci, wspomaganą przez Polski Czerwony Krzyż. Zorganizowano Spółdzielnię Uczniowską pod opieką Stefanii Kamińskiej, Polski Czerwony Krzyż z opiekunką Zofią Fruga i Drużynę Harcerską im. Zawiszy Czarnego prowadzoną przez Marię Trnkę.

W styczniu 1947 roku rozpoczęto elektryfikację wsi. Dwudziestego ósmego czerwca 1947 roku odbyło się uroczyste zakończenie roku szkolnego, którego przebieg odnotowano w Kronice Szkolnej:

"I. Nabożeństwo w Kościele w Niegłowicach.
II. W szkole: modlitwa i pieśni.
III. Pogadanka świetlicowa - klasa V i VI.
IV. Deklamacje i śpiewy.
V. Przemówienie kierowniczki szkoły.
VI. Hymn Państwowy.
Część II:
I. Tańce i śpiewy. Gimnastyka rytmiczna i śpiew.
II. Rozdanie świadectw, pieśń "Boże coś Polskę".
III. Śniadanie dla dzieci".

Rok szkolny 1947/48 rozpoczął się 3 września z planem VII-klasowej szkoły. W dniu 15 grudnia 1948 roku odbyła się w szkole uroczystość z okazji Kongresu Zjednoczeniowego w Warszawie.

Dwudziestego piątego czerwca 1952 roku uroczyście żegnano odchodzącą na emeryturę kierowniczkę Marię Trnkową. Wzruszający wiersz pożegnalny ułożyła poetka ludowa z Żółkowa - Michalina Kurowska. Obowiązki kierownika szkoły przejął Marian Brożyna. Dwunastego marca 1954 roku rozpoczęto rozbudowę budynku szkolnego. Nowy rok szkolny rozpoczęto w czterech własnych izbach lekcyjnych.

Rok szkolny 1958/59 rozpoczął się w zmienionym składzie grona nauczycielskiego. Funkcję kierowniczki szkoły objęła Jadwiga Brożyna (nie spokrewniona z byłym kierownikiem), przeniesiona na równorzędna stanowisko z Kamienia, pow. Białobrzegi Radomskie. Przydzielono szkole nowy etat nauczycielski. Pracę rozpoczął Jerzy Kasprzykowski. Pozostałą część grona stanowili: Bronisława Jończowa, Zofia Frugowa, Bogusław Mastej. W następnym roku na miejsce Jerzego Kasprzykowskiego przyjęto Krystynę Szańcę. Dokonano odwodnienia budynku szkolnego i rozpoczęto budowę budynku gospodarczego.

Radosnym wydarzeniem było organizowanie wycieczek krajoznawczych m.in. do Zakopanego i Warszawy.

W roku szkolnym 1960/61 zatrudniono Janinę Stankiewicz. Powiatowa Rada Narodowa poparła czyny społeczne mieszkańców Żółkowa i udzieliła poparcia finansowego na nadbudowę budynku szkolnego. W nowym roku szkolnym nauka odbywała się w pięciu salach, a w budynku gospodarczym urządzono kancelarię i magazyn na pomoce naukowe.

W roku szkolnym 1962/63 pracowały kółka amatorskie prowadzone przez Bogusława Masteja, który pełnił funkcję instruktora zajęć pozalekcyjnych i Janinę Stankiewicz, która prowadziła kółko artystyczne. W marcu 1963 roku wystawiono dwie sztuki: “Czarodziejskie ziarno” i “O Kasi co gąski zgubiła”.

W 1963/64 szkoła liczyła 180 uczniów przy pięciu etatach nauczycielskich. Na miejsce matematyka Franciszka Aceli zatrudniono Czesławę Wątrobę z Osobnicy. W grudniu 1963 roku zmarł mąż kierowniczki Jadwigi Brożynowej.

Adaptacja sztuki "Czarodziejskie ziarno"

W roku szkolnym 1964/65 zatrudniono Ewę Zajdel. Wykonano niezbędne prace gospodarcze: otynkowano dobudowaną część szkoły i doprowadzono gaz. Miesiące wiosenne były okresem wytężonej pracy społecznej w środowisku w związku z obchodami Tysiąclecia Państwa Polskiego. Młodzież i nauczyciele przygotowali uroczystość pobrania ziemi do urny z miejsc bitew w II wojnie światowej. Zakończenie roku szkolnego było przejściem ze szkoły siedmio - na ośmioklasową. Część uczniów zdawała wstępny egzamin do szkół średnich.

Rok szkolny 1966/67 był przełomowym w dziejach tutejszej oświaty, był pierwszym rokiem pełnej ośmioklasowej szkoły według zreformowanych programów nauczania. Było to spełnienie trzyletnich dążeń polskich postępowych nauczycieli w sprawie pełnej powszechnej szkoły dla dzieci wiejskich.

W dniu 1 września 1967 roku szkoła w Żółkowie liczyła 201 uczniów. Naukę rozpoczęto w odnowionym budynku. Młodzieżowy Zespół Teatralny "Arlekin" z opiekunem Bogusławem Mastejem wystawił adaptację sceniczną "Grażyny" Adama Mickiewicza. Widowisko obejrzeli uczniowie jasielskich szkół.

W roku szkolnym 1968/69 odremontowany na zewnątrz i wewnątrz budynek szkolny przyjął 186 uczniów. W okresie wakacji przeprowadzono poważny remont budynku i doprowadzono wodę bieżącą do jednej sali lekcyjnej oraz mieszkania służbowego. Według rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1969 roku nastąpiły zmiany w systemie administracyjnym Żółkowa. Z dniem 1 stycznia 1970 roku włączono do Jasła część wsi Niegłowice, Sobniów oraz Żółków o powierzchni 37,17 ha.

Pierwsze dni nowego roku szkolnego 1970/71 przyniosły zmiany w składzie grona nauczycielskiego. Odeszła na emeryturę Bronisława Jończowa, a Kazimiera Mroczek przeniosła się do Nowej Huty. Na ich miejsce przyszły Janina Osika z Łężyn i Antonina Dacyl z Sobniowa. Kierownictwo szkoły rozpoczęło starania o rozbudowę szkoły, gdyż budynek z czasów austriackich nie odpowiadał wymogom nowej ośmioklasowej szkoły. Przybyła komisja zatwierdziła konieczność dobudowania od strony zachodniej sali gimnastycznej, sali do zajęć technicznych i pokoju nauczycielskiego. W roku szkolnym 1971/72 odeszła na emeryturę długoletnia woźna Wiktoria Kurek, a zatrudniono Helenę Kosiek. Na wiosnę 1972 roku Młodzieżowy Zespół Teatralny "Arlekin" wystawił poemat Tadeusza Śliwiaka "Astrolabium z jodłowego drzewa" w adaptacji i reżyserii Bogusława Masteja. Sztuka zyskała I miejsce w eliminacjach szkolnych zespołów teatralnych z okazji Dni Jasła. Przedstawienie stanowiło część praktyczną egzaminu dyplomowego Studium Teatralnego Centralnego Ośrodka Metodyki Upowszechniania Kultury w Warszawie składanego wówczas przez Bogusława Masteja. Widzami były wykładowczynie PWST z Warszawy - prof. Wanda Renikowa, historyk dramatu i prof. Wanda Laskowska, reżyser Teatru Polskiego w Warszawie.

W roku szkolnym 1972/73 Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego rozpoczęło budowę nowego skrzydła szkoły i rozbudowę skrzydła piętrowego w związku z przyłączeniem części Majscowej do Żółkowa. Piętnastego stycznia 1973 roku na sesji Miejskiej Rady Narodowej odczytano uchwałę rządu podjętą na wniosek miejscowych władz o przyłączeniu części wsi Żółków do miasta Jasła. W tym historycznym dniu szkoła w Żółkowie stała się Szkoła Podstawową Nr 7 w Jaśle, a nauczyciele członkami ogniska Związku Nauczycielstwa Polskiego Nr 1 w Jaśle. Dwudziestego piątego stycznia 1973 roku przybyła do szkoły Komisja Kultury i Oświaty celem naocznego sprawdzenia potrzeb szkoły. Na wiosnę powołano Komitet Rozbudowy Szkoły, który rozpoczął działalność finansową w sprawie przyspieszenia budowy

części szkoły. W skład prezydium Komitetu weszli: Stanisław Bochnia, Aleksander Szura, Stanisław Tutaj, Jadwiga Brożyna, Jan Dybowski, Maria Ryzner. Wielkim aktywistą w pracach budowy był Stanisław Bochnia.

Od czerwca 1973 roku kierowniczka szkoły rozpoczęła starania o zmianę dokumentacji dotyczącej ogrzewania budynku szkolnego, uzyskując aprobatę radnych i poparcie przewodniczącego Powiatowej Rady Narodowej.

Rok szkolny 1974/75 rozpoczął się w nowym budynku z trzema salami, świetlicą, salą gimnastyczną i pokojem nauczycielskim. Uczniowie mogli spędzać przerwy na dwóch dużych, jasnych korytarzach. Dziewczęta odbywały w kuchni praktyki kulinarne. W uroczystości oddania do użytku nowej części budynku, połączonej z "Dniem Seniora" w dniu 30 listopada 1974 roku uczestniczyli: Komitet Rozbudowy, Komitet Rodzicielski, przedstawiciele miejscowych organizacji politycznych i społecznych oraz najstarsi mieszkańcy Żółkowa.

W roku szkolnym 1975/76 odnotowano niż demograficzny (149 uczniów). Zmieniono termin rozpoczęcia nauki na 21 sierpnia. Złotym Krzyżem zasługi za dwudziestoletnią pracę w zawodzie nauczycielskim odznaczono Janinę Stankiewicz, Krystynę Szańcę i Bogusława Masteja. Dwudziestego siódmego maja 1975 roku podczas uroczystego apelu z okazji Dnia Matki wręczono wzorowej matce - Helenie Frączkowej "Order Serca Matkom Wsi".

W roku szkolnym 1977/78 obowiązki dyrektora szkoły objął Julian Bal, dotychczasowy dyrektor SP Nr 3 w Jaśle. Dyrektor Jadwiga Brożyna przeszła na emeryturę, pracując jeszcze w wymiarze 12 godzin tygodniowo. Dwudziestego pierwszego sierpnia 1978 roku rozpoczęła swą pierwszą pracę w zawodzie nauczycielskim Krystyna Przetacznik. Zespół teatralny kierowany przez Bogusława Masteja odnosił kolejne sukcesy w środowisku i na przeglądach, zajmując czołowe lokaty w eliminacjach i przeglądach artystycznych. Prowadzone na bazie tego zespołu badania i eksperymenty metodyczne reżysera Bogusława Masteja, zostały uwieńczone opracowaniem metodyki szkolnych teatrów pt. "Na szkolnej scenie", która w latach 1989-90 została opublikowana w odcinkach w miesięczniku "Inspiracje", podobnie jak pozycje publicystyczne i dramatyczne tego autora. Dyrektor szkoły Julian Bal rozpoczął wstępne prace w celu zorganizowania przedszkola.

W roku szkolnym 1980/81 dyrektor szkoły Julian Bal zrezygnował ze swojego stanowiska na własną prośbę. Obowiązki dyrektora szkoły przejął

Jan Wygonik - Komendant Hufca Związku Harcerstwa Polskiego w Jaśle. Na parterze szkoły zlokalizowanej przy ulicy Janka Krasickiego 94 znajdowało się przedszkole, do którego po raz pierwszy przyszły dzieci 28 lutego 1981 roku. Dyrektorką przedszkola została Łucja Tutaj, a nauczycielką Teresa Skiba, Zakładem opiekuńczym szkoły było Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Jaśle. W połowie września 1980 roku rozpoczęto kampanię zawieszania krzyży w szkole.

Nowy rok szkolny 1981/82 rozpoczął się 1 września. Powrócono do jednolitego rozpoczynania nauki we wszystkich szkołach. W skład grona wszedł nowy nauczyciel - polonista Karol Siekierzyński, były kierownik Wydziału Kultury, Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Miasta Jasła. W szkołach wprowadzono pięciodniowy dzień pracy. 14 października 1981 roku Czesława Kapanowska została odznaczona Krzyżem Zasługi za nienaganną pracę w zawodzie nauczycielskim. Zespół teatralny "Arlekin" zakwalifikował się do I grupy w finale wojewódzkim. W roku szkolnym 1983/84 była dyrektorka szkoły - Jadwiga Brożyna została udekorowana Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Bardzo uroczystym dniem o doniosłym wydarzeniu w historii szkoły i środowiska był 15 czerwca 1984 roku.

Ślubowanie uczniów

Tego dnia nastąpiło uroczyste nadanie imienia i wręczenie sztandaru dla szkoły. Szkole nadano imię Stefana Jaracza, wybitnego polskiego aktora, wychowanka jasielskiego gimnazjum. Ze względu na tradycje teatralne w środowisku i w szkole sztandar ozdobiono symboliczną, starogrecką maską teatralną. Uroczystość ta zbiegła się z 75-leciem istnienia szkoły w Żółkowie. Uświetnił ją występ orkiestry dętej Zakładowego Domu Kultury "Gamrat Erg" w Jaśle, a także chór kolejarzy "Echo" z Jasła, w którym śpiewał dyrektor Jan Wygonik.

Sztandar całuje uczeń kl. VIII Jan Tutaj. Na drugim planie Teresa Rucińska - Przewodnicząca Komitetu Rodzicielskiego i Stanisław Bochnia

W dniu 8 listopada 1985 roku pochowana została Krystyna Chochołek, 42-letnia sprzątaczka szkoły. Dwudziestego szóstego kwietnia 1986 roku zmarła była dyrektorka szkoły Jadwiga Brożyna, która swe życie poświęciła na działalność pedagogiczną, oświatową i społeczną.

W roku szkolnym 1986/87 do pracy przyjęto Wiesławę Szymczak, która objęła kierownictwo nad zespołem teatralnym "Arlekin" po odejściu na emeryturę zasłużonego nauczyciela Bogusława Masteja. Krystyna Przetacznik przeprowadziła w szkole lekcję pokazową z muzyki na konferencji rejonowej. Przeprowadzono generalny remont pieca centralnego ogrzewania. Dużą pomocą służył Bronisław Dudek.

Grono pedagogiczne i młodzież (rok szkolny 1985/1986)

Pierwszego września 1988 roku dyrektor Jan Wygonik przeszedł do Studium Nauczycielskiego na stanowisko zastępcy dyrektora szkoły, dyrektorem została Ewa Zajdel. W tym czasie wymieniono centralne ogrzewanie oraz grzejniki. Wymieniono z drewnianych na metalowe schody na strych, część dachu oraz wybudowano komin na kotłowni. Zakupiono meblościanki do wszystkich klasopracowni. Dyrektorka szczególnie zadbała o estetyczny wystrój pomieszczeń szkolnych. Odbyła się frontalna wizytacja szkoły z oceną pracy dyrektora szkoły oraz poszczególnych nauczycieli. Kolejną osobą pełniącą funkcję dyrektora szkoły była Grażyna Czechowicz (1991-1992). W 1992 roku dyrektorem szkoły został Edward Zakrzewski. Podczas jego kadencji dokonano licznych remontów: wymieniono pokrycie dachowe na budynku szkolnym i gospodarczym, wykonano ubikacje wewnątrz szkoły i podłączono do kanalizacji miejskiej. Przygotowano boisko trawiaste do siatkówki oraz boisko do koszykówki, wymieniono ogrodzenie. W budynku gospodarczym zorganizowano salę komputerową z ośmioma komputerami. Zamontowano piec grzewczy i wprowadzono automatykę sterowania piecem. Zakupiono meble do sal lekcyjnych i urządzono świetlicę socjoterapeutyczną ze sprzętem audio. Podczas remontu w szkole wymieniono część okien, założono wykładziny, wymieniono parkiety, wykonano szafki na ubrania.

Niecodzienny spektakl teatralny zaprezentował jasielskiej publiczności w dniach 28 maja i 11 czerwca 1997 roku Młodzieżowy Zespół Teatralny "Arlekin". Była to prapremiera najnowszej sztuki historycznej Bogusława Masteja w reżyserii Wiesławy Szymczak pt. "Czerwie dla knezia Bolka". Tak uczcił tysięczną rocznicę śmierci patrona Polski i przyjazd Ojca Świętego ambitnie działający zespół.

Rzecz o męczeństwie św. Wojciecha i Zjeździe Gnieźnieńskim w 1000 roku

Doniosłą rolę teatru szkolnego "Arlekin" w kształtowaniu osobowości dzieci przedstawiła Krystyna Przetacznik w swojej pracy magisterskiej "Funkcje wychowawcze działalności artystycznej w teatrze szkolnym".

W roku szkolnym 2001/2002 Radę Pedagogiczną tworzą:
Edward Zakrzewski - dyrektor szkoły, Irena Czech, Grażyna Czechowicz, Anna Gawlak, ks. proboszcz Jan Gibała, Lucyna Gomułka, Joanna Hendzel, Mariusz Kowalski, Maria Mastej, Krystyna Musiał, Wioletta Musiał, Zofia Nowojowska, Krystyna Przetacznik, Wiesława Szymczak, Antonina Wilisowska.

W szkole działają następujące organizacje uczniowskie: Polski Czerwony Krzyż, Samorząd Uczniowski, Gromada Zuchowa "Poszukiwacze Przygód", Stowarzyszenie Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego.

Uczniowie wielokrotnie brali udział w konkursach przedmiotowych, artystycznych i sportowych. Wychowankowie Wiesławy Szymczak byli wśród finalistów Konkursu Języka Polskiego, wyróżniono ich również w Konkursie Literackiej Twórczości Dziecięcej i Młodzieżowej oraz w konkursach recytatorskich. Joanna Hendzel corocznie przygotowuje uczniów do konkursu matematycznego. Jej podopieczni sprawdzają również, z sukcesami, swe umiejętności matematyczne w konkursach "Kangur" i "Mat".

Członkowie Szkolnego Klubu Sportowego trenowani przez Mariusza Kowalskiego zdobyli w Jasielskiej Halowej Lidze Piłki Nożnej w sezonie 2001/2002 - dziewczęta II i III miejsce, chłopcy II i III miejsce.

Uczniowie klas ósmych brali udział w konkursie z geografii na etapie szkolnym i rejonowym oraz udział w konkursach ekologicznych.

Uczniowie Krystyny Przetacznik w klasach I - III zdobywają wyróżnienia w konkursach recytatorskich i plastycznych, w przeglądach muzycznych i międzyszkolnych konkursach teatralnych "Jestem aktorem" organizowanych w Szkole Podstawowej Nr 4 oraz konkursie ekologicznym, organizowanym w Szkole Podstawowej Nr 1.

Nauczyciele uczestniczą w różnych formach doskonalenia zawodowego, kursach kwalifikacyjnych i konferencjach metodycznych, wprowadzając aktywne metody pracy, która przebiega w przyjaznej i miłej atmosferze.

Opracowała Krystyna Przetacznik
oraz uczniowie: Katarzyna Betlej
Justyna Bialik
Izabela Maziarz

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 8
IM. KS. STANISŁAWA KONARSKIEGO
W JAŚLE

Kilka słów o patronie ks. Stanisławie Konarskim

Ksiądz Stanisław Konarski urodził się 30 września 1700 roku w Żarczycach koło Jędrzejowa jako syn Jerzego, miecznika sandomierskiego herbu Gryf oraz matki Heleny z Czermińskich. Nauki pobierał w szkole pijarów w Piotrkowie, gdzie zetknął się ze środowiskiem młodzieży wywodzącej się z różnych stanów, rozmiłował się w literaturze starożytnej i nauczył się posługiwać łaciną. W 1711 roku wstąpił do pijarów przyjąwszy imię Antoniego od bł. Kunegundy. Dwuletni nowicjat odbył Stanisław w Podolińcu na Spiszu. Poznawał tam reguły zakonne, ćwiczył się w umartwianiu i pokorze, przyzwyczajał się do ślubów zakonnych i obowiązków nauczycielskich. W 1722 roku Wincenty Ślegielski wysłał go na studia teologii spekulatywnej do Warszawy, gdzie Stanisław przyjął święcenia kapłańskie, a następnie wyjechał na dalsze studia do Rzymu.

Ks. Stanisław Konarski - patron Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle

Po powrocie do kraju podjął projekt otwarcia w Warszawie nowego zakładu wychowawczo-naukowego Collegium Nobilium (w 1740 roku) dla synów magnatów i wpływowych rodów w Rzeczypospolitej, powołanych w przyszłości do kierowania losami Ojczyzny. Mimo oporu wielu ludzi zaczął wprowadzać do szkolnictwa wiele reform. W szkole pijarskiej wprowadzał kształcenie religijne. Język polski potraktował na równi z językiem łacińskim. Wprowadził naukę języków nowożytnych: francuskiego, niemieckiego i włoskiego. Działał również jako dyplomata po stronie króla Stanisława Leszczyńskiego oraz wydał anonimowo książkę pt. "O skutecznym rad sposobie albo utrzymywaniu ordynaryjnych sejmików". Za swoje czterotomowe dzieło otrzymał medal z napisem "Sapere auso" (Temu co odważył się być mądrym). Zmarł w celi zakonnej 3 sierpnia 1773 roku po długiej chorobie. Zwłoki złożono w kościele pijarskim przy ulicy Długiej.

Powstanie szkoły w Sobniowie

Początki Szkoły Podstawowej Nr 8 przypadają na rok 1874, kiedy to powstała Szkoła Ludowa w Sobniowie. Początkowo była ona drewniana i liczyła jedną salę lekcyjną oraz dwa pokoje i kuchnię dla nauczycieli. Kronika szkolna opisuje, że zanim powstała szkoła we wsi Sobniów: *"gromada Sobniów odkupiła parcelę od T. Jüngsla, na wzniesieniu zwanym Pachnówką za cenę 300 zł i wybudowała na niej szkołę"*. Nie była to jednak pierwsza szkoła ludowa w powiecie jasielskim, gdyż w początkowym okresie "ery konstytucyjnej" (1791 roku) w powiecie znajdowało się 29 szkół początkowych, zaś pierwsza wzmianka o szkole w Jaśle w okresie porozbiorowym odnosi się do roku 1788, liczyła ona jednego nauczyciela. Później przemianowana została na Szkołę Główną. Po 1800 roku zaczęły powstawać szkoły trywialne w Kołaczycach, Żmigrodzie, Osieku, Bieździedzy, Błażkowej, Brzyskach, Cieszynie, Dębowcu, Frysztaku, Gogołowie, Łęczkach, Lubli, Ołpinach, Osobnicy, Pstrągowie, Święcanach, Szerzynach, Tarnowcu, Warzycach i Załężu. W 1869 roku zostały przemianowane na szkoły ludowe. Odstraszały one jednak rodziców koniecznością świadczeń, a dzieci metodami nauczania i stosowanymi karami. W początkach XX w. zaczęto dbać o budownictwo szkolne. Powstało wiele typowych dla tego okresu budynków szkolnych; jedno-, dwu- i trzyklasowych, mieszczących przy tym na ogół mieszkania nauczycielskie, złożone z pokoju i kuchni lub dwupokojowe.

Taką była szkoła w Sobniowie. Jej pierwszym nauczycielem był przez 20 lat Władysław Erban. Po nim, przez następne 30 lat szkołę prowadził Jan Wawryka, który w 1908 roku przekształcił szkołę na dwuklasową, a w 1911 roku przyjął do pomocy nauczycielkę Stefanię Romańską.

Budynek starej Szkoły w Sobniowie

Okres międzywojenny

I wojna światowa zniszczyła szkołę sobniowską, która tuż po wojnie została szybko odnowiona. Mieszkanie nauczycielskie przerobiono na drugą klasę, a pomieszczenia dla kierownika szkoły zupełnie zlikwidowano.

Zgodnie z poglądami konserwatystów galicyjskich na wsi miały powstawać szkoły jedno- i dwuklasowe, a tylko w wyjątkowych sytuacjach trzy- i czteroklasowe. Narzucali oni szkole wiejskiej charakter rolniczy i obniżali poziom nauczania. Dziecko chłopskie musiało pozostać w zawodzie swoich rodziców, a nie podejmować nauki na wyższych szczeblach nauczania. Dopiero w 1926 roku (za kierownika Józefa Młodeckiego), przeobrażono szkołę sobniowską na trzyklasową i przyjęto do pracy trzeciego nauczyciela - Adelę Piętniewicz. W 1937 roku szkoła otrzymała czwartą klasę i czwarty etat nauczyciela, który przysługiwał Helenie Matysikowej. Do szkoły ludowej

dzieci chętnie uczęszczały. Kierownik począł starać się o piąty etat nauczycielski, ale udało mu się go uzyskać dopiero w 1942 roku. Objęła go Helena Mroczkowska. Tuż przed wojną szkoła posiadała bibliotekę dla nauczycieli (liczącą 50 tytułów) oraz dla uczniów (300 książek) i wiele obrazów jako pomocy naukowych. Wszystkie sale były wyłożone drewnianymi podłogami.

Okres okupacji

Podczas okupacji niemieckiej w szkole sobniowskiej coraz trudniej było prowadzić naukę. Budynek szkoły zajmowany był przez Niemców początkowo na krótkie okresy, w których nie odbywały się zajęcia dydaktyczne. W czerwcu 1943 roku szkoła została zajęta przez wojska niemieckie na koszary. Wtedy ówczesny kierownik Józef Młodecki, przy pomocy rodziców uczniów wynajął dwie izby na sale lekcyjne u pani Marii Inglot i jedną izbę mieszkalną u braci Staniszewskich.

Mając do dyspozycji trzy pomieszczenia można było już prowadzić zajęcia szkolne. Nauka w nich odbywała się w różnych porach dnia ze względu na bezpieczeństwo uczniów, a w szczególności uczących. Do nauczycieli pracujących wtedy z narażeniem życia, należeli: kierownik szkoły Józef Młodecki, Helena Matysik, Adela Piętniewicz, Maria Rompfel oraz Stefania Romańska.

W tych prymitywnych salach lekcyjnych była tylko tablica szkolna i kreda, a dla uczniów stoły i ława. Wyposażenie dzieci ograniczało się zasadniczo do zeszytów i ołówków do nauki pisania. Młodzież klas starszych korzystała z miesięcznika "Ster", który zawierał dopuszczony przez okupanta materiał ograniczonej do minimum nauki języka polskiego. Nauczanie historii oraz geografii było przez niemieckie władze oświatowe surowo zakazane. Uczący wiedzieli o grożących niebezpieczeństwach i karach jakie groziły za łamanie nakazów niemieckich. Do odważnych nauczycieli należała Helena Matysik, która świadomie łamała nakazy niemieckie i uczyła zakazanych przedmiotów. Materiały do nauczania ukrywała w różnych miejscach sali lekcyjnej lub nosiła przy sobie. Zdarzało się kilka razy, że Niemcy znaleźli zakazane materiały świadczące, że Helena Matysikowa uczyła zakazanych przedmiotów. Na szczęście większej kary poza ostrzeżeniem nigdy nie otrzymała.

W okresie okupacji nauczanie religii było prowadzone przez ks. Adama Ablewicza raz w tygodniu. Ksiądz ten przygotowywał również dzieci do I Komunii Świętej.

SCHULZEUGNIS

Świadectwo ukończenia Szkoły Podstawowej w Sobniowie im. Ks. Stanisława Konarskiego z roku szkolnego 1940/1941

Lata powojenne

Już w sierpniu 1944 roku na wyzwolonych obszarach kraju przystąpiono do pracy nad organizowaniem szkolnictwa. Z dniem 1 września 1944 roku rozpoczęto rok szkolny na Lubelszczyźnie, Białostocczyźnie i w Rzeszowskiem. Porządkowano gmachy szkolne, gromadzono sprzęt i pomoce nauczania, prowadzono zapisy szkolne. 13 sierpnia tego roku wydano specjalne

zarządzenie o prawomocności świadectw szkolnych uzyskanych w tajnym nauczaniu w okresie okupacji.

Podobnie było w szkole sobniowskiej. Już w połowie lutego 1945 roku nauczyciele powrócili do pracy, mimo że budynek wymagał remontu. Po powrocie z dwumiesięcznej kuracji kierownika Józefa Młodeckiego, zaczęto remont szkoły (był to początek marca). Od marca rozpoczęła się również nauka. Szybko utworzono Komitet Odbudowy Szkoły, a w kwietniu 1945 roku, można było korzystać z dwóch sal lekcyjnych. Początkowo nauka w nich odbywała się co drugi dzień, a grono pedagogiczne swym składem przypominało przedwojenne. Kierownikiem szkoły był nadal Józef Młodecki, zaś Inspektor Szkolny jako nowe siły nauczycielskie przydzielił: Genowefę Chmielowiec, Helenę Wojnarowiczową (byłą kierowniczkę szkoły w Czeluśnicy), poza tym w szkole uczyły Adela Piętniewicz i Helena Matysik. Rok szkolny 1944/45 zakończono 25 lipca, po którym nastąpiły krótkie (bo trwające niecałe półtora miesiąca wakacje). Ze względu na dużą ilość uczniów zapisanych do szkoły na rok szkolny 1945/46 (272 uczniów), w ciągu przerwy wakacyjnej wyremontowano trzecią salę lekcyjną.

Nowy rok szkolny 1945/46 rozpoczęto uroczyście w kaplicy w Sobniowie w dniu 4 września. Ze względu na dużą liczbę uczniów do grona nauczycieli dołączono Stanisławę Nowak. Szkoła liczyła sześć oddziałów, a nauka odbywała się od godziny 8^{00} do 17^{00}, na trzy zmiany. W tym też roku, ze względu na liczne zachorowania dzieci na odrę i tyfus brzuszny lekarz powiatowy zawiesił naukę na okres trzech miesięcy.

Kolejne lata nauki w szkole nie różniły się od poprzednich. Dzieci z Wolicy, Łask i Sobniowa chętnie uczęszczały do szkoły, która zaczęła cierpieć na brak sal lekcyjnych. Dlatego kierownik zaczął starania o dobudowę czwartego pomieszczenia, do którego już przygotowano nowe ławki i szafki. Zaczęto też organizować pierwsze wycieczki między innymi do Krosna, Łańcuta, a w 1945/50 uczniowie po raz pierwszy przygotowali program artystyczny na zakończenie roku szkolnego, który zaprezentowali w obecności rodziców.

W sierpniu 1946 roku ziściły się marzenia kierownika Józefa Młodeckiego. Szkoła otrzymała nowy niewykończony budynek, który można było pokryć dachem i wykorzystać do nauki. Mimo braku funduszy pieniężnych miejscowa ludność zorganizowała skład materiałów budowlanych. Odbudowa posuwała się bardzo szybko, bo już w kwietniu została zakończona i przy-

stąpiono do wznoszenia drugiego budynku z przeznaczeniem na ubikacje i składzik do przechowywania materiałów opałowych.

Nowy rok szkolny 1947/48 rozpoczął się nadal w starym budynku o czterech salach i dodatkowo w Domu Ludowym. Dlatego też nauka odbywała się na cztery zmiany. Ze względu na podział I klasy na dwa oddziały, do pracy przyjęto nową nauczycielkę Apolonię Lisowską. W lutym 1948 roku naukę dla klasy VI przeniesiono do nowego obiektu szkolnego. Dlatego też w kolejnym roku nauczanie odbywało się już tylko na dwie zmiany. Szkoła zyskała wkrótce nowy sprzęt i pomoce naukowe, a od Inspektora Szkolnego (1948/49) nowe ławki, globusy, mapy historyczne i tablicę.

Dzieje szkoły w latach 1950-1960, powstanie budynku murowanego

Z dniem 1 marca 1950 roku życie szkoły rozpoczęło się pod kierownictwem Apolonii Lisowskiej. Józef Młodecki - długoletni kierownik, człowiek, który wniósł wiele pracy w życie szkoły sobniowskiej, po dłuższej chorobie zmarł. Z jego śmiercią zakończył się etap powojennej odbudowy szkoły.

Od dnia 1 września 1950 roku do szkoły zaczęły uczęszczać dzieci z Państwowego Domu Dziecka z Wolicy. Z tego względu do pracy przyjęto nową nauczycielkę Janinę Olbrychtowicz. W tym okresie szkoła organizuje coraz więcej imprez środowiskowych, zabaw, występów i wystaw książek przy pomocy Biblioteki Miejskiej.

W tym czasie warunki lokalowe w szkole stawały się coraz gorsze. Budynek wymagał kapitalnego remontu - przeciekał dach, wypróchniały belki w ścianie zachodniej. Kronika szkoły tak ujęła ówczesne warunki lokalowe: "stale łatany dach, a po każdym deszczu kałuże wody stoją w salach na podłodze". Z tego powodu w 1955 roku władze szkolne wraz z mieszkańcami Sobniowa poczęły starania kupna działki pod budowę nowej szkoły. Zorganizowano Komitet Odbudowy Szkoły z przewodniczącym Stanisławem Koziołem, zastępcą Władysławem Nowosielskim i skarbnikiem Janem Włodyką. Dnia 31 sierpnia 1945 roku Władysław Kopeć w imieniu Ministerstwa Rolnictwa przekazał szkole działkę budowlaną pochodzącą z włości niejakiego Rubla. Na pokrycie kosztów dokumentacji Komitet Budowy Szkoły zorganizował zabawę dochodową, a uczniowie przygotowali program artystyczny i loterię książkową.

W końcu lutego 1956 roku komisja złożona z inżynierów Państwowego Przedsiębiorstwa Remontowo Budowlanego wraz z kierownikiem Andrzejem Myśliwcem rozpoczęła budowę. W 1956 roku wybudowano pierwsze piętro. Mimo niskich temperatur prace w miesiącu listopadzie trwały nadal, pokryto budynek dachem, a w styczniu przeprowadzono instalację elektryczną. Największe kłopoty budowniczym sprawiała woda, która zalała piwnicę. Teren szkolny wymagał niwelacji, dlatego też w lipcu 1957 roku zorganizowano na ten cel festyn i zabawę w Domu Ludowym.

W końcu września 1957 roku prace przy szkole zakończono i 30 września odbyło się uroczyste otwarcie nowego budynku "szkoły-pałacu" zorganizowane przez Komitet Budowy Szkoły, Grono Nauczycielskie i Komitet Rodzicielski. W uroczystościach tych wzięli udział: Kierownik Wydziału Oświaty i Szkolny Inspektor Nadzoru.

Do nowej szkoły wprowadzono się 7 października, mimo że jej obejście wymagało jeszcze uporządkowania. W kwietniu 1958 roku dzięki pomocy młodzieży, rodziców i nauczycieli, uporządkowano teren szkolny, obsadzono go drzewkami owocowymi i kwiatami. Podczas wakacji przygotowano boisko do gier i zabaw, a wiosną 1959 roku po otrzymaniu subwencji z Kuratorium Okręgu Szkolnego w Rzeszowie, wykonano boisko sportowe, bieżnię, skocznię i równoważnię do ćwiczeń, a także ułożono chodnik. Dzięki pomocy finansowej mieszkańców Łask, Wolicy i Sobniowa, a także Gminnej Rady Narodowej we wrześniu 1959 roku wykonano ogrodzenie szkoły.

Stary budynek szkolny wydzierżawiono na potrzeby Prezydium i mieszkanie dla nauczycieli. Pieniądze z czynszów miały być przeznaczone na remont budynku. Działki i ogród były wykorzystane przez kierownika. Barak szkolny, znajdujący się przy starym budynku przeznaczono do rozbiórki. Zmienił się też skład grona nauczycielskiego. W roku szkolnym 1955/56 na miejsce Heleny Piętniewicz i Heleny Wojnarowicz przyszli Zbigniew Kiziński i Stanisława Witkowska, która objęła godziny przewodnika Organizacji Harcerskiej.

Funkcjonowanie szkoły w latach 1960 - 1970

Rok szkolny 1960/61 rozpoczął się pod hasłem "Polska krajem ludzi kształcących się". W związku z nim w kraju przedłużono okres obowiązku

szkolnego do 16 roku życia i zaczęto organizować kursy edukacyjne dla tych, którzy nie ukończyli siódmej klasy. W odpowiedzi na to hasło zorganizowano kurs wieczorowy na który zapisało się sześć osób, a zajęcia odbywały się cztery razy w tygodniu.

Budynek Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle w latach 70-tych

Z okazji obchodów "Tysiąclecia Państwa Polskiego" młodzież zorganizowała Szkolne Koło Społecznego Funduszu Budowy Szkół, które zbierało 1000 groszy od ucznia oraz makulaturę. Szkoła zaczęła dbać nie tylko o rozwój naukowy, ale również intelektualny i kulturalny młodzieży, czego dowodem był zorganizowany w roku szkolnym 1961/62 konkurs czytelniczy o tematyce "Walka o wyzwolenie narodowe i społeczne", a w Dniach Oświaty, Książki i Prasy urządzono wystawę prac konkursowych i w formie inscenizacji przedstawiono 1000 lat istnienia Państwa Polskiego.

12 października 1963 roku szkoła obchodziła dwudziestą rocznicę powstania Ludowego Wojska Polskiego. W tym dniu odbył się apel i spotkanie z oficerem wojska polskiego, a młodzież uporządkowała grób poległych podczas II wojny światowej w Łaskach. Niezwykle uroczysty przebieg miała Sztafeta Tysiąclecia, przeprowadzona 16 kwietnia 1966 roku. Brała w niej udział

młodzież szkolna, mieszkańcy okolicznych wsi, nauczyciele oraz harcerze, którzy pobrali do urny ziemię z grobu nieznanego żołnierza i przekazali ją sztafecie motocyklowej.

Lata 70-te rozpoczęły również okres remontów w szkole. Odnowiono ogrodzenie, a w 1975 roku osuszono piwnice. W pracach tych brali udział rodzice i członkowie Komitetu Rodzicielskiego. Od 1975 roku rozpoczął się remont kapitalny budynku, w ramach którego wymieniono dach, wykonano elewacje zewnętrzną tynków, wybudowano szatnie szkolne. Bardzo dużą pomoc w remoncie szkoły ofiarował Naczelnik Miasta Jasła Jan Magnowski.

Szkoła Podstawowa Nr 8 w dużym stopniu dbała o wychowanie kulturalne młodzieży, stąd zaczęto organizować dużą ilość wycieczek np. do Zakopanego, Łańcuta, Krakowa, Odrzykonia i zakładów pracy. Od 1987 roku zaczęły działać różne organizacje uczniowskie: Samorząd Szkolny, Związek Harcerstwa Polskiego (zuchy i harcerze), Liga Ochrony Przyrody, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Szkolna Kasa Oszczędności, Szkolne Koło Narodowe, Fundusz Ochrony Zdrowia, Szkolne Koło Turystyczno-Krajoznawcze, Spółdzielnia Uczniowska, Szkolne Koło Sportowe, Polski Czerwony Krzyż, a także kółka zainteresowań z różnych przedmiotów: języka polskiego, matematyki, fizyki, chemii i biologii oraz biblioteka szkolna.

Szkoła w latach 1980 - 1990

Lata 80-te rozpoczęły się w Polsce od fali strajków w fabrykach, kopalniach, warsztatach pracy, które zakończyły się zgodą władz państwowych na zorganizowanie nowych, niezależnych związków zawodowych pod nazwą "Solidarność", a także wprowadzenie podwyżek płac.

W Szkole Podstawowej Nr 8 organizacją nowego związku zajęła się Zofia Zborowska. Jednak nie wszyscy nauczyciele przystąpili do niego, a w gronie pedagogicznym doszło nawet do nieporozumień. Dlatego praca w roku szkolnym 1980/81 była nerwowa i pełna niepokoju.

W szkole zorganizowano również odział przedszkolny i ognisko. Z tego powodu w 1984 roku dokonano rozbudowy budynku o pawilon dla przedszkola, który zakończono dopiero w lutym 1988 roku. Od 1989 roku szkoła mogła korzystać z nowego boiska powstałego na miejscu starej szkoły.

W czerwcu 1993 roku odbył się konkurs na stanowisko dyrektora szkoły, którym został Józef Jagielski nauczyciel Liceum Ogólnokształcącego w Koła-

czycach, a wcześniej Zespołu Szkół Zawodowych w Jaśle. Wicedyrektorem szkoły został Konrad Cetnar.

Na wniosek Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu Szkolnego, Rada Miejska Jasła uchwałą z dnia 28 maja 1998 roku przywróciła szkole imię ks. Stanisława Konarskiego. W dniu 26 czerwca 1999 roku odbyły się główne uroczystości związane z Jubileuszem 125-lecia istnienia szkoły. Podczas tych uroczystości szkoła otrzymała sztandar, a przy wejściu do budynku szkolnego wmurowano pamiątkową tablicę poświęconą patronowi szkoły.

Tablica poświęcona Ks. Stanisławowi Konarskiemu wmurowana na frontonie budynku Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle

Sztandar Szkoły Podstawowej Nr 8

Wykonawcą sztandaru Szkoły Podstawowej Nr 8 jest siostra Wanda ze Zgromadzenia Sióstr Serafinek w Bieździadce. Znaczna część środków na ufundowanie sztandaru pochodziła z cegiełek rozprowadzanych przez Radę Rodziców wśród mieszkańców Sobniowa, Łask i Wolicy.

Awers sztandaru Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle

Na awersie sztandaru widnieje napis: Szkoła Podstawowa Nr 8 im. Ks. Stanisława Konarskiego. Na dole zaś umieszczono rok założenia szkoły i rok ufundowania sztandaru. Tło awersu jest w kolorze seledynowym.

Rewers sztandaru Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle

Rewers natomiast jest w kolorze biało - czerwonym. Tutaj znajduje się

godło państwowe w otoczeniu liści laurowych. Orła wyhaftowano w kolorze srebrnym. Na obrzeżach rewersu umieszczono napis przesłanie dla uczniów sobniowskiej szkoły: "wiara i rozum drogą do Boga".

Szkoła "dziś"

Pracownicy Szkoły Podstawowej Nr 8 w Jaśle (czerwiec 1999 rok)

Obecnie szkoła zatrudnia 27 nauczycieli i 6 pracowników administracji i obsługi. W 14 oddziałach uczy się około 330 uczniów. Nauka odbywa się na dwóch zmianach. Szkoła przygotowuje uczniów do odpowiedzialnego i samodzielnego życia. Zadania wychowawcze i opiekuńcze realizuje poprzez nauczanie na lekcjach oraz organizacje uczniowskie i koła: Drużynę Związku Harcerstwa Polskiego, Gromadę Zuchową, Samorząd Szkolny, Szkolne Koło Polskiego Czerwonego Krzyża, Stowarzyszenie Młodych Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego, Szkolne Koło Caritas, koło recytatorskie oraz koła przedmiotowe. Uczniowie biorą udział w licznych konkursach: recytatorskich, plastycznych, muzycznych, historycznych, zuchowych, harcerskich i blokowych.

Szkoła nawiązała również współpracę ze szkołami podstawowymi im.

Ks. Stanisława Konarskiego w Limanowej, Tarnowie i Gorlicach, a uczniowie naszej szkoły w 1999 roku zwiedzili I Liceum Ogólnokształcące w Rzeszowie, gdzie wykładał patron i jego imieniem nazwane jest liceum.

W styczniu 2002 roku w Szkole Podstawowej Nr 8 odbyło się uroczyste otwarcie pracowni informatycznej współfinansowanej przez Fundację Bankową im. Leopolda Kronenberga w Warszawie. W wyniku przetargu zakupiono 12 komputerów, a uroczystego otwarcia poprzez przecięcie wstęgi dokonali Aleksander Waśko - Dyrektor Banku Handlowego, Andrzej Czernecki - Burmistrz Miasta Jasła oraz Józef Jagielski - Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 8.

Otwarcie pracowni komputerowej w Szkole Podstawowej Nr 8 w Jaśle - 9 styczeń 2002 rok

Opracowali:
Jolanta Mikołajczyk i Urszula Zagórska
oraz uczniowie: Łukasz Kosiba
Mirosława Syzdek
Klaudia Świątek

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 9
IM. OLIMPIJCZYKÓW POLSKICH
W JAŚLE

Koniec lat siedemdziesiątych i początek osiemdziesiątych przyniósł dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego w Jaśle, zaistniała więc potrzeba zbudowania nowej szkoły podstawowej. Decyzją władz miasta z 1979 roku usytuowano ją przy ul. Wł. Gomułki, dzisiejszej ul. Szkolnej.

W 1987 roku Wydział Oświaty i Wychowania w Jaśle powołał na dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 9 Jana Kopcia. W pierwszym roku istnienia szkoła zlokalizowana była w budynku internatu Szkoły Zawodowej przy ul. Staszica, zaadaptowanym na potrzeby dydaktyczne.

W tym czasie dyrektor Jan Kopeć gromadził sprzęt szkolny, niezbędne pomoce dydaktyczne na wyposażenie powstającego przy ul. Szkolnej budynku szkoły.

Grono pedagogiczne, pracownicy obsługi i administracji w roku szkolnym 1987/1988

W pierwszym roku istnienia szkoła liczyła 15 oddziałów klas 0-III, zatrudnionych było 18 nauczycieli, dyrektor i wicedyrektor szkoły (od 1 kwietnia 1988 roku Lucjan Tomalski). W skromnych warunkach lokalowych funkcjonowały; sekretariat, gabinet dyrektora, biblioteka i świetlica szkolna.

Inauguracja nowego roku szkolnego 1988/89 odbyła się w nowym obiekcie (w sierpniu 1988 roku oddano do użytku pierwszy segment kompleksu

budowanej szkoły). Placówka liczyła 23 oddziały klas 0-IV. Przez kolejnych sześć lat szkoła rozwijała się; przybywało uczniów, nauczycieli oraz budynków i zadań dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych.

W 1990 roku po oddaniu do użytku kolejnych budynków szkoły uruchomiono; bibliotekę, świetlicę, nowoczesną pełnowymiarową salę gimnastyczną, stołówkę, sekretariat, gabinety dyrekcji oraz gabinet lekarski i dentystyczny. Wyposażenie gabinetu dentystycznego sfinansowane było ze środków własnych szkoły. W tym samym roku otwarto także sklepik szkolny na użytek uczniów. Od 1991 roku szkoła zaczęła funkcjonować w całym kompleksie budynków. Szkołą kierowali kolejno: Jan Kopeć, Lucjan Tomalski, Iwona Zamorska oraz ich zastępcy: Bożena Anna Jureczko, Aleksandra Zajdel-Kijowska, Lidia Firak, Jolanta Poliwka.

Nowa szkoła przy ulicy Szkolnej

W dniu 24 kwietnia 1991 roku ks. biskup dr Stefan Moskwa w obecności dyrekcji szkoły, grona nauczycielskiego i uczniów dokonał poświęcenia Szkoły Podstawowej Nr 9 w Jaśle. Dyrekcja szkoły w trosce o wszechstronny rozwój umysłowy młodzieży inspirowała nauczycieli do opracowywania programów innowacji pedagogicznych, takowe wprowadzono z języka angielskiego, historii, nauczania początkowego i języka polskiego. Jako pierwsza w mieście

SP Nr 9 wprowadziła naukę języka obcego już od klasy pierwszej, by w klasach piątych uczyć dwu języków obcych tj. angielskiego i niemieckiego. Autorką programu nauczania języka angielskiego była Agata Hap, a programu języka niemieckiego Krystyna Filip.

W roku szkolnym 1995/1996 zorganizowano klasę integracyjną, w której dzieci niepełnosprawne w przystosowanej dla nich klasopracowni mogły uczyć się wraz z dziećmi w pełni sprawnymi. Pomysłodawcami i opiekunami klasy były Aleksandra Zajdel-Kijowska i Anna Brudz, a prowadziły ją: kl. I-III - Ewa Leśniak, kl. IV-VI - Agata Hap wspomagane m.in. przez pedagoga, psychologa, logopedę i rehabilitanta. W klasie realizowano innowację pedagogiczną z zakresu plastyki, której autorem była Ewa Leśniak.

W nauczaniu początkowym realizowana była w ramach innowacji "edukacja muzyczna" wg scenariusza Bożeny Jureczko, a w ramach nauczania historii "edukacja regionalna" wg koncepcji Wiesława Hapa. Efektem realizacji tego programu było m.in. stworzenie szkolnego muzeum, prezentacja przedstawień folklorystycznych oraz sukcesy uczniów i nauczyciela w konkursach historycznych na szczeblu wojewódzkim i ogólnopolskim (m.in. trzykrotnie I miejsca w konkursie "Ocalmy od zapomnienia" - za szkolny kącik pamięci, szkolną ekspozycję historyczną oraz za opracowanie historyczne w kategorii nauczycieli - autorstwa Wiesława Hapa i III miejsce za pracę historyczną jego uczniów). Prowadzony był też program "Integracja europejska". Opracował go Wiesław Hap, a pierwszy jego etap - zajęcia z muzyki prowadził Janusz Budziak.

Poszerzeniem o innowacyjną formę nauczania biologii była "Edukacja ekologiczna ze szczególnym naciskiem na problemy Podkarpacia", której twórcami były: Aleksandra Zajdel-Kijowska, Elżbieta Stolarz i Renata Żołna.
Ważnymi innowacjami były też programy: "Porządek i przygoda - lekcje twórcze" autorstwa Bożeny Miluk oraz zajęcia "Zielonej Szkoły", której program opracowała Lidia Firak przy współpracy Łucji Filipek, Katarzyny Gustek, Magdaleny Majki, Jolanty Koniecznej, Iwony Zamorskiej i Zofii Drwal.

Od początku istnienia szkoły dyrekcja świadoma potrzeby edukacji informatycznej oraz zastosowania komputerów w dydaktyce i administracji szkolnej czyniła starania stworzenia pracowni komputerowej i zakupu niezbędnego sprzętu komputerowego. Animatorem wprowadzania nowoczesnej technologii informacyjnej był Lucjan Tomalski. W roku szkolnym

1992/93 dysponując pracownią (8 komputerów ELWRO 800 Junior) jako w pierwszej szkole podstawowej w Jaśle wprowadzono w klasach ósmych zamiast przedmiotu - technika, elementy informatyki. Organizatorami pracowni i wdrażającymi edukację informatyczną byli: Piotr Korczyński, Wojciech Szajna i Lucjan Tomalski. W latach następnych dzięki staraniom w MEN szkoła stała się posiadaczem kolejno nowych pracowni złożonych z komputerów Macintosh (1993, 1994) i PC (1998). Jednocześnie doposażono administrację szkoły w sprzęt i oprogramowanie użytkowe. Oprócz zajęć obowiązkowych prowadzone były również zajęcia pozalekcyjne. Dodać należy, że SP - 9 jako jedyna szkoła podstawowa w Jaśle może poszczycić się stwierdzeniem - "każdy absolwent będąc w murach tej szkoły posiadł podstawową wiedzę informatyczną". Z kolei z form zajęć pozalekcyjnych warto wymienić dwie innowacje: "Radio w szkole" autorstwa Jolanty Szafarz i"Gazetka szkolna" wg koncepcji Renaty Goleń.

Dbałość o wszechstronny rozwój uczniów przejawiała się tworzeniem kół zainteresowań przedmiotowych i nie tylko. Od początku istnienia szkoły ważną rolę odgrywał Samorząd Uczniowski, z inicjatywy którego organizowano imprezy kulturalne, akcje charytatywne, zbiórki surowców wtórnych, konkursy. Samorząd koordynował wszystkie działania młodzieży na rzecz szkoły i środowiska lokalnego.

Od 1996 roku działało w szkole Koło Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego, w ramach którego młodzi regionaliści zapoznawali się z historią, kulturą i zwyczajami miasta i regionu, a wiedza zdobyta przez nich wielokrotnie zaowocowała sukcesami, w tym zwycięstwami w Turniejach Wiedzy o Jaśle i Turniejach Wiedzy o Regionie Jasielskim. W szkole aktywnie działały również m.in.: Międzyszkolny Klub Sportowy, drużyna harcerska, gromada zuchowa, kółka; fotograficzne, turystyczne, modelarstwa lotniczego, Szkolna Kasa Oszczędności, Klub "Wiewiórka", Szkolne Koło PCK, Spółdzielnia Uczniowska, Szkolne Koło Ligi Ochrony Przyrody, Szkolne Koło PTTK i Klub Turystyczny.

Integralną częścią SP 9 była biblioteka, której pracownice: Małgorzata Zawadzka, Stanisława Olech i Agnieszka Juryś realizowały program dydaktyczno-wychowawczy szkoły poprzez bogaty repertuar form działalności m.in. coroczne, uroczyste pasowanie pierwszaków na czytelnika, małe formy teatralne - inscenizacje motywów z historii, a także baśni i mitów, liczne wystawy okolicznościowe. W 1999 roku została podjęta idea organizacji

dużych konkursów czytelniczych. Zorganizowano konkurs "Juliusz Słowacki - Wielki Romantyk". W następnym roku zorganizowano kolejny konkurs czytelniczy pod hasłem "Na przełomie tysiącleci", któremu patronowali Marszałek Województwa Podkarpackiego i Burmistrz Miasta Jasła. Pomysłodawcą innowacyjnej formy (wielokonkurencyjny charakter) konkursu, który swoim zasięgiem objął wszystkie jasielskie szkoły była Małgorzata Zawadzka. Biblioteka gościła również na spotkaniach autorskich z młodzieżą poetów: Bronisławę Betlej (2000 r.) i Józefa Barana (2001 r.).

Od początku istnienia szkoły pielęgnowane były zwyczaje i tradycje, które na stałe weszły do kalendarza imprez. Były to m.in. corocznie:

- uroczyste pasowanie na ucznia pierwszoklasistów,
- konkurs na "ptasią stołówkę" organizowany przez klub "Wiewiórka",
- święto pożegnania zimy i powitania wiosny każdego roku 21 marca, które miało szczególną oprawę a poprzedzane było konkursem klas na najpiękniejszą Marzannę w wykonaniu uczniów klas I-III,
- tradycyjne "Andrzejki", wieczór wróżb, zabaw i gier,
- 6 grudnia dzieci witały "Świętego Mikołaja" z workami prezentów,
- w przededniu Świąt Bożego Narodzenia organizowana była "Polska Wigilia", szczególną oprawę nadawały jej życzenia, łamanie się opłatkiem, wspólne śpiewanie kolęd, a wszystko to wzajemnie zbliżało liczne grono pracowników szkoły,
- festyn dziecięcy z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka - impreza, która głośnym echem odbijała się w mieście, a na program której składały się: zawody sportowe, konkursy i turnieje, loteria fantowa i kiermasze. Atrakcje trwające do późnych godzin popołudniowych dawały dzieciom wiele przeżyć i pozostawały długo w pamięci.

Najstarsza, bo powstała w 1987 roku, Komisja Nauczania Początkowego w trosce o wysokie wyniki w nauce organizowała międzyklasowe konkursy ortograficzne, przyrodnicze, matematyczne, plastyczne, przegląd inscenizacji do wybranych tekstów literackich, międzyszkolny konkurs recytatorski dla klas trzecich, które ukierunkowywały zdolności, rozwijały zainteresowania uczniów. Prowadzone koła zainteresowań w klasach wyższych wyłaniały uczniów szczególnie uzdolnionych co zaowocowało sukcesami odnoszonymi przez uczniów w olimpiadach przedmiotowych na szczeblu rejonowym i wojewódzkim.

Szkoła mogła poszczycić się zwycięzcami i laureatami Wojewódzkich Olimpiad z języka polskiego, historii, biologii, języka angielskiego i chemii. Byli nimi: Anna Głowa, Łukasz Gajda, Daniel Bieszczad, Agnieszka Gorczyca, Gabriela Macieik, Michał Bieszczad, Anna Bajorek, Tomasz Teleszyński, Jarosław Władyka, Agnieszka Hanszke, Agnieszka Wróbel, Magdalena Wójtowicz, Dominika Długosz, Oskar Krzyżanowski, Wojciech Pąprowicz, Tomasz Zając, Aneta Gorczyca, Katarzyna Król, Paweł Górniak, Maciej Geroch, Mariusz Janowiec, Anna Trychta, Grzegorz Nowak, Michał Kaleta, Iwona Morawska, Joanna Langer.

Szkoła, chcąc połączyć rozwój intelektualny uczniów z ich rozwojem fizycznym, od początku swego istnienia kładła nacisk na promocję sportu. Było to możliwe między innymi dzięki zwiększeniu liczby godzin wychowania fizycznego, jak również dzięki stworzeniu klas sportowych i usportowionych, z poszerzonym programem wychowania fizycznego. Prowadzenie zajęć sportowych umożliwiały sale gimnastyczne, którymi dysponowała szkoła: sala "duża" - największa po sali MOSiR-u w Jaśle oraz sala "mała" - do zajęć gimnastyki korekcyjnej. Wykorzystywane były również boiska na wolnym powietrzu.

Od 1989 roku szkoła specjalizowała się w baseballu - dyscyplinie wówczas mało popularnej, ale zdobywającej z każdym rokiem coraz szersze rzesze sympatyków.

Od samego początku baseballiści zdobywali czołowe lokaty na licznych zawodach. Już w 1989 roku na turnieju im. Stanleya Kokoski w Rybniku wystartowała, prowadzona przez Leszka Zduńskiego, drużyna w kategorii 9-12 lat zajmując II miejsce. Był to historyczny, bo pierwszy, sukces jasielskiego baseballu, a na kolejne nie trzeba było długo czekać.

W latach 1990-1996 drużyny kategorii 9-12 lat dwukrotnie zdobyły tytuł Mistrza Polski, w kategorii 13-latków, również dwukrotnie identyczny sukces odnieśli w kategorii kadetów (13-15 lat). W kategorii juniorów aż czterokrotnie najlepsi w Polsce okazali się zawodnicy z Jasła. Drużyny z SP Nr 9 wielokrotnie reprezentowały nie tylko nasze miasto, ale i kraj w zawodach rangi Mistrzostw Europy. Największe ich sukcesy to III miejsce w ME w Landstuhl w 1993 roku i III miejsce na ME w Spangdahlem w 1996 roku. Należy zaznaczyć, iż co roku wielu jasielskich zawodników powoływanych było do zespołów narodowych różnych kategorii wiekowych. Na rozgrywanych we Francji ME kadetów wystąpiło 6 zawodników z Jasła, a na ME młodzików w Pradze również

wyjechało 6 zawodników. Trenerem kadry Polski Młodzików został Wojciech Kopeć.

Drużyna baseballistów na Mistrzostwach Europy w Spangdahlem-Niemcy

W 1992 roku rozpoczęły treningi softballa dziewczęta, pod fachowym okiem Leszka Zduńskiego. Utworzone zostały dwie drużyny żeńskie - kategoria 9-12 lat oraz 13-15 lat. Już w rok później, na Mistrzostwach Polski w Brzegu, drużyna dziewcząt w kategorii 13-15 lat wywalczyła tytuł Mistrza Polski.

Rok 1994 przyniósł istotne zmiany w jasielskim baseballu. Należało podjąć decyzję czy kończyć szkolenie młodzieży w wieku 15 lat czy prowadzić także drużyny starsze, a wymagało to zmian organizacyjnych. W kwietniu 1994 roku w Urzędzie Wojewódzkim w Krośnie zarejestrowany został Międzyszkolny Klub Sportowy SP Nr 9 (którego Prezesem został Dyrektor SP Nr 9, Prezydent Małej Ligi w Jaśle, Jan Kopeć). Zarząd klubu (Lucjan Tomalski - wiceprezes ds. organizacyjnych, Leszek Zduński - wiceprezes ds. szkolenia, Robert Radwan - sekretarz) podjął decyzję o zgłoszeniu do rozgrywek II ligi baseballa najstarszej drużyny, w której występowali chłopcy w wieku 16 lat. Drużyna ta, prowadzona przez Leszka Zduńskiego, wywalczyła nie tylko pierwszą lokatę w lidze, premiowaną awansem do I ligi, ale także tytuł Mistrza Polski juniorów i MP Małej Ligi w kategorii 16-18 lat. W I lidze drużyna

utrzymała się przez kolejne trzy sezony, zdobywając 4 miejsce w lidze i zdobywając 3 miejsce w Pucharze Seniorów. Niezapomnianym wydarzeniem roku był wyjazd do USA drużyn kadetów i młodzików, złożonych z zawodników Małej Ligi Jasła i Brzegu. Polskie drużyny pokazały się w ojczyźnie baseballu z jak najlepszej strony: bilans spotkań młodzików okazał się remisowy, natomiast kadeci nie przegrali żadnego meczu.

W roku 1995 Jasło ponownie odwiedził Stanley Kokoska i przekazał na ręce Burmistrza Miasta Janusza Raka i Prezesa MKS SP 9 puchar Baseballowego Miasta Roku 1995.

Baseball to dyscyplina, która przyniosła naszej Szkole największy rozgłos, niemniej i w innych dyscyplinach sportowych odnosiliśmy sukcesy na szczeblu ogólnopolskim, regionalnym i wojewódzkim, m.in. w: lekkiej atletyce, piłce nożnej, siatkówce, koszykówce. Największym sukcesem w sporcie szkolnym był start drużyny chłopców (trener Leszek Zduński) na Mistrzostwach Polski w 4-boju lekkoatletycznym w Białymstoku w 1992 roku, uczniowie z "9-ki" zajęli 3 miejsce, a indywidualnym Mistrzem Polski został Łukasz Jachimek zdobywając 483 punkty.

Ważnym posunięciem w kierunku szerzenia idei olimpizmu oraz promocji sportu było powołanie do życia we wrześniu 1996 roku Szkolnego Klubu Olimpijczyka. Celem klubu było popularyzowanie wybitnych zawodników, trenerów i działaczy sportowych, głoszenie idei olimpijskiej, wzmocnienie więzi sportu z nauką, kulturą i sztuką oraz organizowanie różnych form aktywności ruchowej, turniejów i konkursów z zakresu historii sportu i olimpizmu. Z inicjatywy klubu zorganizowano w szkole spotkanie z wybitnymi sportowcami - olimpijczykami, a mianowicie z Mieczysławem Nowickim (podwójnym medalistą z igrzysk montrealskich w kolarstwie) oraz Tadeuszem Mytnikiem (mistrzem świata i wicemistrzem olimpijskim w kolarstwie). Gośćmi w naszej szkole byli również m.in.: wicemistrz olimpijski i mistrz Europy w boksie - Wiesław Rudkowski oraz olimpijczyk i czołowy biegacz Europy na dystansie 3000 m. z przeszkodami - Kazimierz Maranda. W roku 1996 duży sukces osiągnęli członkowie klubu: Michał Pikul i Marcin Czajka przygotowywani przez opiekuna klubu Wiesława Hapa, w ogólnopolskim teleturnieju "Na olimpijskim szlaku" zajmując odpowiednio 7 i 14 miejsce w skali kraju.

W dziesiątym roku funkcjonowania szkoły Rada Szkoły wystąpiła z wnioskiem o nadanie jej imienia "Olimpijczyków Polskich". Przyjmując

takiego Patrona, miano na uwadze ściślejsze powiązanie kultury fizycznej z kulturą umysłową, zaszczepianie istotnych dla sportowców zasad uczciwej rywalizacji oraz umiejętności współpracy, sumienności, pracowitości. Za zgodą Dyrekcji, Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców, Samorządu Szkolnego oraz po zaaprobowaniu przez Radę Miasta, od roku szkolnego 1997/1998 Szkoła Podstawowa Nr 9 w Jaśle przyjęła imię "Olimpijczyków Polskich".

Organizacją młodzieżową, która szczególnie zapisała się w historii szkoły, miasta i regionu była drużyna harcerska.

Początki harcerstwa w naszej szkole sięgają roku 1987, kiedy to powstały dwie drużyny zuchowe: drużyna "Pracowite pszczółki" i drużyna "Jagódki". Przez wiele lat funkcje drużynowych pełniły Łucja Filipek i Małgorzata Mroczka. Początki działalności zuchowej to założenie kroniki zuchów i skarbca oraz wykonanie totemu. Do kalendarza imprez obu drużyn weszły na stałe takie uroczystości jak "Obietnica Zuchowa", uroczyste poranki, ogniska i wieczornice. Ponadto zuchy doskonale prezentowały swe umiejętności w piosence i pląsach na Festiwalach Piosenki Zuchowej, konkursach recytatorskich pod hasłem "Strofy o Ojczyźnie", konkursie "Moje miasto" organizowanym w rocznicę wyzwolenia Jasła, zaś sprawnością fizyczną popisywały się w Olimpiadach Zuchowych i Harcerskich Hufca Jasło. Uczestnictwo w tych imprezach niejednokrotnie było nagradzane wysokimi lokatami i wyróżnieniami.

Drużyna harcerska przy Szkole Podstawowej Nr 9 w Jaśle powstała 13 września 1990 roku. Od pseudonimu bohatera ppłk. Leopolda Lisa - Kuli drużyna przyjęła nazwę "Lisy", a od daty jej powstania wybrano numer 139. Jej organizatorem i drużynowym został harcmistrz Wiesław Hap.

Od samego początku drużyna prowadziła działalność na kilku płaszczyznach: zajęcia harcerskie organizowane na zbiórkach, działania na rzecz Szkoły, miasta, środowiska oraz udział w imprezach na poziomie Hufca, Chorągwi i Kwatery Głównej ZHP.

Corocznie drużyna uczestniczyła w licznych akcjach, turniejach, konkursach i festiwalach odnosząc w nich znaczące sukcesy. M.in. na Chorągwianych Festiwalach Piosenki Harcerskiej zespół zajmował dwukrotnie I, raz II miejsca, soliści zajmowali dwa razy I, dwa II, z kolei na Chorągwianym Przeglądzie Dorobku Kulturalnego za układ tańca nowoczesnego zespół wywalczył II miejsce.

"Lisy" były wielokrotnie laureatami Przeglądów Małych Form Artysty-

cznych Hufca, Olimpiad Harcerskich Hufca, biegów na orientację, konkursów recytatorskich "Strofy o Ojczyźnie" oraz innych.

Harcerze wraz z drużynowym przy grobie Patrona w Rzeszowie

Wielokrotnie harcerze 139 DH reprezentowali środowisko jasielskie na forum ogólnopolskim, m.in.: w ogólnopolskich pielgrzymkach harcerskich na Jasną Górę, w zlocie 50-lecia Chorągwi Małopolskiej, jubileuszach Hufca Sanok i Hufca Dębica, uroczystościach sprowadzenia prochów gen. Sikorskiego i gen. Zaruskiego, na pogrzebie legendarnego harcmistrza Mirowskiego na Powązkach w Warszawie, uroczystych obchodach setnych urodzin majora Dobrzańskiego - "Hubala", rocznicy 200-lecia Insurekcji Kościuszkowskiej czy Światowym Zlocie Harcerstwa Polskiego w Gnieźnie.

Dużym wyróżnieniem dla "Lisów" było zaproszenie ich przez prezydenta Rzeszowa na odsłonięcie pomnika Lisa-Kuli oraz udział jako drużyny sztabowej w Centralnej Letniej Akcji Szkoleniowej Kwatery Głównej ZHP w Wetlinie. Naczelnik ZHP ocenił pracę harcerzy za wzorową.

Oprócz cyklicznych działań rocznych i pracy na zbiórkach, drużyna brała udział w uroczystościach patriotyczno - religijnych, w "białej służbie" na spotkaniach z Ojcem Świętym w Krakowie i Starym Sączu, w akcjach charytatywnych, opiekowała się Miejscami Pamięci Narodowej, współpracowała

m.in. z: niepełnosprawnymi, "Caritas", Akowcami, Sybirakami, Towarzystwem Miłośników Lwowa, ekologami. Uczestniczyła w rajdach, biwakach, obozach i zlotach. Drużynowy uczestniczył w pracach Komendy Hufca, pełnił funkcję zastępcy Komendanta Hufca, był delegatem na Zjazd Chorągwi i Zjazd ZHP w Zegrzu.

Na jubileusz 10-lecia drużyny wpłynęło szereg listów gratulacyjnych i podziękowań za dotychczasową działalność 139 DH, m.in. od Przewodniczącej ZHP, Naczelnika ZHP, Komendantki Chorągwi i Burmistrza Miasta Jasła.

W roku jubileuszowym 1997 powołano Komitet Organizacyjny Obchodów 10-lecia istnienia Szkoły Podstawowej Nr 9 w Jaśle. Funkcję przewodniczącego pełnił Sławomir Morawski, a w skład weszli przedstawiciele Rady Rodziców, Rady Szkoły, grona pedagogicznego oraz dyrekcji szkoły. 17 października 1997 roku dziesiątą rocznicę istnienia upamiętniło nadanie szkole imienia "Olimpijczyków Polskich", poświęcenie sztandaru oraz wmurowanie okolicznościowej tablicy.

Przekazanie sztandaru dyrektorowi szkoły przez przedstawicieli Rady Rodziców

Ceremonia poświęcenia sztandaru odbyła się w Kościele p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Jaśle, wręczenia sztandaru dyrektorowi szkoły dokonali przedstawiciele Rady Rodziców z jej przewodniczącym Januszem Wilczakiem.

Godło Szkoły stanowią kaganek oświaty i znicz olimpijski - ich płomienie są jednością - co symbolizuje wartości, w których wychowujemy młode pokolenie. Przysięgę, w imieniu społeczności uczniowskiej, złożył chorąży Pocztu Sztandarowego uczeń Mariusz Janowiec. W uroczystości brali udział wybitni sportowcy - olimpijczycy: wiceprezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego - Mieczysław Nowicki, Wiesław Rudkowski i Kazimierz Maranda.

Podniosły nastrój uroczystości nadano przez odśpiewanie po raz pierwszy hymnu szkoły - do słów wiersza Kazimierza Wierzyńskiego "Laur olimpijski" muzykę skomponował nauczyciel muzyki Janusz Budziak.

Dyrekcja szkoły poświęcała dużą uwagę na konsolidację zarówno grona pedagogicznego, jak pracowników administracji i obsługi. Organizowano wiele imprez i spotkań towarzyskich i wycieczek. Dzięki inicjatywie Lucjana Tomalskiego, pracownicy "9-ki" mieli okazję zwiedzić m.in. Wenecję, Wiedeń, Bratysławę, Pragę, Paryż, zamki nad Loarą, Brukselę i Luksemburg.

Na skutek wdrożenia reformy szkolnictwa od 1 września 1999 roku w budynku SP Nr 9 zorganizowano Gimnazjum Nr 2 w Jaśle na dyrektora którego, powołano Jana Kopcia. Funkcję dyrektora SP Nr 9 w Jaśle powierzono Lucjanowi Tomalskiemu, a wicedyrektora Iwonie Zamorskiej. W roku szkolnym 1999/2000 w "wygasającej" SP Nr 9 uczyły się klasy trzecie, czwarte, piąte, szóste i ósme. Większość nauczycieli szkoły zatrudniono w Gimnazjum Nr 2, w następnym roku w szkole pozostało po pięć oddziałów klas piątych i szóstych, zaś w roku szkolnym 2001/2002 szkołę opuścili ostatni absolwenci klas szóstych.

Przez ostatnie dwa lata, aż do zakończenia jej funkcjonowania szkołą kierowała Iwona Zamorska. Do końca istnienia szkoły uczniowie wyróżniali się na terenie miasta, powiatu, a nawet w regionie w konkursach i turniejach.

Spośród licznych sukcesów warto wymienić indywidualne zwycięstwa w Powiatowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Szachach i tytuł "Mistrza Ortografii" jasielskich szkół podstawowych oraz zespołowe zwycięstwa w kategorii szkół podstawowych w XI Turnieju Wiedzy o Jaśle i w Powiatowym Turnieju Wiedzy o Bezpieczeństwie Ruchu Drogowego.

"Dziewiątka" szczyciła się w tym okresie także osiągnięciami sportowymi. Mogą o tym świadczyć sukcesy w Jasielskiej Halowej Lidze Piłki Nożnej dziewcząt szkół podstawowych - rocznik 1989 w sezonie 2001/2002.

Szóstoklasiści z "dziewiątki" byli laureatami konkursów plastycznych organizowanych przez Jasielski Dom Kultury, Młodzieżowy Dom Kultury, Stowarzyszenie Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego, Federację Regionalnych Towarzystw Kultury. Wyróżnili się też w Ogólnopolskim Konkursie Języka Niemieckiego "SPRACHDOKTOR 2002".

31 sierpnia 2002 roku, po piętnastu latach funkcjonowania, nastąpiła likwidacja Szkoły Podstawowej Nr 9 w Jaśle, a jej uniwersalne tradycje i sukcesy są podtrzymywane i rozwijane w Gimnazjum Nr 2.

*** * ***

Wykaz nauczycieli najdłużej pracujących w Szkole Podstawowej Nr 9 w Jaśle w latach 1987-2002.

Dyrektorzy:

Jan Kopeć
(1987-1999)

Lucjan Tomalski
(1999-2000)

Iwona Zamorska
(2000-2002)

Zastępcy Dyrektora (kolejność chronologiczna):
Lucjan Tomalski, Aleksandra Zajdel-Kijowska, Bożena Jureczko, Lidia Firak, Iwona Zamorska, Jolanta Poliwka

Nauczanie początkowe: Wioletta Buglewicz, Łucja Filipek, Lidia Firak, Barbara Gajda, Wioletta Galej, Katarzyna Gustek, Bożena Jureczko, Monika Kasperska, Jolanta Konieczna, Anna Kosiek, Ewa Leśniak, Anna Lewiarz, Jolanta Liszka, Magdalena Majka, Małgorzata Mroczka, Celina Najbar, Halina Nowak, Maria Więcek, Marzena Zadęcka, Iwona Zamorska

Rada Pedagogiczna w jubileuszowym roku szkolnym 1997/98

Religia: ks. Julian Bartnik, ks. Kazimierz Franczak, ks. Aleksander Herba, ks. Stanisław Jamiński, ks. Andrzej Kluz, ks. Piotr Kuźniar, ks. Jerzy Serwoński, Barbara Korzeń, Barbara Myśliwiec
Język polski: Janina Bieleń, Bogna Czajka, Magdalena Dunaj, Renata Goleń, Marta Leśniak, Marta Przetacznik, Małgorzata Reczek, Joanna Setlak, Jolanta Szafarz
Matematyka: Maria Bobik, Marta Dąbkowicz-Błasik, Stefan Juryś, Ewa Korczyńska, Ewa Kosiek, Ewa Kulczak, Bożena Miluk, Jolanta Poliwka, Wojciech Szajna, Leszek Woźniacki
Informatyka: Piotr Korczyński, Wojciech Szajna, Lucjan Tomalski
Język angielski: Agata Hap, Hanna Koś
Język niemiecki: Krystyna Filip
Historia: Elżbieta Barwikowska, Wiesław Hap, Bożena Radwan, Robert Radwan
Biologia: Elżbieta Stolarz, Aleksandra Zajdel-Kijowska, Renata Żołna
Geografia: Jadwiga Banaś, Bożena Dubiel, Małgorzata Forystek
Chemia: Ryszard Goryczka, Barbara Kopeć
Fizyka: Wacław Błasik, Ryszard Goryczka, Piotr Korczyński, Lucjan Tomalski
Plastyka: Jolanta Filip, Antoni Zając

Technika: Bernadeta Dziedzic, Dariusz Koś, Adam Smorul
Muzyka: Janusz Budziak, Barbara Myśliwiec
Wychowanie fizyczne: Dariusz Hap, Robert Hap, Wioletta Hap, Jan Kopeć, Wojciech Kopeć, Grzegorz Kowalski, Antoni Szpak, Małgorzata Trzeciak, Paweł Wickel, Leszek Zduński
Wychowanie fizyczne - rehabilitacja: Joanna Nawracaj, Marta Nocleg-Zduńska
Świetlica: Wirginia Bugajska, Zofia Drwal, Renata Koś, Krystyna Myśliwiec, Renata Pankiewicz, Jolanta Uchman
Oddział "0": Tamara Okońska, Anna Kowalczyk
Biblioteka: Agnieszka Juryś, Stanisława Olech, Małgorzata Zawadzka
Psycholog szkolny: Anna Brudz
Pedagog szkolny: Elżbieta Buglewicz

Opracowała: Łucja Filipek
oraz uczniowie: Paweł Barwikowski
Natalia Książkiewicz
Marzena Zegarowska

ródła:
- *Kronika szkoły,*
- *"10 lat Szkoły Podstawowej Nr 9 w Jaśle im. Olimpijczyków Polskich", przew. red. Wiesław Hap, Jasło 1997*

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 10
IM. MJR. HENRYKA DOBRZAŃSKIEGO
“HUBALA” W JAŚLE

Za panowania Najjaśniejszego Pana Franciszka Józefa I cesarza Austro-Węgier, Cesarsko-Królewska Szkolna Rada Okręgowa w Jaśle przystąpiła do utworzenia szkoły w Brzyszczkach. Utworzenie szkoły datuje się na podstawie dokumentu wydanego przez Wysoką Radę Szkolną w dniu 31 lipca 1876 roku.

Do szkoły przyłączono gminy: Brzyszczki, Gorajowice i Hankówkę oraz obszar dworski.

Pierwszym nauczycielem został Zygmunt Litwiński, który zaprowadził metrykę szkolną. Czytamy w niej, iż 158 dzieci zobowiązano do nauki.

Pod czujnym okiem inspektora VIII rangi Adolfa Szostkiewicza (byłego powstańca styczniowego) uregulowano sprawy terenu mającego należeć do szkoły. W sumie teren szkolny obejmował 2400 metrów kwadratowych, a stał na nim budynek oraz drewutnia. Poświęcenia placówki dokonał ks. prałat Juliusz Paszyński, proboszcz w Jaśle, w obecności starosty Gabryszewskiego oraz inspektora Szostkiewicza. W uroczystości uczestniczyła rodzina Riegerów - właścicieli okolicznych dóbr.

Kronika szkoły z satysfakcją odnotowuje wizytę w Galicji najdostojniejszych arcyksięstwa - Rudolfa i Stefanię w 1887 roku i przedstawia arcyksięcia jako wielkiego przyjaciela oświaty i nauki.

W 1897 roku urodził się w pobliskim Jaśle (a nie w Gorajowicach) Henryk Dobrzański. Ojcem chrzestnym przyszłego majora "Hubala" został ostatni właściciel majątku Gorajowice - Tadeusz Sroczyński. Wiek później Dobrzański zostanie patronem szkoły.

W 1901 roku rodzina Sroczyńskich, przeprowadziła się z Jasła do Gorajowic. Znalazł się tam również Dobrzański. Tu też pobierał pierwsze lekcje jazdy konnej, jako mały chłopiec, a również później przyjeżdżając na wakacje z Krakowa. Wspomina to Lila Dobrzańska, siostra majora.

Tadeusz Sroczyński potwierdził przynależność gruntów należących do szkoły oraz wszedł do Rady Szkolnej, jako osobistość czynnie ją wspierająca.

W dniach od 11 do 16 września 1900 roku przebywał w Jaśle cesarz Franciszek Józef I, który wyjeżdżał w kierunku Krosna na manewry wojskowe. Dzieci tutejszej szkoły brały udział w powitaniu cesarza. Podczas manewrów lekcje nie odbywały się, ponieważ w budynku przebywała część oficerów ze sztabu komendanta garnizonu krakowskiego Alboriego.

Rok 1901 przyniósł reorganizację placówki z jednoklasowej w dwuklasową. Liczba etatów nauczycielskich wzrosła do dwóch.

W 1903 roku gościł w szkole biskup przemyski Józef Pelczar. Spotkał się on z dziećmi i nauczycielami. Do dnia dzisiejszego w Księdze Lustracyjnej widnieje wpis ks. biskupa Pelczara z 19 maja 1903 roku. W czasach nam współczesnych biskup był kanonizowany przez Jana Pawła II.

Pierwsza wojna światowa przyniosła liczne przerwy w funkcjonowaniu szkoły. Budynek był wykorzystywany jako miejsce zakwaterowania, zarówno przez wojska austriackie, jak i rosyjskie. W dniu 23 grudnia 1914 roku szkoła została rozbita ośmioma pociskami. W związku z brakiem właściwych pomieszczeń zajęcia odbywały się w wynajętych salach. Z relacji ówczesnych nauczycieli wynika, że praca z młodzieżą była ciężka, bowiem czasy wojenne sprzyjały niesystematycznej nauce, a uczniowie "byli krnąbrni, uparci i w mowie używali ciągle wyrazów rosyjskich".

W wojnie 1920 roku wzięło udział pięciu ochotników z Brzyszczek (uczniów tutejszej szkoły), między innymi Roman Kula, który walczył w bitwie warszawskiej.

Odbudowa szkoły rozpoczęła się w sierpniu 1920 roku, z inicjatywy naczelnika gminy Piotra Juszczyka i kierownika placówki Jakuba Kuli.

W trakcie odbudowy w dniu 6 września 1921 roku wmurowano łuskę z pocisku, który zniszczył w 1914 roku ten budynek. Pamiątka ta pozostała w murach szkoły do dnia dzisiejszego.

W 1925 roku szkołę przemianowano na trzyklasową oraz utworzono bibliotekę, która na początku liczyła 34 książki. Zachowały się wszystkie przedwojenne orzeczenia organizacyjne dla szkoły w Brzyszczkach wydawane przez inspektorów szkolnych Rady Szkolnej Powiatowej w Jaśle. Podnosiły one niewątpliwie rangę szkoły.

Lipiec 1929 roku przynosi wizytę prezydenta Ignacego Mościckiego w Jaśle. Mieszkańcy Brzyszczek wybudowali specjalną bramę wjazdową według projektu kapitana Mariana Sroczyńskiego. W imieniu szkoły gościa witała uczennica Anna Juszczyk. Prezydent odjechał w stronę Jasła w otoczeniu banderii chłopskiej.

Od sierpnia 1931 roku obowiązki kierownika szkoły sprawował Stanisław Józefowicz. Dotychczas pełnił on funkcję nauczyciela szkoły powszechnej w Kołaczycach. Podjął się remontu szkoły współpracując z przewodniczącym Rady Szkolnej Janem Górniakiem. Utrwalił się w pamięci jako badacz kultury ludowej i autor m.in. monografii "Brzyszczki wieś powiatu jasielskiego". Notuje się w tym czasie, że biblioteka liczyła 294 książki.

Środowisko szkolne włączało się w życie wsi. W maju 1933 roku kierownik szkoły Stanisław Józefowicz i naczelnik gminy Jan Górniak zmobilizowali mieszkańców Brzyszczek do rozpoczęcia budowy Domu Ludowego. Rok 1934 godny jest odnotowania ze względu na wybudowanie trzeciej sali lekcyjnej, przy wydatnej pomocy gospodarza Władysława Brągla.

Lata 1938-1939 zasługują na uwagę chociażby z tego powodu, że groźba nadchodzącej wojny była odczuwalna. Uczniowie zorganizowali zbiórkę na Fundusz Obrony Narodowej oraz Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej. Społeczność wykazała się wielką ofiarnością.

Rok szkolny 1939/1940 rozpoczął się z opóźnieniem w związku z wybuchem II wojny światowej. Brzyszczki zostały zajęte przez oddziały Wehrmachtu 8 września1939 roku. Od tej pory kadra nauczycielska wymagała każdorazowego zatwierdzenia przez władze niemieckie. Zachował się dokument z 25 sierpnia 1940 roku nr 1142/40, gdzie Schulinspektor der Aufsichtsbezirk Jasło I dokonuje powyżej opisanej czynności. Okupant odnosił się do szkoły niechętnie. Społeczność szkolna była potrzebna przede wszystkim do zbierania ziół i starzyzny.

W 1941 roku w szkole stacjonowało wojsko niemieckie przygotowujące się do najazdu na Związek Radziecki. Egzystencja uczniów i nauczycieli była utrudniona, nauka odbywała się z przerwami. W czasie okupacji zabroniono nauczania historii, geografii, a język polski ograniczono do minimum. Dzieci klas starszych korzystały z miesięcznika "Ster". Rok 1944 przyniósł wysiedlenie ludności Brzyszczek w kierunku Biecz - Gorlice.

W wyniku działań wojennych 1944/1945 budynek szkoły został mocno uszkodzony, sprzęt szkolny zrabowany.

Naukę dla klas I-VII powtórnie rozpoczęto w lutym 1945 roku. Obowiązywały programy z 1939 roku. Po raz pierwszy pojawiły się kółka przedmiotowe (kółko recytatorskie i kółko artystyczne). W 1952 roku uczniowie odnieśli sukces na szczeblu powiatu w Igrzyskach Zimowych, a także w Powiatowym Konkursie Czytelniczym. Na uwagę zasługuje pomoc sołtysa Wojciecha Juszczyka, który przeprowadził remont budynku szkolnego latem 1953 roku. Natomiast jesienią 1953 roku, w związku z elektryfikacją wsi, również w oknach szkoły zapaliło się światło.

W 1958 roku obowiązki kierownika szkoły objął Edward Misiołek. W szkole uczyło się wówczas 137 uczniów. Już w 1962 roku przystąpiono do rozbudowy szkoły w kierunku południowym. Wykopy pod fundamenty

wykonali mieszkańcy Brzyszczek i Gorajowic, a roboty prowadził Zakład Remontowo-Budowlany z Gorajowic. Oddano do użytku 5 sal lekcyjnych i mieszkanie służbowe. Jednocześnie w starej części szkoły wstawiono nowy parkiet i pomalowano klasy, poszerzyła się oferta edukacyjna placówki o kółka zainteresowań kinotechniczne, plastyczne i historyczne. Od 1970 roku zorganizowano przy szkole oddział przedszkolny. W 1974 roku jedna z nauczycielek - Zofia Misiołek w uznaniu zasług otrzymała nagrodę Ministra Oświaty. Na bieżąco uzupełniano bazę dydaktyczną szkoły.

W dniu 1 lutego 1977 roku wieś Brzyszczki została włączona w granice miasta, a szkoła otrzymała numer porządkowy 10. Jednocześnie otrzymano pomoce naukowe przewidziane programem - telewizor, rzutniki, adapter, mapy. Jedną z ostatnich inwestycji wykonaną przez Edwarda Misiołka, przed przejściem na emeryturę, był remont pieców kaflowych.

W 1984 roku obowiązki dyrektora objął Karol Siekierzyński. Sporą inwestycją, która została wówczas wykonana były nowe, estetyczne ubikacje. Dużo energii włożył dyrektor w otoczenie posesji szkoły ogrodzeniem, które okazało się na tyle trwałe, że zabezpiecza posesję szkoły do dzisiaj. Systematycznie wzbogacano księgozbiór szkolny. Osiągnął on liczbę 4000 książek. W nowe pomoce naukowe została zaopatrzona pracownia biologii, fizyki i chemii.

Na ten czas datuje się zdobycie przez szkołę 5 komputerów w jednym z konkursów. To ważne wydarzenie, bowiem komputery staną się zalążkiem przyszłej pracowni komputerowej.

W 1991 roku obowiązki dyrektora objął Leszek Znamirowski. Z kart kroniki szkolnej wynika, iż nie można było liczyć na dofinansowanie z budżetu, a szkoła otrzymała pomoc od Zakładów Gamrat oraz Przedsiębiorstwa Budownictwa Remontowego. Sporą pomoc uzyskała placówka dzięki współpracy z Komitetem Rodzicielskim i jego przewodniczącą Grażyną Górniak.

Rok 1992 przyniósł przekazanie mieszkania służbowego na potrzeby szkoły. Urządzono tam oddział przedszkolny oraz pracownię komputerową. Pomieszczenie na dolnym parterze przeznaczono na tymczasową salkę gimnastyczną. Coroczne remonty pieców kaflowych były bardzo uciążliwe toteż biuro projektowe “Proinż” otrzymało zlecenie od Komitetu Rodzicielskiego na wykonanie projektu instalacji centralnego ogrzewania w szkole. Następnie Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych

i Sanitarnych przystąpiło do wykonania tej inwestycji. Rozruch miał miejsce 11 października 1993 roku. Fundusze szkoła otrzymała od ówczesnego kuratora Eugeniusza Dryki oraz burmistrza Jasła Andrzeja Kachlika, a także Rady Osiedla Brzyszczki. Jednakże największą pomoc placówka uzyskała od radnego Józefa Bosaka, który mimo iż miasto nie przejęło jeszcze placówek oświatowych interesował się żywotnymi sprawami szkoły.

W 1994 roku ubikacje otrzymały nowe pokrycie dachowe, a w 1996 roku dokonano kompleksowego remontu szkolnego dachu oraz zamontowano nową instalację odgromową. Ta spora inwestycja była możliwa dzięki skutecznemu poparciu radnego Stanisława Kwarcianego. Radny ten wielokrotnie pozyskiwał fundusze dla szkoły również na sprawy drobniejsze - zakup sprzętu sportowego, książek do biblioteki oraz map, dał się zauważyć jako osoba wyraźnie sprzyjająca szkole i środowisku.

Począwszy od 1992 roku systematycznie odbywała się wymiana stolarki okiennej i drzwiowej w budynku szkolnym.

W kwietniu 2001 roku dzięki życzliwości Haliny Juszczyk oraz Andrzeja Juszczyka usunięto w MPGK ostatnie przeszkody dotyczące kanalizacji przyszłej sali gimnastycznej, a w czerwcu na posesję szkoły wjechały ekipy firmy "Mitex" i rozpoczęły budowę zamierzonej inwestycji.

Sala gimnastyczna - stan na dzień 18 lipca 2000 roku

Sala jest budynkiem zrealizowanym w systemie lekkiego szkieletu stalowego z zapleczem. Ma powierzchnię 517 metrów kwadratowych. Gotowy projekt zaadoptował na nasze potrzeby "Proinż" pod kierownictwem inżyniera Tadeusza Junaka.

Sala gimnastyczna - stan na dzień 10 sierpnia 2000 roku

Na sprawy bezpieczeństwa grających w piłkę wielokrotnie zwracał uwagę inspektor bhp Władysław Henzel. Dlatego podjęto decyzję o likwidacji linii niskiego napięcia nad boiskiem szkolnym (1998 r.) oraz wyrównaniu powierzchni boiska (1999 r.). To zresztą jedyne boisko na terenie osiedla Brzyszczki. W 2000 roku szkołę podłączono do kolektora miejskiego. Celem polepszenia jakości wody w szkole, w maju 2001 roku zamontowano filtr i lampę bakteriobójczą.

Życie szkoły przede wszystkim tworzą uczniowie. Starsi uczniowie już w 1996 roku rozpoczęli zajęcia z informatyki. Uwagę przyciągają udokumentowane dyplomami, nagrodami sukcesy uczniów, a przez to i nauczycieli w konkursach polonistycznych, recytatorskich, ekologicznych, plastycznych, muzycznych, sportowych, matematycznych, alfikach, kangurach, historycznych. My piszący te słowa szczególnie cenimy sobie udział w Turniejach Wiedzy o Regionie Jasielskim, a także w Turniejach

Wiedzy o Jaśle, gdzie zajmowaliśmy od kilku lat na szczeblu powiatu medalowe pozycje. Uczestniczymy też w rozgrywkach Halowej Ligi Piłki Nożnej.

W trakcie naszego sześcioletniego pobytu w szkole do innej parafii odszedł ks. Marian Gwizdak. Zapamiętaliśmy go jako kapłana, który uważał, że zadaniem Kościoła jest działać tak, żeby ludziom wokół żyło się lepiej, godniej. Ks. Gwizdak nie tworzył dystansu, pamiętamy go jako człowieka bezpośredniego, potrafiącego znaleźć z każdym uczniem wspólny język.

Mimo, iż szkoła liczy sobie już 125 lat, nie miała własnego patrona. Po konsultacjach z Radą Rodziców, Radą Pedagogiczną oraz Samorządem Uczniowskim podjęto decyzję o nadaniu szkole imienia majora Henryka Dobrzańskiego - "Hubala". Wśród uczniów rozstrzygnięto konkurs na biografię patrona szkoły, który wygrała Katarzyna Szudy.

W dniu 12 października 1999 roku odbyły się uroczystości związane z nadaniem szkole imienia. Po uroczystej mszy świętej przeprowadzonej przez księży - Mariana Gwizdaka oraz Jerzego Paradysza w budynku placówki burmistrz Andrzej Czernecki odsłonił pamiątkową tablicę. Natomiast prezes Jasielskiego Koła Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Zygmunt Kachlik umieścił w gablocie pamiątkowe medale związane z patronem szkoły. W uroczystościach uczestniczyła m.in. Kazimiera Modrzejewska, żona podpułkownika Józefa Modrzejewskiego, komendanta Obwodu AK Jasło. Dyrektor szkoły z satysfakcją odnotował fakt, że w uroczystości wzięli udział również emerytowani nauczyciele oraz byli dyrektorzy szkoły Edward Misiołek i Karol Siekierzyński. Uroczystość została sfinansowana dzięki rozprowadzeniu przez Radę Rodziców symbolicznych cegiełek.

Współpraca z niespożytej energii człowiekiem Zygmuntem Kachlikiem zaowocowała nawiązaniem kontaktów z polsko - kanadyjską Fundacją Teresy i Zdzisława Knobel. Powstał Społeczny Komitet Fundatorów Sztandaru, w skład którego weszli: Stanisława Gaborska, Janusz Frużyński, Zygmunt Kachlik. Fundacja w kwietniu 2000 roku przekazała nam sztandar, który dyrektor szkoły osobiście odebrał w Warszawie.

Uroczystość poświęcenia sztandaru miała miejsce 21 września 2000 roku. W budynku szkoły obserwowaliśmy wbijanie pamiątkowych gwoździ do sztandaru. Gościliśmy wiele dostojnych osób, przedstawicieli rodziców, nauczycieli, przedstawicieli władz, a także wnuka ostatniego właściciela majątku Gorajowice - Zbigniewa Sroczyńskiego, spokrewnionego z Dobrzańskimi. Dzięki niemu zapoznaliśmy się bliżej z postacią naszego patrona.

Sztandar Szkoły Podstawowej nr 10 w Jaśle po modyfikacjach dokonanych przez nauczyciela szkoły - Dorotę Znamirowską i prezesa Koła ŚZŻAK w Jaśle Zygmunta Kachlika w dniu 6 października 1999 roku, a z dodatkowym napisem w otoku: “Bóg, Ojczyzna, Nauka, Cnota”.

Część artystyczną obydwu imprez przygotowali nauczyciele - Lucyna Kuźniarska, Adam Rozmund, Anna Toporowicz, Dorota Znamirowska. Dużą pomoc od strony organizacyjnej uzyskaliśmy od przewodniczącej Rady Rodziców - Stanisławy Gaborskiej oraz rodziców wchodzących wówczas w skład Rady. Wyrazy uznania za perfekcyjne przygotowanie tych imprez należą się również uczniom uczestniczącym w tych uroczystościach.

Od 1 kwietnia 2000 roku zaczęła funkcjonować w szkole świetlica socjoterapeutyczna. Początkowo prowadzona panią Jadwigę Ziemak społecznie, a później już w ramach stałych zajęć. Świetlica stała się kolejnym cennym atutem dla naszej placówki i wzbogaciła uczniowską egzystencję o nowe formy nauki i zabawy.

W dniu 31 lipca 2001 roku minęło 125 lat od powstania szkoły. Opisaną przez nas historię oparliśmy na kronice szkoły, księdze lustracyjnej, dokumentach archiwalnych, relacjach osób związanych ze szkołą, fragmentach opracowania "125 lat Szkoły Podstawowej nr 10 w Jaśle" (autorstwa L. Znamirowskiego).

Opracowali: Leszek Znamirowski
oraz uczniowie: Sylwia Adamkiewicz
Michał Piątek

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 11
IM. STEFANA KARDYNAŁA WYSZYŃSKIEGO
W JAŚLE

Dnia 4 września 1967 roku została uroczyście otwarta Szkoła Podstawowa na osiedlu Zakładów Chemicznych "Gamrat". Szkołę tę otwarto dzięki staraniom Dyrekcji Rady Zakładowej i Rady Robotniczej Zakładów Chemicznych w porozumieniu z Wydziałem Oświaty w Jaśle. Zorganizowano tę placówkę z myślą o dzieciach pracowników zakładu, zamieszkałych na osiedlu przyzakładowym. Nazwa tej szkoły brzmiała: *Szkoła Podstawowa Nr 2 w Krajowicach*. Obejmowała klasy od I do IV, uczyło trzech nauczycieli. Zgodnie z planem rozwoju w następnych latach szkoła miała się przekształcić w szkołę ośmioklasową. Kierownikiem szkoły została Franciszka Brączyk, nauczycielami byli: Czesława Jurkowska, Stanisława Kołodziej. Szkoła początkowo liczyła 75 uczniów. Nauka odbywała się na dwie zmiany. Baza lokalowa była niewystarczająca, podobnie jak zaopatrzenie w sprzęt. Po uzgodnieniu pomiędzy Wydziałem Oświaty, a Dyrekcją tutejszych Zakładów wyposażeniem szkoły w potrzebny sprzęt zająć się miał zakład, zaś Wydział Oświaty zaopatrzyć w pomoce naukowe. Na koszt Zakładu odremontowano pomieszczenia na szkołę w budynku Zasadniczej Szkoły Przyzakładowej. Szkoła mogła korzystać z dużej sali byłego kina "Chemik" przystosowanej przez Szkołę Zasadniczą jako sala gimnastyczna. Istniały następujące organizacje: Uczniowski Samorząd Szkolny, Szkolne Koło Polskiego Czerwonego Krzyża, Szkolne Koło Szkolnej Kasy Oszczędności.

Od roku 1968 kierownikiem szkoły mianowanym przez Wydział Oświaty została Czesława Jurkowska, która pozostała na tym stanowisku do roku szkolnego 1975/76. W roku 1976 placówka została zamknięta, a uczniowie przeniesieni do Szkoły Podstawowej Nr 3 w Jaśle. Do roku 1987 dzieci dojeżdżały do tej szkoły. Staraniem Wydziału Oświaty w Jaśle, Szkoły Podstawowej Nr 3, mieszkańców osiedla "Gamrat", Dyrekcji Zakładu Tworzyw Sztucznych została otwarta filia Szkoły Podstawowej Nr 3 na osiedlu "Gamrat" w dniu 1 września 1987 roku. Szczególnie duży wkład pracy w organizowanie nowej placówki oświaty i przygotowanie bazy materialnej włożył ówczesny przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego Szkoły Podstawowej Nr 3 w Jaśle Stanisław Piśmienny.

Kierownikiem tej placówki została mianowana Stanisława Kurek a skład Rady Pedagogicznej stanowiły: Władysława Żydek, Dorota Reczek, Irena Hendzel-Wojtanowska, Czesława Jurkowska.

Rozpoczęcie roku szkolnego 1988/89 było tym radośniejsze, iż szkoła z filii Szkoły Podstawowej Nr 3 w Jaśle stała się szkołą samodzielną o nazwie: *Szkoła Podstawowa Nr 11 w Jaśle* z klasami I-VI, a w latach następnych I-VIII.

Dyrektor Stanisława Kurek i Stanisław Piśmienny

Pierwsza kadra pedagogiczna

Tego ważnego aktu otwarcia nowej samodzielnej placówki oświatowej dokonały władze oświatowe i dyrekcja Zakładu Tworzyw Sztucznych Gamrat "ERG". Kadra nauczycielska zwiększyła się do jedenastu osób. W szkole pracowali także lekarze, higienistka, woźna, dwie sprzątaczki. W roku 1990 dołączyło do kadry pedagogicznej kolejnych dziewięciu nauczycieli. W tym też roku został wprowadzony do nauczania język angielski jako przedmiot obowiązkowy oraz nowa skala ocen 1-6. W 1991 roku pierwszy raz mury naszej szkoły opuściła klasa ósma. Od grudnia 1992 roku w szkole dzięki pomysłom uczniów i przy pomocy Zakładu Tworzyw Sztucznych "Gamrat" zaczęła wychodzić gazetka "Jedenastka". Ma ona charakter informacyjno-rozrywkowy, zawiera informacje o bieżących wydarzeniach szkoły, wywiady z nauczycielami i innymi ciekawymi ludźmi, humor, krzyżówki, zachęca do brania udziału w konkursach i olimpiadach. Jest ona chętnie czytana zarówno przez uczniów, jak i nauczycieli. Od roku szkolnego 1993/94 przydzielony został w naszej szkole etat zastępcy dyrektora, stanowisko to objęła Maria Hap. W roku 1998 na emeryturę odeszła dyrektor Stanisława Kurek i jej zastępca Maria Hap.

Od roku szkolnego 1998/99 dyrektorem szkoły w wyniku konkursu został Jerzy Gajda a zastępcą Teresa Fortuna.

Odsłonięcie i poświęcenie tablicy pamiątkowej

31 maja 2001 roku odbyła się w szkole uroczystość nadania imienia Stefana Kardynała Wyszyńskiego, wielkiego syna Narodu Polskiego, którego życie i działalność wywarły ogromny wpływ na polską historię, kulturę, duchowość i myśl społeczno-polityczną XX wieku.

Tablica pamiątkowa poświęcona Prymasowi Tysiąclecia Stefanowi Kardynałowi Wyszyńskiemu

Uroczystość zaszczycili swą obecnością: biskup Edward Białogłowski, burmistrz miasta Jasła Andrzej Czernecki, marszałek Województwa Podkarpackiego Bogdan Rzońca, przedstawiciele Powiatu i Miasta.

Działalność dydaktyczno-wychowawcza

Dzieci są bardzo ciekawe świata i nauczyciele pracujący w Szkole Podstawowej Nr 11 starają się wzmacniać tę naturalną u uczniów ciekawość. Stąd więc mnogość różnorodnych imprez, które organizują pedagodzy wraz z różnymi organizacjami działającymi na terenie szkoły. Pozwalają one uczniom poznać wiele ciekawych miejsc, ludzi, zajęć, rozwijać zainteresowania czy w sposób pożyteczny spędzać czas.

Życie szkoły bardzo wzbogaca działalność istniejących w niej

organizacji. Stanowią one integralną część naszej szkoły. Skupiają one uczniów, którzy działając w nich mogą rozwijać własne zainteresowania, a także wykonywać prace dla lokalnej społeczności.

Prężną działalnością wyróżniał się w szkole Związek Harcerstwa Polskiego. Do głównych zadań harcerek należała między innymi: opieka nad żołnierskimi grobami i zabytkami znajdującymi się w pobliżu szkoły. Brały udział w ogólnoświatowej akcji "Sprzątanie świata". Niebywałą atrakcją dla harcerek był Rajd Szlakami Miejsc Pamięci Narodowej, gdzie wykazały się one bogatą wiedzą z zakresu historii walk z okupantem na Ziemi Jasielskiej z czasów II wojny światowej. Znakomicie orientowały się w otoczeniu, poznały osobliwości swojej okolicy. Aby poszerzyć swoją wiedzę i umiejętności harcerskie, dziewczęta brały udział w zajęciach Szkoły Małej Kadry. Doskonaliły tam kunszt harcerski oraz ubiegały się o patent zastępowego. Harcerki spotykały się na zbiórkach drużyny, zdobywały sprawności. Uczestniczyły w dziele przekazywania Światła Betlejemskiego oraz we wszystkich imprezach organizowanych przez Komendę Hufca w Jaśle i odnosiły sukcesy. Nasze harcerki wykazały się też talentem aktorskim zdobywając wyróżnienie w konkursie Małych Form Artystycznych. Brały także udział w Olimpiadzie Sportowej. Z kolei zuchy, skupiające dzieci z klas I - III, pomagały w przygotowywaniu różnych imprez szkolnych.

Od 1987 roku istnieje w SP Nr 11 klub "Wiewiórka". Zrzesza wszystkich uczniów klas I - III. Celem tej organizacji jest:

- propagowanie oświaty zdrowotnej poprzez filmy, plakaty, ulotki, prelekcje, pogadanki;
- kształtowanie właściwych nawyków higienicznych stanowiących warunek ochrony własnego zdrowia;
- pobudzanie uczniów do spędzania wolnego czasu w sposób racjonalny;

Co roku uczniowie klas pierwszych biorą udział w konkursie stomatologicznym "Start", "Cel", "Śnieżnobiały Uśmiech". Wszyscy uczniowie klas I - III oglądają filmy na temat codziennej higieny i zapobiegania podstawowym chorobom. Chętnie przygotowują gazetki, albumy, gry planszowe oraz biorą udział w konkursach plastycznych. W ramach klubu opiekun wspólnie z uczniami przygotowuje teatrzyki: "Baba Jaga u dentysty", "Zdrowym być" - dla rówieśników z klas młodszych i przedszkolaków. Od 2000 roku problematykę klubu poszerzono o tematykę autorskiego programu zdrowotnego.

Szczegółowe treści przedstawiają się następująco:
1. Higiena osobista i otoczenia
2. Bezpieczeństwo i pierwsza pomoc
3. Żywność i żywienie
4. Aktywność ruchowa w czasie pracy, wypoczynku i czasu wolnego
5. Życie bez nałogów

Zajęcia odbywają się w atmosferze akceptacji, wzajemnego zaufania, poczucia bezpieczeństwa. Stosowane są metody aktywne i zabawy, które pozytywnie wpływają na psychikę dziecka. Opiekunką klubu była Anna Nocleg, a od 1994 roku funkcję tę pełni Helena Maziarz.

Działa również Szkolne Koło Polskiego Czerwonego Krzyża. Jego pracy w latach 2000-2002 towarzyszyło hasło "Pomagamy potrzebującym - bądź z nami". Praca koła polega na odwiedzaniu osób samotnych i starszych (4 osoby). Przeprowadzono zbiórki kwestorskie, za zebrane pieniądze kupiono drobne upominki i słodycze. Członkowie wraz z zarządem własnoręcznie wykonali stroiki, kartki świąteczne oraz kwiaty. Z okazji Świąt Bożego Narodzenia, Dnia Babci i Dziadka oraz Świąt Wielkanocnych członkowie Polskiego Czerwonego Krzyża odwiedzali te osoby, składając życzenia, wręczając upominki i słodycze. Spotykali się z dużą życzliwością, wdzięcznością ze strony tych osób. Byli również częstowani ciastkami i herbatą oraz zapraszani do dalszych odwiedzin. Prowadzili ciekawe rozmowy na temat życia szkoły. Opiekunem koła jest Maria Kardaś.

Szkolne Koło Oszczędzania działa w szkole od 1988 roku. Początkowo skupiało uczniów klas I - VIII, obecnie członkami Szkolnej Kasy Oszczędności są uczniowie klas I - VI. Opiekunem tej organizacji początkowo była Maria Hap, obecnie funkcję opiekuna pełni Izabela Skóra.

Celem organizacji jest:
- wdrażanie dzieci do oszczędności
- samodzielne gromadzenie funduszy na wycieczki i inne formy wypoczynku
- kształtowanie przekonania o możliwości samodzielnego zdobywania pieniędzy poprzez własne prace (zbiórka surowców wtórnych, organizowanie loterii fantowej, prowadzenie sklepiku)

Co roku uczniowie biorą udział w Ogólnopolskim Konkursie Oszczędzania organizowanym przez PKO Bank Polski pod hasłem "Dziś oszczędzam w SKO jutro w PKO".

Organizuje się również apele na temat oszczędzania, w trakcie których

uczniowie otrzymują prezenty oraz nagrody ufundowane przez Powszechną Kasę Oszczędności oraz zakupione za kwotę uzyskaną z oprocentowania oszczędności. Opiekun przygotowuje i aktualizuje gazetkę szkolną w celu zachęcania uczniów do systematycznego oszczędzania. Uczniowie należący do SKO biorą udział w imprezach organizowanych przez PKO m.in. (rajd w Krempnej, spotkanie karnawałowe w Młodzieżowym Domu Kultury, konkurs plastyczny pt. "Z PKO do Nagano", "Z PKO do Sydney". Imprezy te pozytywnie wpływają na działalność SKO w szkołach.

Na terenie szkoły od roku 1993 działa zespół instrumentalny, w skład którego wchodzi 12 osób. Uczniowie grają na dzwonkach, metalofonach, ksylofonie, keybordzie oraz instrumentach perkusyjnych. Repertuar tworzą znane melodie popularne oraz fragmenty muzyki poważnej. Zespół w swoim dorobku posiada nagrodę za zajęcie II miejsca w wojewódzkim przeglądzie zespołów instrumentalnych. Opiekunem zespołu jest Renata Stęgowska.

Od pięciu lat czyli od 1997 roku istnieje w szkole Ognisko Misyjne. Gromadzi dzieci z klas III - VI. Opiekunem jest Małgorzata Szarek. Dzieci z Ogniska Misyjnego przygotowują nabożeństwa różańcowe i wielkopostne o tematyce misyjnej. Biorą udział w spotkaniach z misjonarzami, którzy odwiedzają naszą parafię, wysyłają życzenia świąteczne do misjonarzy z różnych stron świata. Na spotkaniach uczniowie czytają prasę misyjną, piszą listy do misjonarzy. Co roku przygotowują akademię z okazji Objawienia Pańskiego.

Podobnie, jak w innych szkołach, tak i w SP Nr 11 działa Samorząd Uczniowski. Współpracuje on z dyrekcją szkoły i gronem nauczycielskim. Uczniowie działający w samorządzie prowadzą gazetkę szkolną "Jedenastka", zbierają materiały na akademie szkolne, pomagają koleżankom i kolegom mającym problemy w nauce, przygotowują wraz z nauczycielami Dzień Sportu, Dzień Dziecka i inne imprezy szkolne.

W październiku 2000 roku powstał w szkole Klub "Ekolog". Członkami klubu są uczniowie klas V i VI, rozmawiają na temat zagrożeń dotyczących środowiska naturalnego nie tylko w miejscu zamieszkania, ale również poza obrębem naszej miejscowości. Członkowie klubu rozszerzają swoją działalność pisząc między innymi o swojej działalności i problemach ich nurtujących do czasopism zajmujących się problemami dotyczącymi ochrony środowiska (np. "Eko-świat"), wydają dwie gazetki "Stokrotka" i "Przyjaciele Ziemi",

w których uświadamiają uczniów o zagrożeniach ekologicznych, piszą ciekawe artykuły o zwierzętach, roślinach lub zjawiskach meteorologicznych. Przeprowadzają wywiady ze znanymi ludźmi np. z burmistrzem Jasła Andrzejem Czerneckim i Marią Lignar, kierownikiem Wydziału Ochrony Środowiska. Opiekunem klubu "Ekolog" jest Teresa Fortuna.

Od 2000 roku działa Szkolne Koło Teatralne. Biorą w nim udział uczniowie od IV do VI klasy. Chętnie uczestniczą w zajęciach, które rozwijają ich zdolności artystyczne (aktorskie, interpretacyjne, plastyczne), bawią i uczą rozumienia tekstu i rozszerzają zainteresowania humanistyczne. Każdego roku uczestnicy prezentują przedstawienia na terenie szkoły i poza szkołą (np. w Jasielskim Domu Kultury). Sami wykonują kostiumy i dekoracje, aranżują muzykę i aktywnie angażują się w organizowanie przedstawień. W roku szkolnym 2000/2001 zostało zaprezentowane przedstawienie pt.: "Jak Wiosna Komara uratowała", a w bieżącym roku komediowe przedstawienie pt.: "Kopciuszek 2002". Opiekunką SKT jest Barbara Piech.

Przedstawienie teatralne Szkolnego Koła Teatralnego pt. "Kopciuszek 2002"

Ponadto uczniowie biorą czynny udział w życiu szkoły, organizowane są rajdy rowerowe i piesze, pozwalające poznać dzieciom swój region, jeżdżą na wycieczki szkolne, na przedstawienia teatralne, na koncerty muzyczne.

Nauczyciele organizują wiele wycieczek po okolicy aby uczniowie lepiej poznali swoje miasto. Celem tych wypraw są budowle świeckie i sakralne, cmentarze, jak również i Muzeum Regionalne w Jaśle. Uczniowie uczestniczą w konkursach o Ziemi Jasielskiej, do których przygotowuje ich Danuta Pociask na zajęciach Koła Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego. Działa ono od roku 1999.

Nauczyciele pracujący w szkole starają się, by uczniowie wykorzystali szansę wszechstronnego rozwoju, by mogli znaleźć dla siebie takie zajęcie, w którym czują się najlepiej.

Kadra pedagogiczna w roku szkolnym 2000/2001

"Świetlica - nasz drugi dom"

Znaczna część dzieci i młodzieży nie uzyskuje odpowiedniego wsparcia ze strony rodziców i rówieśników, są zdane na siebie. Dlatego ważne jest, aby towarzyszyć dzieciom w ich rozwoju, uczyć nawiązywania dobrych kontaktów z rówieśnikami, pokazywać pozytywne sposoby rozwiązywania konfliktów, uczyć samoakceptacji i wiary we własne siły. Umiejętności te sprzyjają samodzielnemu pokonywaniu trudności i radzeniu sobie w ciężkich sytuacjach.

Miejscem na terenie szkoły, gdzie uczniowie mogą uzyskać pomoc wychowawczą, dydaktyczną, psychologiczną i materialną, rozwijać swoje zainteresowania, uzdolnienia oraz ciekawie spędzić czas wolny jest świetlica socjoterapeutyczna, która powstała w roku szkolnym 1998/99. Głównym celem działalności świetlicy jest poszukiwanie takich form oddziaływania na dzieci, które umożliwiają rozwój ich osobowości, a także ułatwiają im budowanie przyjacielskich relacji. Podstawowymi formami pracy są: zajęcia w kole, zajęcia teatralne, plastyczno-techniczne, gastronomiczne i socjoterapeutyczne. Kierownik świetlicy Anna Madejczyk utrzymuje kontakt z Poradnią Pedagogiczno-Psychologiczną w Jaśle, a wspólnie z Haliną Dubiel, pracownikiem poradni prowadzi zajęcia socjoterapeutyczne z grupą uczniów klas V - VI. Zajęcia prowadzone metodami psychoaktywnymi poprzez zabawę i sytuacje zadaniowe, rozwijają umiejętności interpersonalne, dostarczają doświadczeń umożliwiających zmianę sądów o sobie i innych, uczą nowych sposobów zachowania i dają możliwość odreagowania emocjonalnego. W trakcie zajęć przekazywane są informacje odnośnie problemów związanych z alkoholem, narkotykami. Tradycją świetlicy stało się coroczne przygotowywanie przedstawień teatralnych dla uczniów i rodziców oraz dzieci z pobliskiego przedszkola.

Kierownik świetlicy A. Madejczyk i wychowawca M. Olszówka z wychowankami

Wychowawca świetlicy Magdalena Olszówka prowadzi kółko plastyczne. Pod jej kierunkiem dzieci biorą udział w międzyszkolnych i szkolnych konkursach plastycznych.

Dzieci z rodzin ubogich co roku wspierane są materialnie. Otrzymują paczki ze słodyczami, bezpłatnie wyjeżdżają na basen, do kina, a w porze letniej organizowane są ogniska z pieczoną kiełbasą. W chwilach wolnych uczniowie korzystają z gier stolikowych, oglądają filmy i bajki na wideo, mogą porozmawiać z wychowawcami o swoich radościach i kłopotach.

Sport, rekreacja

W roku szkolnym 1999/2000 został powołany do działalności Międzyszkolny Klub Sportowy "Gamracik". Celem klubu jest popularyzacja i rozwój piłki nożnej oraz stałe podnoszenie poziomu sportowego poprzez zabezpieczenie jego członkom odpowiednich warunków do uprawniania sportu. Prezesem Klubu jest Tomasz Przybyłowicz, a trenerem Mariusz Maczuga. Opiekunowie klubu organizują różnego rodzaju zawody i imprezy oraz uczestniczą w krajowym systemie współzawodnictwa sportowego i innych lokalnych zawodach sportowych, prowadzą sekcję piłki nożnej i nieustannie podnoszą poziom sportowy a także troszczą się o wysoki poziom moralny zawodników. Jest to organizacja, która zrzesza młodych sportowców naszej szkoły. Odnoszą oni znaczące sukcesy. I tak młodzi adepci piłki nożnej zdobyli m.in.: I miejsce w IX Halowym Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Prezesa Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Krośnie; I miejsce w I Turnieju o Puchar Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 4 w Jaśle; I miejsce w II Powiatowej Spartakiadzie Sportowej; II miejsce w II Rundzie Turnieju "Liga Piłkarska Coca Cola Cup"; II miejsce w V Halowym Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Burmistrza Miasta Jasła. W Ogólnopolskim Turnieju Piłki Nożnej im. Marka Wielgusa uczniowie naszej szkoły zajęli I miejsce w finale okręgu i tym samym zakwalifikowali się do półfinału Mistrzostw Polski.

W szkole prowadzone są zajęcia rekreacyjno-sportowe dla uczniów klas IV - VI. Głównym celem tych zajęć jest upowszechnianie sportu wśród dzieci, włączenie do czynnej rekreacji, rozwijanie sprawności fizycznej i aktywności sportowej. Prowadząca zajęcia Sylwia Staniszewska-Kozioł przygotowuje uczniów do organizowania i prowadzenia wszelkich form zawodów sportowych w ciągu roku szkolnego, podczas ferii zimowych i wakacji.

Prezes "Gamracika" T. Przybyłowicz, trener M. Maczuga, wiceprezes M. Myśliwiec z drużyną

Ponadto prowadzone są ćwiczenia doskonalące technikę gier zespołowych, głównie piłki nożnej, siatkówki i koszykówki. Organizowane są pogadanki na temat zawodów sportowych, roli i postawy zawodników, a także kibiców. Na zajęciach tych dzieci słabo rozwinięte ruchowo mogą podnosić swoje umiejętności. W ramach zajęć przygotowano dziewczęta z klas IV - VI do udziału w Halowym Turnieju Piłki Nożnej Dziewcząt zorganizowanym przez MOSiR Jasło i Urząd Miasta Jasła. Dziewczęta w trzynastoosobowym składzie zajęły IV miejsce.

Ze względu na dużą liczbę dzieci z wadami postawy prowadzone są zajęcia korekcyjno-kompensacyjne. Uczęszczają na nie uczniowie z klas I - III. Zajęcia te mają na celu skorygowanie istniejących zaburzeń postawy i niedopuszczanie do powstawania wad postawy ciała, wyrobienie u dzieci nawyku prawidłowej postawy ciała we wszystkich sytuacjach i czynnościach dnia codziennego.

Olimpiady, konkursy

Uczniowie szkoły uczestniczą w licznych konkursach przedmiotowych

i turniejach szkolnych osiągając znaczne sukcesy, czego dowodem są dyplomy, nagrody rzeczowe. Wielokrotnie byli zwycięzcami konkursów plastycznych, literackich, matematycznych, historycznych, ekologicznych, sportowych. Osiągnięcia uczniów w konkursach przedmiotowych:

Język polski

Joanna Dąbrowska - laureatka etapu wojewódzkiego 1997 rok

Małgorzata Papciak - uczestnik etapu wojewódzkiego 1998 rok

Justyna Michalska, Agnieszka Gajda, Katarzyna Borządek - laureatki etapu rejonowego 1998 rok

Mariola Skocz, Sylwia Pięta - wyróżnienie w konkursie recytatorskim "Spotkanie z twórczością M. Konopnickiej" 1997 rok

Justyna Owsiak - II miejsce w konkursie recytatorskim "Spotkanie z twórczością M. Konopnickiej" oraz wyróżnienie na etapie rejonowym 1999 rok

Historia

Joanna Dąbrowska - uczestniczka etapu rejonowego 1997 rok

Monika Marszałek, Krzysztof Kulig, Mateusz Olbrot - uczestnicy finałów 2000 rok w Konkursie Wiedzy Samorządowej "10 lat samorządu"

Matematyka

W konkursie "Kangur" Dawid Dłuski otrzymał stypendium roczne 1994 rok

Dominik Dziok, Bartłomiej Leśniak, Sławomir Sułkowski - I miejsce w turnieju wiedzy matematycznej w rejonie jasielskim 1995 rok

Dominik Dziok, Bartłomiej Leśniak - uczestnicy etapu wojewódzkiego w konkursie matematycznym 1995/96 rok

Chemia

Rafał Myśliwiec - laureat konkursu wojewódzkiego 1999 rok

Uczniowie naszej szkoły za swoje osiągnięcia w konkursach, turniejach oraz za wysoką średnią ocen (powyżej bardzo dobry), otrzymali wyróżnienia i nagrody z rąk Burmistrza Miasta Jasła. Należą do nich:

Joanna Dąbrowska 1995/96 rok

Małgorzata Papciak 1996/97 rok

Katarzyna Tyrcha 1997/98 rok

Rafał Myśliwiec 1998/99 rok

Krzysztof Kulig 1999/00 rok

Magdalena Byś 2000/01 rok

Tradycje

Szkoła Podstawowa Nr 11 nosi imię patrona Stefana Kardynała Wyszyńskiego i w swojej praktyce nauczania nawiązuje się do jego życia i działalności, stara się te tradycje pielęgnować. Żyjemy w nowoczesnym świecie, jednak wiele rzeczy, które robimy wynika z tradycji. Od początku istnienia szkoły kultywowane były zwyczaje, które na stałe zapisały się w kalendarzu imprez szkolnych. I tak na przykład w październiku każdego roku szkolnego odbywa się pasowanie uczniów klas pierwszych na członków społeczności szkolnej.

Pasowanie uczniów klas pierwszych przez dyrektora Jerzego Gajdę

W uroczystości tej biorą udział: dyrektor szkoły, ksiądz katecheta, uczniowie i rodzice.

Natomiast w lutym odbywa się uroczyste pasowanie uczniów klas pierwszych na czytelników, które jest dużym przeżyciem dla dzieci.

Od wielu lat obchodzimy w szkole Dzień Ziemi oraz bierzemy udział w akcji "Sprzątanie Świata". Wspomagają one międzynarodową działalność na rzecz środowiska naturalnego oraz integrują lokalną społeczność w walce o czyste i zdrowe otoczenie.

Innymi formami pielęgnowania tradycji szkolnych jest wspólny opłatek i dzielenie się jajkiem wielkanocnym. Uczniowie spotykają się też na zabawach andrzejkowych i choinkowych, a dzieci z klas I - III uroczyście obchodzą Dzień Matki, Dzień Babci oraz topią Marzannę w pierwszym dniu wiosny. Poza tym Samorząd Uczniowski opiekuje się pomnikiem ku czci ofiar II wojny światowej, który jest usytuowany w pobliżu szkoły.

Corocznie odbywają się uroczyste akademie okolicznościowe: z okazji Dnia Nauczyciela, 3-go Maja, 11-go Listopada, jasełka.

W bieżącym roku szkolnym 2001/2002 po raz pierwszy szkoła obchodziła swoje święto. Przypadło ono w pierwszą rocznicę nadania szkole imienia Stefana Kardynała Wyszyńskiego.

Kadra pedagogiczna:

Jerzy Gajda – dyrektor
Teresa Fortuna – wicedyrektor
Elżbieta Adamik-Szot
Irena Hendzel-Wojtanowska
Maria Kardaś
Maria Karpińska
Janina Kapera
Barbara Maczuga
Mariusz Maczuga
Anna Madejczyk
Helena Maziarz
Anna Nocleg
Magdalena Olszówka
Barbara Piech
Danuta Pociask
Władysława Potoczny
Dorota Przybyłowicz
Izabela Skóra
Sylwia Staniszewska-Kozioł
Beata Stefanik
Renata Stęgowska
Małgorzata Szarek
Jacek Śliż
Dorota Zduń

Opracowała: Sylwia Staniszewska-Kozioł
Danuta Pociask

RECENZJA

Jasielska regionalistyka wzbogaciła się pod koniec 2002 roku o kolejną, cenną publikację książkową poświęconą wszystkim szkołom podstawowym istniejącym i działającym w mieście od dziesiątków, a nawet w wielu przypadkach od kilkuset lat.

Wydana publikacja jest - jak wynika to z jej wstępu i treści rezultatem poszukiwań z różnych źródeł, dostępnych opracowań i materiałów nauczycieli i uczniów wszystkich jasielskich szkół podstawowych, objętych niniejszym wydawnictwem.

Interesujące nas wydawnictwo, poświęcone jasielskim szkołom podstawowym jest tym godniejsze podkreślenia, że stanowi ono pierwszą próbę całościowego i porównawczego ujęcia genezy, losów nauczycieli, różnorodnych osiągnięć tak dużej ilości szkół w jednym mieście. Godne podkreślenia jest także to, że do opracowania tego wydawnictwa włączyli się aktywnie uczniowie, wnosząc przy pomocy i pod kierunkiem nauczycieli znaczący wkład w ostateczny kształt i charakter opracowanej książki.

Wydana zbiorowa monografia jasielskich szkół podstawowych nie jest opracowaniem nazbyt jednolitym, co w głównej mierze wynika z różnorodności dostępnych materiałów źródłowych, odmiennych stylów opracowania tekstów przez poszczególne zespoły nauczycielsko-uczniowskie, z odmiennych akcentów dotyczących różnych wątków treściowych w odniesieniu do poszczególnych szkół itp.

I choć z pewnością przyjęto podobne zasady, formy oraz wielkości tekstów i ilości materiałów ikonograficznych, to jednak nie udało się uniknąć aż nadto widocznej w wielu przypadkach dysproporcji między poszczególnymi tekstami.

Mając na uwadze to, co już zostało wyżej powiedziane odnośnie opisywanego materiału treściowego, wielkości zespołów opracowujących monografie szkół - był nie do uniknięcia w takich przypadkach subiektywizm autorów tekstów - jednak należy wyrazić uznanie tym wszystkim, którzy tę inicjatywę podjęli i nią w sposób skuteczny zainteresowali nauczycieli, uczniów i wiele innych osób, bez udziału których tego rodzaju opracowanie byłoby niemożliwe.

Szczególną rolę i najwięcej zasług w tym względzie należy przypisać prezesowi Stowarzyszenia Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego Felicji Jałosińskiej, niestrudzonej i oddanej bez reszty inspiratorce i realizatorce licznych regionalnych przedsięwzięć, dokumentujących i sławiących piękno i osiągnięcia Jasła i Ziemi Jasielskiej. U podstaw całej działalności regionalistycznej Felicji Jałosińskiej i jej zastępcy Wiesława Hapa leży głębokie przekonanie o potrzebie, a nawet konieczności poszukiwania, utrwalania i przekazywania miejscowemu społeczeństwu, a przede wszystkim młodemu pokoleniu wszelkich zabytków i różnych osiągnięć jasielskiej "małej ojczyzny". Chodzi więc w tej pięknej działalności o to, aby "ocalić od zapomnienia" wszelkie osiągnięcia przeszłości i teraźniejszości i stworzyć dobre podstawy ich kontynuacji w sposób trwały i ciągły.

Dotychczasowa działalność jasielskich regionalistów pozwala żywić nadzieję, a nawet mieć pewność, że do poprzednich miłośników Jasła i Ziemi Jasielskiej dołączą nowe ich zastępy, by z jeszcze większą energią kontynuować dzieło swoich prekursorów.

Warto przy tej szczególnej okazji zauważyć i podkreślić ten znamienny fakt, że prezes Felicja Jałosińska, choć urodzeniem nie jest związana z Jasłem, to jednak w ciągu ponad 40 lat pobytu w tym mieście zżyła się z nim tak głęboko i uczuciowo, że traktuje go "jak swoje", znając dokładnie jego historię, wszystkie jego problemy i poświęcając mu ogromnie dużo czasu, energii i bezgranicznego oddania.

Należy mieć nadzieję, że mimo pewnych niedociągnięć i zastrzeżeń, dotyczących zakresu treści, form ujęcia językowo-stylistycznego i objętościowego, wydawnictwo to wypełni dobrze i z pożytkiem swoje przeznaczenie.

Zbigniew Budziak

SPIS TREŚCI

1. *Felicja Jałosińska* - Wstęp 3

2. *Grażyna Wójcik*
oraz uczniowie:
Magdalena Baran
Natalia Jach
Adrian Jarosz
- Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Romualda Traugutta 5

3. *Teresa Dranka*
Jacek Nawrocki
oraz uczniowie:
Radosław Łupkowski
Kamil Ruszała
Konrad Zych
- Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Marii Konopnickiej 17

4. *Ryszard Kumik*
oraz uczniowie:
Karolina Czyżowicz
Monika Kopeć
Mateusz Lechwara
- Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Władysława Broniewskiego 31

5. *Teresa Furmanek-Wnęk*
Anna Kamińska-Grzesiak
Danuta Tatarewicz
Adam Wnęk
oraz uczniowie:
Katarzyna Kluz
Dorota Szpak
- Szkoła Podstawowa Nr 4 im. ks. bpa Ignacego Krasickiego 49

6. *Krystyna Dzik*
Wacław Rydarowski
- Szkoła Podstawowa Nr 5 Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy im. Janusza Korczaka 63

7. *Maria Natalia Pankiewicz*
Bożena Tarnawska
oraz uczniowie:
Piotr Byczek
Dagmara Pawlik
Paweł Wietecha
- Szkoła Podstawowa Nr 6 im. Adama Mickiewicza 75

8. *Krystyna Przetacznik*
oraz uczniowie:
Katarzyna Betlej
Justyna Bialik
Izabela Maziarz
- Szkoła Podstawowa Nr 7 im. Stefana Jaracza 91

9. *Jolanta Mikołajczyk*
Urszula Zagórska
oraz uczniowie:
Łukasz Kosiba
Mirosława Syzdek
Klaudia Świątek
- Szkoła Podstawowa Nr 8 im. ks. Stanisława Konarskiego 104

10. *Łucja Filipek*
oraz uczniowie:
Paweł Barwikowski
Natalia Książkiewicz
Marzena Zegarowska
- Szkoła Podstawowa Nr 9 im. Olimpijczyków Polskich 119

11. *Leszek Znamirowski*
oraz uczniowie:
Sylwia Adamkiewicz
Michał Piątek
- Szkoła Podstawowa Nr 10 im. mjr. Henryka Dobrzańskiego "Hubala" 135

12. *Sylwia Staniszewska-Kozioł*
Danuta Pociask
- Szkoła Podstawowa Nr 11 im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 145

13. *Zbigniew Budziak* - Recenzja 161